‘Alī bin al-Ḥusayn
Zaynu l-‘Ābidīn

aṣ-Ṣaḥīfatu s-Sağğādiyya
Foaia Sajjadiyyană

الصَّحِيفَةُ السَّجَّادِيَّةُ

‘Alī bin al-Ḥusayn Zaynu l-‘Ābidīn

aṣ-Ṣaḥīfatu s-Sağğādiyya

Foaia Sajjadiyyană

Publicarea acestei cărți a fost posibilă datorită sprijinului financiar acordat de domnul Ezzatollah Nezakatgoo, întru pomenirea părinților săi, Batul și Ebrahim.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României

ZAYN AL-ABIDIN, IMAM

aş-Şaḥīfatu s-Sağğădiyya = Foaia Sajjadiyyană / ʻAlī bin al-Ḥusayn Zaynu l-ʻĀbidīn ; trad. din lb. arabă, pref. şi note: George Grigore ; cuv. înainte: Seyed Hamid Hosseini. - Iaşi : Ars Longa, 2022

ISBN 978-973-148-409-9

I. Grigore, George (ed. şt.)
II. Hosseini, Seyed Hamid (pref.)

2

ʻAlī bin al-Ḥusayn Zaynu l-ʻĀbidīn, *aṣ-Ṣaḥīfatu s-Sağğādiyya*, Qom (Iran): Mu'assatu l-Anṣārīyān, 1411 h. q.

© ARS LONGA, 2022
str. Elena-Doamna 2,
700398 Iaşi, Romania
Tel.: +40-724 516 581
e-mail: ed.arslonga@gmail.com; ars.longa@live.com
web: www.arslonga.ro

Toate drepturile rezervate. Orice reproducere totală sau parţială a acestei ediţii se pedepseşte conform legilor.

ʻAlī bin al-Ḥusayn Zaynu l-ʻĀbidīn

aṣ-Ṣaḥīfatu s-Sağğādiyya

Foaia Sajjadiyyană

Traducere din limba arabă, prefață și note:
George Grigore

Cuvânt înainte:
Seyed Hamid Hosseini

Ars Longa
2022

Cuvânt înainte

Rugăciunea reprezintă una dintre cele mai desăvârșite manifestări ale căii spre adevăr ale umanității și, în același timp, punctul de legătură al ființei umane cu Divinitatea, catalizatorul unirii Cerului cu Pământul. Pe lângă aspectele spirituale și efectul uimitor al rugăciunii în ascensiunea spiritului și liniștii sufletești, din punct de vedere social ea poate fi privită ca reprezentând unul dintre aspectele comune ale școlilor de gândire și culturilor care cred într-un Dumnezeu Milos și Milostiv și, de asemenea, ca întemeietoare a convergenței, păcii și schimburilor culturale.

Rugăciunea către Dumnezeu Atotputernicul, făcută de orice ființă umană, în orice limbă și prin orice modalitate de exprimare, determină pogorârea milostivirii lui Dumnezeu și deschiderea Porților Cerurilor, răspândind lumina și energia pozitivă în lume. Cu toate acestea însă, calitatea și eficiența tuturor rugăciunilor nu este aceeași, iar cunoașterea și discernământul celui care se roagă și, în același timp, puritatea inimii care nutrește dorințe adevărate au un efect decisiv asupra calității rugăciunii.

Prin urmare, este deosebit de importantă familiarizarea cu modurile în care se roagă Aleșii și conștientizarea dorințelor și preocupărilor persoanelor care beneficiază de o cunoaștere și o înțelepciune profundă. Pe lângă însușirea modalităților de relaționare cu Dumnezeu și îmbunătățirea stării de spirit, acestea vor avea ca rezultat îmbunătățirea psihicului și, de asemenea, sporirea gradului de conștientizare. Nobila lucrare *aṣ-Ṣaḥīfatu s-Saǧǧādiyya (Foaia Sajjadiyyană)* este un exemplu remarcabil de texte sacre alcătuind o colecție a celor mai frumoase și mai înțelepte rugăciuni. Aceasta, pe lângă rugăciunile pline de iubire și cele însoțite de smerenie și reverență, oferă cititorilor diverse învățături însuflețitoare și dedicate luminării minții.

Cartea de față, cuprinzând câteva dintre rugăciunile imamului ‘Alī bin al-Ḥusayn (Pacea fie asupra lui!), înfățișează o parte a minții și diverse laturi ale sufletului măreț al celui cunoscut ca as-Sağğād (Cel care se prosternează îndelung) și Zayn al-‘Ābidīn (Podoaba drept-credincioșilor, a celor ce îi slujesc lui Dumnezeu).

Această lucrare, la care se face referire ca fiind „Biblia familiei Profetului Islamului”, datorită profunzimii și frumuseții rugăciunilor conținute, a fost tradusă și publicată până în prezent în mai multe limbi și a fost primită cu entuziasm de către căutătorii adevărului și ai spiritualității din întreaga lume. Fundației Imam Ali (Pacea fie asupra lui!) din București îi revine onoarea ca, într-un interval scurt de la înființare și de la începutul activității sale, să facă posibilă publicarea primei traduceri a acestei cărți în limba română.

Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru această binecuvântare și este de datoria mea să îi mulțumesc și domnului prof. dr. George Grigore, distinsul traducător al acestei cărți, pentru eforturile sale valoroase și pentru atenția exemplară și viziunea subtilă de care a dat dovadă, încumetându-se să tălmăcească o lucrare de o asemenea importanță din limba arabă în limba română. De asemenea, țin să-i transmit sincerele mele mulțumiri onorabilului frate, dr. Ezzatollah Nezakatgoo, pentru susținerea, generozitatea și îngăduința de care a dat dovadă în netezirea drumului spre publicarea acestei lucrări. Mă rog lui Dumnezeu să vă dea sănătate și viață lungă dumneavoastră și tuturor persoanelor care au contribuit la această realizare remarcabilă!

București, martie 2022

Seyyed Hamid Hosseini
Directorul și Imamul Fundației Imam Ali (Pacea fie asupra lui!)

Despre *aṣ-Ṣaḥīfatu s-Saǧǧādiyya*

(Foaia Sajjadiyyană)

aṣ-Ṣaḥīfatu s-Saǧǧādiyya este primul îndreptar de rugi (*du'ā'*, „rugă", „implorare") ce apare în zorii civilizației islamice, fiind considerat, în tradiția ṣī'ită, ca a treia carte importantă după Coran și *Nahǧu l-balāġa* (Calea vorbirii alese)[1], ce îl are drept autor pe 'Alī bin 'Abī Ṭālib. Această operă a fost compusă de către 'Alī bin al-Ḥusayn Zaynu l-'Ābidīn, strănepotul profetului Muḥammad, și al patrulea

[1] Pentru versiunea în limba română a acestei monumentale opere: 'Alī bin Abī Ṭālib. 2008. *Nahǧu l-balāġa* – Calea Vorbirii alese. Traducere din limba arabă, prefață și note: George Grigore. Cluj-Napoca: Editura Kriterion. Reeditată de Editura Herald, București, în 2012. Această carte, una dintre capodoperele literaturii clasice arabe care, de aproape un mileniu, stârnește admirația tuturor celor care se apleacă asupra sa, este o culegere constituită din 241 de predici (care sunt redate în limba română în volumul menționat), 79 de epistole şi 489 de maxime atribuite lui 'Alī bin Abī Tālib (598, Ka'ba – 661, al-Kūfa), primul imam şi'it şi cel de-al patrulea calif bine-călăuzit. Culegerea, întocmită de către bagdadianul Radī bin Abī Ahmad an-Naqīb (970 – 1015), cuprinde o multitudine de teme, de o mare importantă pentru înțelegerea gândirii islamice: probleme teologice şi metafizice legate de crearea lumii, urmarea căii mistice pentru cunoașterea lui Dumnezeu, predicții şi escatologie, rugăciuni şi invocări ale divinității, filosofie socială, moralitate și autodisciplină, islam şi Coran, organizarea societăți islamice şi justiție socială, *ahlu l-bayt* (familia profetului Muḥammad) şi viitorul califatului, criticarea societății din zorii islamului etc.

imam şī‘it, după tatăl său, al-Ḥusayn, unchiul său al-Ḥasan şi bunicul său, ‘Alī bin ’Abī Ṭālib (al patrulea calif binecălăuzit şi primul imam şī‘it).

Şī‘iţii duodecimanii

Duodecimanii (***al-iṯnā-‘ašariyya***) **sau** ***al-’imāmiyya*** (imamiţii) sunt cea mai importată grupare şī‘ită actuală. Ei consideră ca legitimă succedarea profetului Muḥammad de către ‘Alī bin ’Abī Ṭālib, apoi de cei doi fii ai acestuia cu Fāţima, fiica profetului, al-Ḥasan şi al-Ḥusayn, şi continuarea până la cel de-al doisprezecelea imam pe linia descendenţilor lui al-Ḥusayn.

Imamul este considerat, aici, nu numai conducător politic, ci şi ca o fiinţă metafizică, *ma‘ṣūm* „infailibil”, ce se situează dincolo de orice greşeală sau păcat.

După asasinarea califului ‘Alī bin ’Abī Ṭālib, primul imam şī‘it, în 661, la Kūfa, de către un fost adept, nemulţumit că acesta acceptase ca soarta conflictului cu Mu‘āwiya, fondatorul califatului ’umayyad, să fie decisă prin arbitraj, comunitatea şī‘ită de la Kūfa îl recunoaşte drept imam şi succesor la conducerea califatului pe primul său fiu, al-Ḥasan (d.669). al-Ḥasan, din motive neelucidate complet, refuză conducerea califatului în favoarea lui Mu‘āwiya şi se retrage din orice activitate politică la Medina unde va şi muri. În ciuda retragerii sale, şī‘iţii vor continua să-l considere conducătorul lor spiritual, moştenitorul de drept al imamatului. După moartea imamului al-Ḥasan, comunitatea şī‘ită de la Kūfa îl recunoaşte pe fratele acestuia, al-Ḥusayn, ca imam de drept şi în acelaşi timp ca omul care ar putea prelua califatul în numele familiei profetului (*’Ahlu l-bayt*). Problema a devenit acută, la moartea lui Mu‘āwiya şi urcarea pe tronul califatului a fiului său Yazīd, în 680, la Damasc, a cărui autoritate al-Ḥusayn refuză să o recunoască. Confruntarea dintre Yazīd şi al-

Ḥusayn devine, astfel, de neevitat. Pe 10 Muḥarram 61[2], adică 10 octombrie 680, convoiul lui al-Ḥusayn care se îndrepta spre Kūfa, unde era așteptat de adepți, este interceptat de armata lui Yazīd și masacrat la Karbalā'. Tragicul eveniment, soldat cu martiriul lui al-Ḥusayn, va marca profund întreaga viață a șī'iților, devenind un reper identitar.

După al-Ḥusayn, unii dintre șī'iți îl vor urma ca imam pe fratele acestuia de tată, Muḥammad bin al-Ḥanafiyya, însă majoritatea va opta pentru singurul fiu al lui al-Ḥusayn care supraviețuise masacrului de la Karbalā', 'Alī bin al-Ḥusayn Zaynu l-'Ābidīn. După moartea acestuia, are loc, din nou, o scindare a comunității șī'ite, o parte optează pentru Zayd, unul dintre fiii lui 'Alī bin al-Ḥusayn Zaynu l-'Ābidīn, în timp ce marea majoritate îl va urma pe un alt fiu al lui, Muḥammad al-Bāqir (d. c.731), jurist și culegător de *ḥadīṯ*-uri, care pe timpul imamatului său dezvoltă jurisprudența și introduce o serie de principii definitorii.

După Muḥammad al-Bāqir, adepții săi îl vor recunoaște drept imam pe fiul său cel mare, 'Abū 'Abdillāh Ğa'far (d.765), cunoscut mai apoi ca Ğa'far as-Ṣādiq (*cel Sincer, cel Drept*). Imamul Ğa'far as-Ṣādiq se bucura de o înaltă reputație printre erudiții specializați în *ḥadīṯ*-uri, fiind recunoscut de către toate școlile juridice islamice ca fiind o verigă puternică în lanțul (*'isnād*) de transmițători. Jurist de mare anvergură, va fonda, cu contribuția tatălui său, de asemenea, școală juridică șī'ită care îi poartă numele, *al-ğa'fariyya.*

Pentru șī'iții, duodecimani și septimani deopotrivă, perioada care acoperă îndrumarea comunității de către primii șase imami, începând cu 'Alī bin 'Abī Ṭālib și terminând cu Ğa'far aṣ-Ṣādiq, este considerată a fi prin excelență cea în care au fost păstrate tradițiile Profetului și

[2] Această zi este cunoscută sub denumirea de *al-'Āšūrā'* (a zecea zi [a lunii]).

ale imamilor timpurii, perioada în care s-au pus bazele unei interpretări filosofice și esoterice a Islamului, pornind de la un *ḥadīṯ*, atribuit profetului Muḥammad, care pune în evidență rolurile complementare, cel al profetului însuși și, respectiv, cel al imamului ‘Alī bin ’Abī Ṭālib. *’Anā madīnatu l-‘ilmi wa ‘Alī bābuhā, fa-man ’arāda l-‘ilma fa-l-yā’ ti-hi min bābihi* „Eu sunt cetatea cunoașterii, iar ‘Alī este poarta sa; așadar, cine dorește cunoașterea, să vină la ea pe poartă.” Implicarea imamului ‘Alī în interpretarea Coranului, în stabilirea unor repere de conduită atât în relația om-om, cât și în relația om-Dumnezeu s-au păstrat în celebra lucrare, reconstituită de alții, *Nahğu l-balāġa* „Calea vorbirii alese”, care evidențiază rolul său fundamental în inspirația tradițiilor intelectuale și spirituale ale şi‘iților. În lumina celor susținute în această carte, imamului îi revine rolul, esențial, de altfel, de a face legătura dintre revelația divină și viața umană, definind astfel practicile din societate care pot duce la cristalizarea idealurilor etice ale și‘ismului.

‘Alī bin al-Ḥusayn Zaynu l-‘Ābidīn

‘Alī bin al-Ḥusayn Zaynu l-‘Ābidīn, autorul cărții de față, s-a născut la Medina – prima capitală a lumii islamice – în anul 658 sau, după alte surse, 659. Avea doar doi-trei ani când celebrul său bunic ‘Alī bin ’Abī Ṭālib a fost asasinat cu o sabie otrăvită la Kufa în 661. Va crește și se va forma sub îndrumarea tatălui său, al-Ḥusayn, și a unchiului său, al-Ḥasan, nepoții profetului Muḥammad.

Tragedia de la Karbalā’ din anul 680 când o mare parte a familiei sale, inclusiv tatăl său, al-Ḥusayn, va cădea victimă armatei trimisă de către califul ’umayyad Yazīd I pentru a-l împiedica de al-Ḥusayn să ajungă la Kūfa îl va marca profund. ‘Alī bin al-Ḥusayn Zaynu l-‘Ābidīn își va petrece viața la Medina până la moartea sa în anul 712. De-a lungul vieții, s-a bucurat de o profundă simpatie în cadrul comunității datorită martiriului familiei sale și a fost venerat în

calitatea sa de strănepot al profetului Muḥammad, fiind supranumit Zayn al-‘Ābidīn (Podoaba drept-credincioșilor, a celor ce îi slujesc lui Dumnezeu). Și-a dedicat întreaga viaţă studiului tradițiilor profetice și jurisprudenței, pe de o parte, și rugăciunilor, pe de altă parte. Rămâne, așadar, în memoria colectivă prin actele sale de devoțiune, rugile sale minuțios construite, într-o limbă arabă de un mare rafinament, adresate lui Dumnezeu. Această străduință continuă i-a conferit un înalt prestigiu în sânul comunității sale, care l-a supranumit as-Sağğād (Cel care se prosternează îndelung).

aṣ-Ṣaḥīfatu s-Sağğādiyya

Titlul operei lui ‘Alī bin al-Ḥusayn Zaynu l-‘Ābidīn as-Sağğād, *aṣ-Ṣaḥīfatu s-Sağğādiyya* înseamnă Foaia lui as-Sağğād, Cartea lui as-Sağğād, Documentul lui as-Sağğād etc. Într-o primă instanță, mă gândisem să redau acest titlu în limba latină, *Folium Sajjadiyyanum*, însă mai apoi m-am oprit la *Foaia sajjadiană*. Unele ediții poartă titlul de *aṣ-Ṣaḥīfatu l-Kāmilatu s-Sağğādiyya* Foaia sajjadiyyană completă/desăvârșită, epitetul de *al-kāmilatu* (completă/desăvârșită) se referă, după unii comentatori, la perfecțiunea stilului și a conținutului.

‘Alī bin al-Ḥusayn Zaynu l-‘Ābidīn a strâns toate rugile sale pentru a le oferi ca învățătură fiilor săi, cu precădere lui Muḥammad al-Bāqir și lui Zayd. Cartea cuprinde cincizeci și patru de rugi de o mare diversitate tematică, atât mărturisiri ale unicității lui Dumnezeu, ale atributelor Sale, cât și implorări pentru iertare, milostivenie, îndreptare a neajunsurilor naturii umane.

Rugăciunea, în religia islamică, poate fi împărțită în rugăciune obligatorie și rugăciune voluntară sau facultativă. Rugăciunea obligatorie sau canonică, numită *ṣalāt*, desemnată de însuși profetul Muḥammad ca fiind unul dintre cei cinci stâlpi ai religiei islamice, este prima manifestare

practică a credinței, îndeplinirea sa fiind o mărturie, pentru cel care se roagă, a credinței în unicitatea lui Dumnezeu și a profeției lui Muḥammad, și constă într-o serie de mișcări, de poziționări ale corpului, de rostire a unor expresii, într-o ordine prestabilită. Prin *ṣalāt*, musulmanul nu face decât să proclame măreția și unicitatea lui Dumnezeu, necerându-I în schimb nimic. Pe lângă această rugăciune canonică, cu formă fixă, mai există și rugăciunile voluntare ce vin uneori în completarea acesteia: *ḏikr* (pomenire), respectiv, *du'ā'* (suplicație, implorare, rugăminte plină de smerenie, rugă, chemare), așa cum sunt categorisite textele din cartea de față. Așadar, pentru a evita o confuzie între aceste tipuri de devoțiune, am redat vocabula arabă *du'ā'* prin „rugă" pentru a nu se confunda cu rugăciunea rituală, *ṣalāt*.

George Grigore

Ruga 1: rugă întru slava lui Dumnezeu

1. Slavă lui Dumnezeu, Întâiul, fără de întâi înaintea Sa, Ultimul, fără de ultim după El.

2. Cel pe care privirile celor care se uită sunt neputincioase de a-L vedea, iar închipuirile celor ce vor să-L descrie se dovedesc nevolnice.

3. Prin puterea Sa a plăsmuit făptura şi prin voinţa Sa i-a hărăzit menirea.

4. Apoi, a condus-o pe calea voinţei Sale, ridicând-o pe calea iubirii Sale. Nimeni nu are cum să întârzie ceea ce El i-a hărăzit să fie devreme şi nici nu poate să grăbească ceea ce El i-a hărăzit pentru mai târziu.

5. El a făcut fiecărui suflet dintre ei o hrană cunoscută, împărţită din înzestrarea Sa şi nimeni nu poate micşora ceea ce El a sporit şi nici spori ceea ce El a micşorat.

6. Apoi, El i-a stabilit în viaţă un soroc în timp şi i-a dăruit o vreme limitată către care păşeşte cu zilele vârstei sale şi pe care o umple cu anii răstimpului său, iar când ajunge la capăt şi-şi revede socotelile vieţii, Dumnezeu îl duce la răsplată îmbelşugată sau la osânda de care l-a prevenit. *El îi va răsplăti pe cei care fac răul după ceea ce fac, precum îi va răsplăti şi pe cei care fac binele cu şi mai mult bine*[1].

7. Ca dreptate din partea Lui – sfinţească-se numele

[1] Coran 53: 31.

Sale şi vădească-se binefacerile Sale – *El nu va fi întrebat de ceea ce face, însă ei vor fi întrebaţi*[2].

8. Slavă lui Dumnezeu, Cel care dacă le-ar fi ascuns robilor Săi ştiinţa slăvirii Sale ca să-i pună la încercare cu darurile Lui neîntrerupte şi să-i copleşească cu harurile Sale vădite, ei s-ar fi înfruptat din ele fără să-I dea slavă şi ar fi beneficiat din plin de înzestrarea Lui fără să-I aducă mulţumire.

9. Dacă ar fi fost aşa, ei ar fi ieşit din hotarele omenescului către hotarul animalicului, aşa cum descrie fără echivoc în Cartea Sa: *Ei sunt asemenea dobitoacelor, ba chiar mai rătăciţi de la Cale*[3].

10. Slavă lui Dumnezeu pentru ceea ce ne-a făcut cunoscut din Sine, pentru că ne-a insuflat să-I dăm mulţumire şi pentru că ne-a făcut porţile ştiinţei să se deschidă prin dumnezeirea Sa, pentru că ne-a călăuzit în a fi sinceri cu privire la unicitatea Sa, şi pentru că ne-a înlesnit să evităm căderea noastră în necredinţă şi punerea la îndoială a poruncii Sale.

11. O slavă prin care ni s-a dăruit viaţă printre făpturile ce Îl slăveau şi cu care ne întrecem întru mulţumirea şi iertarea Sa.

12. O slavă ce ne luminează nouă întunecimile istmului (de trecere) şi ne înlesneşte nouă calea Învierii, ridicându-ne popasurile la treptele mărturisitorilor, laudă prin care El va lumina pentru noi. *Fiece suflet în Ziua aceea va fi răsplătit după ceea ce a agonisit. Nicio*

[2] Coran 21: 23.
[3] Coran 25: 44.

nedreptate nu va fi în Ziua aceea[4]*, ziua când nimeni nu va putea oblădui pe nimeni şi când oamenii nu vor mai fi ajutaţi*[5].

13. O slavă ce se va înălţa de la noi până la cel mai de sus loc „'Illiyūn"[6]: *O carte scrisă! Cei care sunt aproape de Dumnezeu o pot mărturisi*[7].

14. O slavă cu care ochii noştri îşi află odihna, atunci când vederea este fulgerată, iar chipurile ne sunt albite, atunci când este înnegrită pielea.

15. O slavă cu care suntem purtaţi de la chinuitul de focul lui Dumnezeu la preacinstitul aflat în vecinătatea Sa.

16. O laudă prin care îi putem atinge pe îngerii Săi apropiaţi, ne putem alătura profeţilor Săi trimişi în Casa Veşniciei care nu dispare, în locul cinstirii Sale care nu se schimbă.

17. Slavă lui Dumnezeu, Cel care ne-a ales nouă cele mai frumoase trăsături ale făpturii, care ne-a pus nouă la îndemână toate cele bune traiului.

18. Şi ne-a hărăzit nouă tăria stăpânirii întregii făpturi, căci toată făptura ne este nouă mânată prin puterea Sa, şi ajunge să ne dea nouă ascultare prin tăria Sa.

19. Slavă lui Dumnezeu, Cel care ne-a închis nouă poarta către nevoi, în afară de ceea care duce către El. Aşadar, cum putem a-L slăvi sau când să Îi aducem

[4] Coran 40: 17.

[5] Coran 44: 41.

[6] Cel mai înalt loc din rai, în al şaptelea cer, în imediata apropiere a Tronului lui Dumnezeu.

[7] Coran 83:21.

mulțumire? Chiar, când?

20. Slavă lui Dumnezeu, Cel care a statornicit în noi mijloacele de destindere și ne-a pus în noi putințele de strângere, ne-a bucurat apoi cu duhurile vieții și ne-a hotărnicit nouă mădularele de trudă, ne-a dăruit spre hrană cele bune traiului, ne-a îmbogățit cu harul Său, și ne-a îndestulat cu dărnicia Sa.

21. Apoi, El ne-a poruncit ca să ne pună la încercare ascultarea, ne-a pus opreliști ca să ne vadă recunoștința. Deși noi ne-am întors împotriva poruncii Sale și am trecut peste prevenirile Sale, nu ne-a zorit cu pedeapsa Sa și nici nu ne-a grăbit cu răzbunarea Sa, ci ne-a păsuit, mărinimos, întru mila Sa, așteptând, blând, să ne întoarcem întru îngăduința Sa.

22. Slavă lui Dumnezeu, Cel care ne-a arătat calea spre căință, pe care nu am obținut-o decât cu harul Său. Dacă nu am fi pus la socoteală din harul Său nimic în afară de aceasta, încercarea la care ne-a supus ar fi fost mai bună, binefacerea Sa față de noi mai măreață, și harul Său asupra noastră, nemăsurat.

23. Și astfel, a fost legea Sa cu privire la căința celor de dinaintea noastră. El ne-a despovărat de ceea ce nu avem putința de a face, și ne-a dat doar ceea ce stă în puterea noastră, nu ne-a încărcat decât cu înlesnire, și nu a rânduit nimănui dintre noi subterfugii și nici dezvinovățiri.

24. Așadar, pierzaniei îi este dat cel ce L-a dat pierzaniei, iar fericit va fi cel care tânjește către El.

25. Slavă lui Dumnezeu cu toată slava adusă de îngerii de lângă El, de cele mai cinstite făpturi ale Sale, de

lăudătorii cei mai plăcuți Lui!

26. O slavă deasupra tuturor slavelor așa cum și Domnul nostru este deasupra întregii făpturi.

27. A Lui este slava pentru fiece binefacere a Sa dată nouă și tuturor robilor Săi, trecuți și prezenți, pentru toate lucrurile cu care i-a învăluit știința Sa, pentru fiecare dintre ele slava se dublează și se redublează iarăși și iarăși până în Ziua Judecății de Apoi.

28. O slavă fără de sfârșit, al cărui număr nu poate fi socotit, și la a cărei limită nu se poate ajunge, al cărui timp nu poate fi întrerupt.

29. O slavă care va fi o cale de a ajunge la ascultarea Sa și iertarea Sa, o punte către mulțumirea Sa, un mijloc către iertarea Sa, un drum către raiul Său, o pavăză împotriva răzbunării Sale, o chezășie împotriva mâniei Sale, un sprijin în ascultarea față de El, o oprelişte împotriva nesupunerii față de El, un ajutor în îndeplinirea pravilei și rânduielilor Sale.

30. O slavă care ne va ferici printre preafericiții Lui prieteni, care ne va prilejui să fim în rândurile celor jertfiți de săbiile dușmanilor Săi. El este un ocrotitor preaslăvit.

Ruga a 2-a: binecuvântări pentru Muḥammad şi ai săi

1. Slavă lui Dumnezeu, Cel care și-a revărsat binefacerile asupra noastră prin Muḥammad, profetul Său – Dumnezeu să-i binecuvânteze pe el și pe familia sa, în afară de leaturile trecute şi veacurile apuse, cu puterea

Sa căreia nimic nu-i este cu neputință oricât ar fi de mare și nu-i scapă nimic oricât ar fi de gingaș.

2. El a pecetluit prin noi tot ceea ce a plăsmuit și ne-a făcut pe noi martori asupra celor ce tăgăduiesc și ne-a înmulțit prin dărnicia Sa asupra celor care sunt puțini.

3. Dumnezeule, binecuvântează-l pe Muḥammad, cel căruia i-ai încredințat revelația Ta, înnobilat de Tine între creaturile Tale, ales de Tine prieten prea-curat dintre robii Tăi, imamul milei, cârmuitorul binelui și cheia binecuvântării.

4. Așa cum, s-a oferit pe sine însuși pentru cauza Ta,

5. Și-a pus în primejdie trupul pentru Tine,

6. Și a dat în vileag în ruga către Tine pe ruda lui apropiată,

7. S-a războit cu propria-i familie pentru mulțumirea Ta,

8. A tăiat legăturile de rudenie pentru a institui legea Ta,

9. I-a îndepărtat pe cei apropiați din pricina tăgadei lor,

10. I-a apropiat pe cei îndepărtați pentru că ți-au răspuns Ție,

11. A dăruit prietenie celui mai îndepărtat de dragul Tău,

12. Și a arătat vrăjmășie celui mai apropiat de dragul Tău,

13. A stăruit cu îndârjire în a-Ți face cunoscută chemarea,

14. Și s-a istovit în chemarea către legea Ta,

15. Și s-a trudit în a da sfaturi celor țintiți de chemarea Ta.

16. A plecat în bejenie în țară străină, în ținut depărtat de glia pe care a păşit, de locul pe unde a umblat, de meleagul obârşiei sale, de pământul său de alean, din dorința de a întări legea Ta, de a triumfa asupra celor ce n-au crezut în Tine,

17. Până când i-a izbutit ceea ce a încercat împotriva duşmanilor Tăi,

18. Și i s-a desăvârşit ceea ce a rânduit pentru prietenii Tăi,

19. El s-a ridicat împotriva lor triumfător cu ajutorul Tău, întărit împotriva slăbiciunii sale cu sprijinul Tău,

20. A luptat cu ei în inima aşezărilor lor,

21. Și a năvălit peste ei în tihna locuințelor lor,

22. Până ce porunca Ta a ieşit la iveală, iar cuvântul Tău s-a înălțat *în ciuda tăgăduitorilor*[8].

23. Dumnezeule, ridică-l pentru tot ceea ce a trudit pentru Tine pe cea mai înaltă treaptă din raiul Tău,

24. Ca nimeni să nu-i fie deopotrivă în rang şi nimeni asemenea lui în ierarhie, să nu-i fie nimeni, nici dintre îngerii apropiați, nici dintre profeții trimişi, întocmai precum este el la Tine.

25. Fă-l cunoscut în neamul său de oameni preacurați, în obștea sa de drept-credincioși cu buna mijlocire atât de limpede făgăduită lui.

[8] Coran 9: 32.

26. O, Tu, Cel ce-Ți desăvârșești făgăduială, o, Tu, Cel ce îți ții cuvântul, o, Tu, Cel ce schimbi faptele rele cu dublul lor în fapte bune, Tu ești Stăpânul Harului cel Mare!

Ruga a 3-a: binecuvântări pentru purtătorii Tronului

1. Dumnezeule! Purtătorii Tronului Tău, care nu se lenevesc niciodată în a Te proslăvi şi nu li se urăşte în a Te preasfinți, nu obosesc niciodată slăvindu-Te, nu ostenesc în a Ți se închina, nu preferă delăsarea seriozității în ceea ce privește porunca Ta și nu neglijează să-și arate dragostea fierbinte pentru Tine;

2. Israfil (Rafael), stăpânul trâmbiței, cel scrutător, care așteaptă de la Tine îngăduința și dezlegarea ca să-i prevină prin suflare pe cei ce zac în morminte;

3. Mihail, aflat în rang la Tine, pe loc înalt al ascultării sale față de Tine;

4. Gabriel, cel căruia i-ai încredințat Revelația, ascultat de locuitorii cerurilor Tale, înalt-prețuit la Tine, adus aproape de Tine;

5. Duhul care este peste îngerii vălurilor;

6. Și duhul care este din Porunca Ta; Dumnezeule! Binecuvântează-i pe ei și pe îngerii de sub ei, locuitori ai cerurilor Tale, păstrători ai soliilor Tale,

7. Cei pe care nu-i apucă plictiseala în străduința lor, nici neputința dată de istovire, nici moleșeala, pe care nu-i abat de la proslăvirea Ta poftele lumești, și nu-i întrerupe de la preamărirea Ta nicio neatenție,

8. Cu priviri smerite, nu îndrăznesc să privească spre Tine, cu bărbiile plecate, ei privesc cu jind la ceea ce se află la Tine, neprecupeţind nimic în pomenirea binefacerilor Tale, umili dinaintea măreţiei Tale, a strălucirii grandorii Tale,

9. Cei care spun atunci când privesc la Gheena şi răcnesc la cei care nu Ţi-au dat ascultare: „Mărire Ţie, noi nu Te-am slujit aşa cum meriţi a fi slujit!”.

10. Binecuvântează-i pe ei şi pe îngerii de suflet, care Te slujesc neabătut, ce duc taina trimişilor Tăi, pe cei cărora le-ai încredinţat Revelaţia,

11. Binecuvântează şi cohortele de îngeri rezervaţi pentru Tine, pe care i-ai eliberat de nevoia de hrană şi băutură pentru sfinţirea Ta de către ei şi le-ai dat să locuiască înlăuntrul caturilor cerurilor Tale,

12. Pe cei ce străjuiesc la hotarele cerurilor, aşteptând să pogoare porunca întru desăvârşirea făgăduielii Tale,

13. Pe cei care adună ploaia şi pe cei care mână norii,

14. Pe cel prin al cărui glas bubuitor se fac auzite tunetele, iar când foşnetul norilor i-o ia înainte, atunci cerul se aprinde de fulgere şi trăsnete,

15. Pe cei care însoţesc zăpada şi grindina, pe cei care pogoară cu stropii de ploaie atunci când cad, cei ce stau de pază la tainiţele unde sunt ferecate vânturile, cei în grija cărora au fost daţi munţii ca să nu dispară,

16. Pe cei pe care i-ai învăţat greutăţile apelor, precum şi măsurile şiroaielor şi viiturilor de ploaie,

17. Pe solii Tăi dintre îngerii către oamenii de pe pământ, cu urâtul ce vine cu nenorocirea şi cu plăcutul

tihnei,

18. Pe scribii preacinstiți și devotați, pe păstrătorii preacinstiți și scriitori, pe îngerul morții și ajutoarele sale, pe Munkar și Nakīr[9], pe Rūmān[10], cel ce-i pune la încercare pe cei din morminte, pe cei ce se rotesc în jurul Casei Vizitate[11], pe Mālik[12], pe paznici, pe Riḍwān[13], pe străjerii grădinilor,

19. Pe *cei ce nu nesocotesc porunca lui Dumnezeu, ci fac întocmai ce li se porunceşte*[14],

20. Pe cei ce spun: *„Pace vouă, căci ați fost răbdători.”. Locuința de Apoi este minunată*[15],

21. Pe Zabāniya[16], cei cărora atunci când li se spune, „luați-l și înjugați-l! Aruncați-l în Iad”[17], duc, degrabă, la îndeplinire porunca și nu îi dau răgaz,

22. Pe cel pe care nu am izbutit să-l pomenim și al cărui loc nu-l știm la Tine, și nici ce poruncă i-ai dat,

23. Pe locuitorii văzduhului, pământului şi apei, pe cei pe care i-ai împuternicit peste făptură,

24. Binecuvântează-i în ziua în care *fiece suflet va veni*

[9] Munkar și Nakīr sunt, în eshatologia islamică, doi îngeri care cercetează, în mormânt, credința celui decedat.

[10] Îngerul însărcinat cu înregistrarea faptelor unui om, în temeiul cărora va fi judecat, în tradiția șī'ită.

[11] Coran 52:4.

[12] Îngerul însărcinat cu supravegherea iadului.

[13] Paznicul porților raiului, în tradiția islamică.

[14] Coran 66:6.

[15] Coran 13:24.

[16] Un grup de nouăsprezece îngeri ce pun în aplicare pedepsele primite de cei sortiți iadului.

[17] Coran 69: 30-31.

cu un îmbolditor şi un martor[18],

25. binecuvântează-i cu o binecuvântare ce va adăuga cinste cinstei lor, și puritate, purității lor.

26. Dumnezeule, când îi binecuvântezi Tu pe îngerii şi trimişii Tăi, adaugă şi binecuvântările noastre pentru ei, și binecuvântează-ne şi pe noi cu vorbele bune spuse lor, căci Tu eşti Bun, Dăruitor.

Ruga a 4-a: binecuvântări pentru martorii trimişilor

1. O, Dumnezeule, în ceea ce-i priveşte pe martorii trimişilor precum şi pe aceia dintre oameni care au crezut în adevărul lor pe nevăzute, în ciuda împotrivirii celor încăpăţânaţi care-i socoteau mincinoşi, tânjind după adevărurile credinţei de la cei trimişi,

2. În fiece epocă, în fiece timp, în care Tu ai trimis un sol pe care l-ai făcut poporului său călăuză, de la Adam şi până la Muḥammad – binecuvântarea lui Dumnezeu fie asupra sa şi alor săi –, cei dintre imamii bunei-călăuziri şi conducătorii celor smeriţi, pace fie asupra tuturor, pomeneşte-i pe toţi cu iertare şi mulţumire!

3. O, Dumnezeule, aşijderea şi pe tovarăşii lui Muḥammad, cu precădere, pe cei care au fost buni însoţitori, care au izbutit în încercarea de a-i fi sprijin, şi care i-au răspuns, atunci când le-a dat prilejul să audă motivul soliilor sale,

4. Despărţindu-se de perechile lor şi de copii, pentru a-i scoate la iveală cuvântul, şi războindu-se cu taţii şi

[18] Coran 50:21.

fiii lor pentru dovedirea profeției sale și ieșind victorioși cu el.

5. Pe cei care sunt învăluiți de dragoste pentru el, *nădăjduiesc la un negoț care nu va pieri niciodată*[19], în ceea ce privește prietenia lui,

6. Pe cei pe care i-au părăsit clanurile, atunci când s-au prins de toarta sa, renegați de ai lor, atunci când și-au găsit liniștea la umbra înrudirii cu el,

7. Nu le uita, Dumnezeule, cele părăsite pentru Tine și întru Tine, și bucură-i cu mulțumirea Ta, și nici pe cei pe care i-au adus către Tine, în vreme ce erau cu trimisul Tău, propovăduitori ai Tăi către Tine.

8. Arată-le mulțumirea Ta, căci și-au părăsit, întru Tine, așezările poporului lor, ieșind dintr-un trai lesnicios către unul anevoios, după cum arată-le mulțumirea și celor oprimați dintre cei pe care i-ai sporit întru întărirea legii Tale.

9. O, Dumnezeule, și dă-le celor care i-au urmat întru facere de bine, pe cei care spun: *„Domnul nostru! Iartă-ne nouă și fraților noștri care au intrat înaintea noastră în credință”*[20], cea mai bună răsplată;

10. Precum și celor care au mers neabătut pe calea lor, și-au căutat ținta și au purces în felul lor,

11. Fără să-i apuce îndoiala față de vederea lor lăuntrică, fără să-i bântuie îndoiala asupra pașilor urmați, lăsându-se călăuziți de izvorul luminii lor,

12. Precum și ajutoarelor și sprijinitorilor lor care au

[19] Coran 35:29.
[20] Coran 59:10.

crezut în legea lor, călăuziți de călăuzirea lor, încuviințându-i și neînvinuindu-i pentru ceea ce le-au dat.

13. O, Dumnezeule, binecuvântează-i şi pe cei ce i-au urmat, de astăzi şi până în Ziua Judecății, pe perechile lor şi pe odraslele lor, pe aceia dintre ei care Ți-au dat ascultare,

14. Cu o binecuvântare care îi va feri de a cădea în neascultare față de Tine, şi le va face lor loc în grădinile raiului Tău, îi va lipsi de viclenia diavolului, îi va întări în evlavia cu care Îți cer ajutor, îi va ocroti de întâmplările neașteptate ce vin noaptea şi ziua, în afara întâmplărilor de bine.

15. Îi va îmbia cu aceasta să-şi întărească încrederea în Tine, să tânjească după cele ce sunt la Tine, să lase deoparte învinuirea pentru ceea ce aduc robii cu mâinile lor.

16. Astfel, îi va face iarăşi să caute cu dor către Tine şi să se teamă de Tine, îi va îndepărta de puterea imediatului şi îi va face să îndrăgească truda pentru vremea ce va să vină, pregătindu-se astfel pentru clipa de după moarte.

17. Le va ușura durerea care-i va cuprinde în ziua în care sufletele le vor ieşi din trupuri,

18. Îi va scuti de primejdiile ispitei, de a fi aruncați în foc unde vor veșnici,

19. Și îi va duce în siguranță în locul de odihnă al celor pioşi.

Ruga a 5-a: rugă pentru sine şi pentru cei aflaţi sub porunca sa

1. O, Tu, Cel ale cărui minuni ale măreţiei nu au sfârşit, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, şi fereşte-ne pe noi de tăgada Măreţiei Tale!

2. O, Tu, Cel a cărui împărăţie nu se va termina niciodată, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, şi eliberează-ne grumazurile din jugul răzbunării Tale!

3. O, Tu, Cel ale cărui comori de milostenie nu pier niciodată, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, şi fă-ne nouă parte din milostenia Ta!

4. O, Tu, Cel pe care privirile nu-L pot atinge, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, şi adu-ne pe noi cât mai aproape de Tine!

5. O, Tu, Cel dinaintea căruia toate lucrurile sunt mici, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, şi fă-ne nouă cinstea de a fi cu Tine!

6. O, Tu, Cel căruia lucrurile tăinuite îi sunt vădite, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, şi nu ne face de ruşine dinaintea Ta!

7. O, Dumnezeule, lipseşte-ne de darul celor care nu dăruiesc din darul Tău, cruţă-ne de însingurarea celor care rup legătura cu Tine, ca să nu căutăm pe altcineva pentru a Te înlocui, şi să nu ducem dorul nimănui atâta vreme cât avem bunăvoinţa Ta!

8. O, Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, şi rânduieşte-ne nouă, nu împotriva noastră, urzeşte-ne nouă, nu împotriva noastră, călăuzeşte-ne pe noi, nu pe alţii!

9. O, Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, ocroteşte-ne pe noi de Tine însuţi, apără-ne pe noi prin Tine însuţi, călăuzeşte-ne pe noi către Tine însuţi şi nu ne duce departe de Tine! Cel pe care Tu îl ocroteşti se află în siguranţă, cel pe care îl călăuzeşti ştie, cel pe care Ţi-l apropii este răsplătit!

10. O, Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, şi cruţă-ne de tăişul năpastelor timpului, de răul din capcanele diavolului, şi de amarul necazului pricinuit de stăpân!

11. O, Dumnezeule, cei îndestulaţi sunt îndestulaţi numai mulţumită puterii Tale, binecuvântează-i, aşadar, pe Muḥammad şi pe ai săi, şi îndestulează-ne şi pe noi, iar cei ce dau numai mulţumită mărinimiei Tale, binecuvântează-i, aşadar, pe Muḥammad şi pe ai săi, şi dă-ne şi nouă, iar cei ce sunt călăuziţi sunt călăuziţi doar de lumina feţei Tale, binecuvântează-i, aşadar, pe Muḥammad şi pe ai săi, şi călăuzeşte-ne şi pe noi!

12. O, Dumnezeule, pe cel căruia Tu îi eşti prieten, nu îl va păgubi părăsirea celor ce îi întorc spatele, cel căruia Tu îi dai, nu va duce lipsă de nimic, când va fi refuzat de cei zgârciţi, Cel pe care Tu îl călăuzeşti, nu va fi tulburat de cei ce rătăcesc,

13. Binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, şi apără-ne pe noi, robii Tăi, cu puterea Ta, lipseşte-ne pe noi de nevoia de altcineva în afară de Tine, croieşte-ne nouă calea Adevărului sub îndrumarea Ta!

14. O, Dumnezeule, binecuvântează-i, aşadar, pe Muḥammad şi pe ai săi, şi pune-ne nouă deplinătatea inimilor în slujba pomenirii măreţiei Tale, şi trândăvia

trupurilor noastre, în aducerea de mulțumiri pentru binefacerile Tale, iar dezlegarea limbilor noastre, în descrierea bunătății Tale!

15. O, Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi și fă-ne pe noi dintre cei ce Te cheamă pe Tine, îndrumători ce călăuzesc către Tine, prietenii Tăi cu precădere! O, Tu, Cel mai milostiv dintre milostivi!

Ruga a 6-a : rugă către El, dimineața și seara

1. Slavă lui Dumnezeu, Cel care a creat noaptea și ziua prin tăria Sa,

2. Și le-a separat prin puterea Sa,

3. Și i-a făcut apoi fiecăreia dintre ele un hotar precis și un soroc stabil.

4. Le-a făcut să se întrepătrundă una cu cealaltă, ca o rânduială de la El pentru robii Săi, ca să-i hrănească și să-i crească.

5. El le-a creat lor noaptea, ca ei să se odihnească în ea[21], după mișcările istovitoare și osteneala grea, a făcut-o ca vesmânt în care-și află odihna și somnul care îi înviorează și îi revigorează, în așa fel încât să afle în el plăcere și dorință.

6. El le-a creat ziua, văzătoare, ca ei să caute în ea harul Său[22], să găsească cele dăruite de El traiului lor, să hoinărească nestingheriți pe pământul Său, în căutarea de a obține imediatul din lumea lor și să dobân-

[21] Cf. *El este Cel ce v-a făcut vouă noaptea să vă odihniți și ziua ca să vedeți limpede* (Coran 10: 67).
[22] Cf. *Noi am făcut noaptea și ziua ca două semne* (Coran 17: 12).

deasckă făgăduitul în viaţa ce va veni.

7. Prin toate acestea, El le stabileşte întocmai situaţia, cercetează ceea ce au făcut[23], se uită cum L-au ascultat în timp, cum I-au îndeplinit poruncile şi respectat pravilele. *El îi va răsplăti pe cei care fac răul după ceea ce fac, precum îi va răsplăti şi pe cei care fac binele cu şi mai bine*[24].

8. O, Dumnezeule, slavă Ţie pentru cerul pe care L-ai crăpat[25], lăsând strălucirea dimineţii să se reverse asupra noastră şi să ne bucure cu lumina zilei, dăruindu-ne nouă putinţa de a ne căuta hrana, de a ne feri de întâmplările vătămătoare.

9. Ne trezim dimineaţa, şi noi, şi lucrurile toate în întregul lor pentru Tine. Şi cerul, şi pământul, şi tot ce ai stabilit în fiecare dintre ele, nemişcat şi mişcător, stătător şi călător, ce se înalţă în văzduh şi ce se ascunde sub ţărână,

10. Ne trezim dimineaţa în îmbrăţişarea Ta: împărăţie Ta şi puterea Ta ne cuprinde, iar voia Ta ne învăluie, şi prindem a ne mişca la porunca Ta, mergem încolo şi încoace după rânduiala Ta.

11. Nu avem nimic altceva în afară de ceea ce Tu ai hotărât, şi niciun bine în afară de ceea ce Tu ne-ai dat.

12. Aceasta este o zi nouă, proaspătă, ce ne este nouă martor asupra ceea ce va fi. Dacă făptuim binele, îşi va lua rămas-bun de la noi cu laude, iar dacă făptuim răul, se va despărţi de noi cu dojeni.

---

[23] Aluzie la Coran 47: 31.

[24] Coran 53: 31.

[25] Cf. *El face să se crape de ziuă*. (Coran 6: 96).

13. O, Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, dă-ne nouă cea mai bună tovărăşie a zilei, păzeşte-ne pe noi de a ne despărţi de ea rău, făcând fapte rele sau comiţând un păcat, fie el mic sau mare,

14. Împodobeşte-ne-o nouă cu fapte bune şi goleşte-ne-o nouă de fapte rele, umple-ne-o nouă între marginile sale cu laude şi mulţumiri, cu răsplăți și strânsuri, cu har și binefacere!

15. O, Dumnezeule, uşurează-ne nouă povara noastră asupra preacinstiților scribi, umple-ne nouă paginile lor cu faptele noastre bune şi nu ne face pe noi de ruşine dinaintea lor cu faptele noastre rele.

16. O, Dumnezeule, fă-ne nouă în fiece ceas al zilei o parte dedicată robilor Tăi, dă-ne nouă un răstimp de mulțumiri către Tine, o mărturie sinceră printre îngerii Tăi.

17. O, Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, păzeşte-ne pe noi de ceea ce este dinaintea şi dinapoia noastră, de la dreapta şi de la stânga noastră, şi din toate părţile[26], ferindu-ne astfel cu siguranță de a cădea în neascultarea Ta, călăuzindu-ne către supunerea față de Tine, dându-ne o noimă întru dragostea Ta!

18. O, Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, şi dă-ne nouă biruința în ziua aceasta, în noaptea aceasta, şi-n toate zilele, pentru a face binele şi a ne îndepărta de rău, pentru a urma legile şi a ne feri de născocirea păcătoasă, pentru a fi recunoscători, şi a

[26] Cf. spuselor Diavolului: *îi voi hărțui din față și din spate, din stânga și din dreapta*. (Coran 7:17).

pune capăt nerecunoștinței, pentru a apăra islamul, să împuținăm deșertăciunile și să le înjosim, să sprijinim adevărul și să-l întărim, să-l îndrumăm pe cel rătăcit, să-l ajutăm pe cel slab, să-l aducem la adevăr pe cel tulburat!

19. O, Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi, fă-ne nouă aceasta zi să fie cea mai fericită din câte am cunoscut, cel mai bun tovarăș din câți am avut, cel mai bun timp pe care l-am petrecut,

20. Și pune-ne pe noi în rândul celor mai mulțumite făpturi ale Tale, peste care au trecut noaptea și ziua, cele mai recunoscătoare pentru binefacerile Tale, cele mai dârze în apărarea legilor Tale, cele mai biruitoare față de toate cele asupra cărora ai prevenit cu privire la lepădarea de Tine.

21. O, Dumnezeule, Te chem pe Tine martor – și Tu ești îndeajuns ca martor – precum chem drept martori și cerul și pământul Tău pe care le-ai populat cu îngerii și cu mulțime de alte făpturi, în această zi a mea, această oră a mea, această noapte a mea, în acest loc al meu de odihnă, și mărturisesc că Tu ești Dumnezeu în afară de care nu mai este niciun [dumne]zeu, ci doar Tu, Nepărtinitor, Drept la judecată, *Bun cu robii Săi*[27], *Stăpân al Împărăției*[28], Milostiv cu făpturile Sale,

22. Precum și că Muḥammad este robul și trimisul Tău, ales de Tine dintre făpturile Tale, căruia i-ai poruncit să-și sfătuiască obștea, și a sfătuit-o.

23. O, Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad

[27] Coran 2: 207.
[28] Coran 3:26.

și pe ai Săi mai mult decât pe oricare dintre făpturile Tale! Dă-i, de dragul nostru, ce ai Tu mai bun pentru robii Tăi, și răsplătește-l în locul nostru, cu o răsplată mult mai mare, mai bogată, decât pe oricare dintre profeții Tăi, în numele obștii lui.

24. Tu ești Dăruitorul din belșug, Iertătorul cel Mare, Milostivul milostivilor, așadar, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai Săi, cei buni, neîntinați, aleșii cei mai de seamă.

Ruga a 7-a: rugă pentru sarcini grele, pentru nenorociri și vremuri de restriște

1. O, Tu, Cel prin care se dezleagă nodurile urâciunilor, Tu, Cel prin care tăișul nenorocirilor este tocit, Tu, Cel către care se caută ieșirea către duhul tihnei,

2. Greutățile se supun puterii Tale, iar legăturile sunt făcute prin bunăvoința Ta, hotărârile prind viață prin puterea Ta, și toate lucrurile se petrec cu voia Ta,

3. Cu voia Ta, ei urmează poruncile Tale fără a cârti, cu vrerea Ta, ei dau ascultare opreliștilor Tale fără a crâcni.

4. Tu ești Cel chemat, la îngrijorare, către Tine aleargă, la loviturile înfricoșătoare ale nenorocirilor, căci nu vor fi respinse de la ei decât cele pe care Tu le respingi, nu vor fi înlăturate de la ei decât cele pe care Tu le înlături.

5. Asupra mea, Doamne, s-a abătut o năpastă a cărei greutate mă împovărează, a căzut ceva ce nu pot să duc.

6. Cu puterea Ta, m-ai descotorosit de ea, iar cu cârmuirea Ta, ai întors-o în favoarea mea.

7. Nimeni nu poate da la o parte ceea ce Tu ai adus, nimeni nu poate abate ceea ce Tu ai ţintit, nimeni nu poate deschide ceea ce Tu ai închis, nimeni nu poate închide ceea ce Tu ai deschis, nimeni nu poate uşura ceea ce Tu ai îngreuiat, nimeni nu-l poate ajuta pe cel pe care Tu l-ai părăsit.

8. Aşadar, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai Săi, şi deschide-mi, Doamne, mie, uşa alinării prin bunăvoinţa Ta, frânge-mi mie tăria grijilor cu puterea Ta, aruncă bunătatea privirii Tale asupra plângerilor mele, lasă-mă să gust dulceaţa binefacerii Tale în tot ce am cerut, dăruieşte-mi mie milostenie şi alinare tihnită şi arată-mi mie o ieşire inspirată!

9. Nu mă abate prin griji de la legământul îndatoririlor faţă de Tine şi nici de la a face fapte potrivite cu legea Ta.

10. Puterea mea a slăbit, Doamne, prin ceea ce s-a abătut asupra mea, iar grijile faţă de tot ceea ce mi s-a întâmplat m-au copleşit. Tu ai puterea de a mă lipsi de tot ce m-a împovărat, de a împinge departe năpasta în care am căzut! Fă asta pentru mine, deşi nu o merit din partea Ta, o, Stăpân al Marelui Tron!

Ruga a 8-a: rugă pentru îndepărtarea de urâciuni, de cei cu rele apucături, de făptuitorii de rele

1. Dumnezeule, izbăvire caut la Tine de aţâţarea dorinţei, de asprimea mâniei, de stăpânirea pizmei, de vlăguiala răbdării, de puţinătatea convingerii, de arţagul

firii, de stăruiala poftei de înclinație către vehemență,

2. De a da frâu liber toanelor, de nesocotire a bunei călăuziri, de stăruire în dorință, de aţipeală a nepăsării, de dedare la o muncă peste puteri, de preferare a deșertăciunii adevărului, de stăruință în păcat, de socotire a neascultării ca fiind ceva mărunt, iar a supunerii ca fiind ceva măreț,

3. De a lupta cu cei avuți și a-i disprețui pe cei lipsiți, de a nu-i ocroti bine pe cei aflați sub ocârmuirea noastră, de a renunța la a mulțumi celor ce ne-au făcut un bine,

4. De a sprijini un om nedrept, de a lăsa de izbeliște pe cineva la nevoie, de a râvni la ceea ce nu este de drept al nostru, de a vorbi despre știință fără a avea vreo știință.

5. Noi căutăm izbăvire la Tine de a nu ocroti înșelătoria cuiva, făcându-ne să ne placă faptele noastre, sporindu-ne nădejdile.

6. Noi căutăm izbăvire la Tine de reaua purtare, de disprețuirea celor mici, luați fiind, astfel, în stăpânire de diavol, sinistrați de timp, asupriți de stăpân.

7. Noi căutăm izbăvire, ca să ne chivernisim fără risipă de a nu pierde cele trebuincioase.

8. Noi căutăm izbăvire la Tine de bucuria pe fața dușmanilor, de nevoia de cei asemenea nouă, de traiul anevoios, de moartea venită brusc.

9. Noi căutăm izbăvire de tristețea gravă, de nenorocirea mare, de năpasta îngrozitoare, de sfârșitul rău al călătoriei, de lipsirea de răsplată, de venirea osândei.

10. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi şi, din mila Ta, izbăveşte-mă de toate acestea, pe mine şi pe toţi drept-credincioşii, bărbaţi şi femei, o, Tu, Milostivul milostivilor!

Ruga a 9-a: rugă pentru iertarea lui Dumnezeu, Preaînaltul

1. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, fă-ne să mergem spre căinţă pe calea pe care o iubeşti, şi fă-ne să părăsim stăruinţa (în rele) pe care Tu o urăşti!

2. Dumnezeule, atunci când ne oprim dinaintea unor neajunsuri, în religie sau în lumea aceasta, fă ca neajunsul să treacă degrabă, iar căinţa fă-o cât mai lungă ca să dăinuiască!

3. Atunci când ne preocupă două lucruri, dintre care unul Te face mulţumit de noi, iar celălalt Te nemulţumeşte, înclină-ne spre ceea ce Te mulţumeşte, şi slăbeşte-ne nouă puterea de a face ceea ce Te nemulţumeşte!

4. Nu da dezlegare sufletelor noastre să aleagă singure, căci ele aleg deşertăciunea, pe când Tu dai izbândă, după cum ele poruncesc răul, pe când Tu ai milă[29]!

[29] Cf. Coran 12: 53: *Eu nu mă dezvinovăţesc, căci sufletul este cel ce aţâţă spre rău, însă Domnul meu va avea milă de mine. Domnul meu este Iertătorul, Milostivul.*
Cf. Coran 30: 54: *Dumnezeu este Cel ce vă creează în slăbiciune şi după slăbiciune vă dă putere, şi după putere vă dă slăbiciune şi căruntețe. El creează ceea ce voieşte. El este Ştiutorul, Puternicul.*

5. Dumnezeule, Tu ne-ai făcut în slăbiciune și ne-ai zidit în nevolnicie, ne-ai început dintr-o apă lepădată[30], fără să avem vreun sprijin în afară de puterea Ta, fără să avem vreo putere în afară de ajutorul Tău.

6. Sprijină-ne pe noi, dându-ne izbândă, călăuzește-ne pe noi cu călăuzirea Ta, orbește-ne nouă privirile inimilor către ceea ce este împotriva iubirii Tale și nu lăsa ca vreunul din mădularele noastre să treacă la neascultarea Ta!

7. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi, și fă ca șoaptele inimilor noastre, mișcările mădularelor noastre, privirile ochilor noștri să fie cu tot ce presupune răsplata Ta, așa încât să nu ne scape vreo faptă bună prin care să merităm recompensa Ta și să nu rămână la noi nicio faptă rea ce ar impune pedeapsa Ta!

Ruga a 10-a: rugă pentru oblăduirea lui Dumnezeu, Preaînaltul

1. Dumnezeule, dacă Tu vrei, fie ne vei ierta prin harul Tău, fie ne vei pedepsi cu dreptatea Ta.

2. Netezește-ne nouă căile către îngăduința Ta, trage-ne pe noi deoparte de la osândă prin îndurarea Ta, căci nu avem nicio putință la judecata Ta și nimeni nu are scăpare fără îngăduința Ta!

3. O, Tu, Bogatul bogaților, iată-ne, pe noi, robii Tăi! Eu sunt cel mai sărman dintre sărmani față de Tine!

[30] Cf. Coran 77: 20-22: *Nu v-am creat Noi din apă lepădată pe care am pus-o într-un vas trainic până la un soroc știut?*

Acoperă-ne lipsurile cu puterea Ta și nu ne lipsi pe noi de speranță! Să nu-l vei fi nefericit pe cel ce caută fericirea prin Tine și să nu-l vei fi lipsit de ajutor pe cel ce caută harul Tău!

4. Și apoi, la cine ne-am întoarce de la Tine? Unde am merge de la poarta Ta? Mărire Ție! Noi suntem nevoiașii cărora le-ai răspuns cu precădere, norodul copleșit de rele căruia i-ai făgăduit că i le vei îndepărta.

5. Cele mai aproape lucruri, întru asemănare, de voia Ta și cele dintâi în măreția Ta sunt mila față de cel care cere îndurare, de izbăvire a celui ce cere izbăvirea prin Tine. Miluiește-ne pe noi în implorările noastre către Tine și scapă-ne de nevoi, când ne plecăm dinaintea Ta!

6. Dumnezeule, diavolul nu va mai putea de fericire, atunci când îl urmăm, nedându-Ți Ție ascultare. Așadar, binecuvântează-i pe Muḥammad și ai săi, și nu-l lăsa să se mai bucure de noi după ce l-am părăsit pentru Tine, și ne-am întors năzuința de la el către Tine!

Ruga a 11-a: rugă pentru a isprăvi cu bine

1. O, Tu, Cel a cărui pomenire este o preacinstire a pomenitorilor, Cel căruia aducerea de mulțumiri îi este o izbândă a mulțumitorilor, Cel a cărui ascultare este o mântuire a celor ce dau ascultare, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi, fă ca inimile noastre să nu mai fie preocupate decât de pomenirea Ta, fă ca limbile noastre să nu mai fie preocupate de nicio altă mulțumire decât cea adusă Ție, iar ca mădularele noastre, de

nicio altă supunere decât cea faţă de Tine.

2. Dacă Tu ne-ai sortit nouă o lâncezeală faţă de aceste lucruri, fă ca lâncezeala noastră să fie în siguranţă, fără urmări rele pentru noi, și fără a ne prinde plictisul, așa încât scribii faptelor rele să se îndepărteze de la noi cu o pagină goală la pomenirea relelor noastre, iar scribii faptelor bune să plece de la noi, bucuroși de ceea ce au scris din faptele noastre bune.

3. Iar când zilele vieţii noastre se vor fi isprăvit, etapele vârstelor noastre se vor fi scurs, şi va veni chemarea Ta, care trebuie să vină şi căreia trebuie să i se răspundă, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, şi fă ca sfârşitul celor socotite de scribi ca fapte împotriva noastră să fie o căinţă primită a cărei răsplată să nu ne ţină în păcatul săvârşit şi nici în îndărătnicia pe care am avut-o!

4. Nu ne dezveli de niciun acoperământ cu care Tu acoperi capetelor mărturisitorilor în ziua când cărţile robilor Tăi vor fi cercetate!

5. Tu eşti Milostiv faţă de cel care Te roagă şi răspunzi celui care Te strigă!

Ruga a 12-a: rugă la mărturisirea şi căutarea căinţei faţă de Dumnezeu

1. Dumnezeule, trei lucruri s-au așternut între mine și fapta de a-Ți cere, iar unul m-a îndemnat s-o fac.

2. Mă împiedică o poruncă pe care ai dat-o, iar eu am tărăgănat să răspund, apoi o oprelişte pe care ai dat-o, iar eu m-am zorit către ea, o binefacere cu care m-ai

binecuvântat pentru care eu nu Ți-am adus mulțumiri pe deplin.

3. Sunt îndemnat să Îți cer bunăvoința Ta de către cel care-și îndreaptă fața către Tine, cel care vine către Tine de bună credință, de vreme ce binefacerea Ta este bunăvoință și dăruirea Ta, un nou punct de pornire.

4. Așadar, iată-mă, Dumnezeul meu, stând dinaintea porții măreției Tale, predat și smerit, și cerându-Ți rușinat precum cere cel netrebnic, neajuns,

5. recunoscându-Ți că eu nu m-am predat, atunci când Ți-ai revărsat binefacerea asupra mea decât smulgându-mă din nesupunerea mea față de Tine și în niciuna din stările mele nu m-am aflat fără bunătatea Ta.

6. Îmi va fi, oare, de folos, Dumnezeul meu, să recunosc față de Tine răul a ceea ce am agonisit? Mă va salva de Tine mărturisirea urâciunii pe care am săvârșit-o? Sau îmi vei face cunoscută, în situația dată, mânia Ta? Voi fi învăluit, în vremea rugăciunii mele, de ura Ta?

7. Mărire Ție! Eu nu-mi pierd nădejdea în Tine, căci Tu ai deschis poarta căinței către Tine Însuți. Mai degrabă, spun, acestea sunt cuvintele unui rob umil, care s-a nedreptățit pe el însuși, luând cu ușurătate sfințenia Domnului său,

8. și ale cărui păcate sunt îngrozitoare, ale cărui zile s-au dus, au dispărut, iar acum vede că sorocul de a mai face ceva a încetat, iar capătul vieții a fost atins, și știind cu siguranță că nu are nicio scăpare de Tine, niciun loc pe unde să fugă de Tine, atunci se tot întoarce cu fața către, adresând-Ți căința, stând dinaintea

Ta cu o inimă pură, curată, apoi Te imploră cu glas suav, liniştit.

9. El stă plecat dinaintea Ta, înclinat, cu capul în jos, privirea în pământ, cu picioarele-i tremurând de frică, cu obrajii-i scăldaţi de lacrimi, şi Te imploră cu *O, Tu, Cel mai milostiv dintre milostivi, Cel mai milos faţă de cei ce-Ţi cer milă, cel mai blând faţă de cei ce se învârt împrejur cerând iertare, o, Tu, Cel a cărui îngăduinţă-i mai mare decât răzbunarea, o, Tu a cărui mulţumire-i mai vastă decât supărarea!*

10. *O, Tu, Cel care cauţi lauda făpturilor Tale cu înţelegere deplină! O, Tu, Cel care Ţi-ai obişnuit robii cu primirea căinţei! O, Tu, Cel care cauţi să le vindeci stricăciunea prin căinţă! O, Tu, Cel care eşti mulţumit cu simplitatea faptelor lor! O, Tu, Cel care răsplăteşte cu mult puţinul dat de ei! O, Tu, Cel care le-ai garantat lor răspunsul la rugăciune! O, Tu, Cel care le-ai făgăduit prin Tine însuţi, prin harul Tău, o bună răsplată!*

11. *Nu sunt eu cel mai neascultător dintre cei ce nu Ţi-au dat ascultare, dar pe care Tu i-ai iertat, nici cel mai de dojenit dintre cei ce Ţi-au cerut iertare şi Tu le-ai dat-o, şi nici cel mai nedrept dintre cei care s-au căit faţă de Tine şi Tu le-ai primit căinţa.*

12. *Mă căiesc la Tine în acest loc unde mă aflu, căinţa unuia care are remuşcări pentru necumpătarea săvârşită, căruia îi este milă pentru sine de toate cele adunate asupra sa, pe deplin ruşinat de cele-n care a căzut, ştiind că iertarea păcatelor cumplite nu este atât de cumplită pentru Tine, că trecerea peste o fărădelege vădită nu este atât de grea pentru Tine, că*

tolerarea greșelilor rușinoase nu este o povară pentru Tine, știind, de asemenea, că, pentru Tine, cel mai iubit dintre robii Tăi este cel care lasă deoparte îngâmfarea față de Tine, care se dă în lături de la stăruința (în greșeală) și se apucă să-Ți ceară iertare!

13. *Mă lepăd de orice îngâmfare în fața Ta, caut adăpost la Tine de orice stăruință (în greșeală), Îți cer iertare pentru tot ceea ce nu am făcut îndeajuns, Ție îți cer ajutorul pentru ceea ce nu am avut putință să fac.*

14. *Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai Săi, și dăruiește-mi ceea ce îmi trebuie pentru slujirea Ta, scutește-mă de ceea ce merit (ca pedeapsă) de la Tine, și oblăduiește-mă de ceea ce se tem cei care fac rău, căci Tu ești plin de îngăduință, Cel către care se îndreaptă nădejdea de iertare, Cel bine cunoscut pentru înțelegerea Ta! Nu am nevoie să-i cer altuia decât Ție, și nici greșeala mea nu poate fi iertată decât de Tine! Doamne, ferește-mă!*

15. *Nu mă tem pentru mine decât de Tine, Tu, Cel care ești vrednic de a mă smeri în fața Sa și de a-i cere iertare smerenie! Binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai Săi, dă-mi cele trebuincioase mie, încuviințează-mi cererea, iartă-mi mie greșeala, potolește-mi frica, căci Tu asupra tuturor ai puterea! Aceasta Îți este lesne de făcut! Amin, o, Domn al lumilor!*

Ruga a 13-a: rugă pentru cererea celor trebuincioase

1. O, Dumnezeule, țintă a cererii celor trebuincioase!

2. O, Tu, Cel ce ai putința de-a răspunde cererilor!

3. O, Tu, Cel care nu vinzi binefacerile Tale pe arginți!

4. O, Tu, Cel care nu-Ți tulburi dărnicia, impunând obligații!

5. O, Tu, Cel care îți ești de ajuns Ție, dar de care nimeni nu se poate lipsi!

6. O, Tu, Cel către care se tânjește și de care nimeni nu se nemulțumește!

7. O, Tu, Cel ale cărui comori nu pot fi secătuite de cereri!

8. O, Tu, Cel a cărui înțelepciune nu poate fi schimbată de nimic!

9. O, Tu, Cel de la care vin nevoile nevoiașilor fără întrerupere!

10. O, Tu, Cel care nu ești tulburat de rugămințile celor care cer!

11. Tu ești Slăvit și fără făpturile Tale, căci Tu Te poți lipsi de ele,

12. Le-ai sortit sărăciei, sărăcia față de Tine!

13. Așa că acela care se străduiește să-și îndrepte lipsurile, doar prin Tine poate alunga sărăcia-i, și caută cele trebuincioase acolo unde bănuiește că ești, iar răspunsul la cererea sa va veni negreșit.

14. Dar cel care se întoarce la nevoie către una dintre făpturile Tale și crede că pricina izbutirii poate fi altcineva în afară de Tine, s-a dat pe sine însuși lipsirii, pe când la Tine era îndreptățit la hrana binefacerii.

15. O, Dumnezeule, și eu am nevoie de Tine: stră-

duința mea s-a micșorat, iar vicleniile mele mi-au fost curmate înainte de a o atinge, și atunci sufletul meu m-a îmboldit să o ridic către cel ce-și ridică toate trebuințele pe care le are către Tine, căci nu se poate lipsi de Tine în căutarea lor, aceasta este însă una dintre alunecările celor ce greșesc, o poticnire a celor păcătoși!

16. Apoi, cu băgare de seamă Te-am pomenit, după nepăsarea-mi, și m-am ridicat cu sprijinul Tău din alunecarea mea, m-am întors și m-am îndreptat prin izbânda dată de Tine, din poticneala mea,

17. Și am spus: Mărire Domnului meu! Cum este cu putință, oare, ca un nevoiaș să ceară altui nevoiaș? Cum se poate ca un lipsit să dorească ceva de la un alt lipsit?

18. Așa că m-am îndreptat către Tine, Dumnezeul meu, cu cele dorite de mine.

19. Am ajuns să știu că multe din cele pe care le cer de la Tine sunt lesne de făcut în firea Ta, iar cele mai de seamă pe care Ți le cer să mi le dăruiești sunt nimicuri dinaintea vastității Tale, că mărinimia Ta nu este pusă la încercare de cererea nimănui, iar mâna Ta dăruitoare este deasupra oricărei mâini.

20. O, Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi, poartă-mă cu mărinimia Ta la răsplata revărsătoare și nu mă duce, prin dreptatea Ta, acolo unde merit!

21. Nu sunt eu primul care Te roagă, iar Tu i-ai dăruit, pe când el merita lipsirea, și nici nu sunt eu primul care Îți cere, iar Tu ai fost darnic cu el, pe când el merita

păgubirea.

22. O, Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, răspunde-mi cererii, fii aproape, atunci când Te chem, faţă de rugămintea mea fii Milostiv, iar glasului meu dă-i ascultare!

23. Nu-mi frânge nădejdea în Tine, nu-mi rupe legătura cu Tine, nu-mi întoarce faţa de la Tine la această trebuinţă şi la altele aşijderea ei către alţii în afara Ta,

24. Dă-i cererii mele izbândă şi nevoii mele un sfârşit, şi să obţin ceea ce am cerut, înainte de a părăsi acest loc, fă-mi greul uşor şi dă-mi putinţă de la Tine în toate treburile mele!

25. Binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, cu binecuvântare necurmată, mereu crescătoare, a cărei permanenţă nu se întrerupe, al cărei soroc nu are limită, fă aceasta ajutor pentru mine, pricină a izbutirii cererii mele, căci Tu eşti Necuprinsul, Atotdăruitorul!

26. Trebuinţele mele, Doamne, sunt acestea şi acestea... (aici pomenim trebuinţele noastre, aruncându-ne cu faţa la pământ, şi spunem:) *Harul Tău îmi este mie mângâiere, iar binefacerea Ta mă călăuzeşte, aşa că Îţi cer Ţie şi prin Tine, prin Muḥammad şi ai săi – binecuvântările Tale fie asupra lor! – şi nu mă respinge lăsându-mă în deznădejde!*

Ruga a 14-a: rugă la suferirea unei nedreptăţi

1. O, Tu, Cel căruia nu-Ţi pot fi ascunse veştile celor nedreptăţiţi!

2. O, Tu, Cel ce nu ai nevoie să Ţi se spună despre ei

cu mărturii de la martori!

3. O, Tu, Cel al cărui sprijin este aproape de cei nedreptățiți!

4. O, Tu, Cel ce-Ți depărtezi ajutorul de cei nedrepți!

5. Tu știi, Dumnezeul meu, ce mi-a făcut fiul lui cutare, din cele pe care le-ai oprit, dar pe care le-a făptuit asupra mea, arătându-și, astfel, nerecunoștința față de binefacerile Tale asupra lui și îngâmfându-se cu lepădarea de ceea ce ai făcut pentru el.

6. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi, ține-i departe de mine pe asupritorii și pe dușmanii mei prin tăria Ta, îmblânzește-le înverșunarea pe care o au împotriva mea prin puterea Ta, dă-le o altă preocupare și neputința de a-și atinge potrivnicul!

7. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi, și nu-i da prilejul asupritorului meu să mă nedreptățească, ocrotește-mă de astfel de fapte de-ale sale și nu mă face asemenea lui!

8. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi, ajută-mă să-mi domolesc furia și dă mâniei mele asupra lui tămăduire, iar dezlănțuirii mele, cumsecădenie!

9. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi, dă-mi în schimbul nedreptății lui îngăduința Ta, și schimbă-mi fapta-i cea rea cu mila Ta, fă ca orice urâciune să pice sub furia Ta și orice pacoste să fie îndepărtată prin Tine!

10. Dumnezeule, așa cum m-ai făcut să urăsc să nedreptățesc, tot așa ocrotește-mă de a nu fi nedreptățit.

11. Dumnezeule, nu mă plâng nimănui în afară de Tine şi nu cer ajutor niciunui judecător în afară de Tine – ferească-mă Domnul.

12. Binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, şi binecuvântează-mi ruga cu răspunsul Tău, şi leagă plângerea mea de o schimbare!

13. Dumnezeule, nu mă ispiti cu deznădejdea justeţei Tale şi nu-l ispiti nici pe el cu siguranţa faţă de dezaprobarea Ta, ca să nu persiste în a mă nedreptăţi şi a-mi lua din drepturile mele. Fă-l să cunoască în curând ceea ce le-ai făgăduit asupritorilor şi fă-mă să cunosc ceea ce ai făgăduit ca răspuns pentru cei oprimaţi!

14. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi şi dă-mi izbândă în acceptarea a ceea ce ai hotărât pentru mine şi împotriva mea. Fă-mă mulţumit de ceea ce iei pentru mine şi de la mine şi dăruieşte-mi ceea ce este cel mai drept şi foloseşte-mă pentru ceea ce este cel mai corect!

15. O, Dumnezeule, dacă cel mai bine pentru mine, dinaintea Ta, este să tărăgănez răfuiala-mi cu el şi să las deoparte răzbunarea pe cel ce m-a nedreptăţit până în ziua despărţirii binelui de rău şi punerea laolaltă a celor potrivnici, atunci binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi şi întăreşte-mă cu intenţie sinceră şi răbdare îndelungată,

16. Şi întoarce-mă de la dorinţa de a face rău, de la zorul lăcomiei, şi plăsmuieşte-mi în inimă priveliştea răsplăţii Tale, pe care mi-ai păstrat-o, şi fă-l şi pe potrivnicul meu să vadă cum îi va fi pedeapsa dată de

Tine! Fă din aceasta pricina convingerii mele față de ceea ce ai hotărât și dă-mi încredere în ceea ce ai ales.

17. Amin, Domn al lumilor! Tu ești Stăpânul harului măreț și peste toate ai puterea!

Ruga a 15-a: rugă în caz de boală

1. Dumnezeule, a Ta este slava pentru sănătatea trupului meu de care mă bucur încă, precum a Ta este și slava pentru boala pe care i-o dai trupului meu!

2. Căci Eu nu știu, Dumnezeul meu, pentru care dintre cele două stări merită mai mult să-Ți mulțumesc și care dintre cele două prilejuri este mai vrednic de lauda mea pentru Tine: prilejul de a fi sănătos, când îmi tihnesc bunătățile cu care mă înzestrezi, prin care mă înviorezi de a căuta mijloacele către plăcerea și bunătatea Ta, cu care mă întărești pentru a izbuti în a-Ți da ascultare

3. Sau pentru prilejul de boală, prin care mă pui la încercare, și binefacerile cu care mă învălui apoi, ușurându-mă de povara grea a păcatelor din spinare și curățându-mă de faptele rele în care m-am cufundat, îmbiindu-mă la căință prin amintirea ștergerii fărădelegilor prin binefacerea cea de demult.

4. Și, în toate acestea, ceea ce mi-au scris cei doi scribi: din faptele preacurate la care nicio inimă nu s-ar fi gândit, pe care nicio limbă nu le-ar fi rostit, pe care niciun mădular nu le-ar fi săvârșit, ce sunt, mai degrabă, ca o revărsarea a răsplății și a binefacerilor Tale asupra mea.

5. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe

ai săi, fă-mă să iubesc ceea ce ai îngăduit pentru mine, fă-mi ușor ceea ce ai pogorât asupra mea, curăță-mă de întinarea pe care am făcut-o, șterge răul pe care l-am făcut înainte, lasă-mă să aflu dulceața vigorii și lasă-mă să gust răcoarea siguranței și dă-mi o ieșire din boală întru îngăduința Ta, prefă-mi zbaterea întru binefacerea Ta, transformă-mi neputința cu îngăduința Ta, scapă-mă de năpastă cu duhul Tău întru tihna Ta, salvează-mă de această urgie întru alinarea Ta!

6. Tu ești plin de har în bunătate, Dăruitorul, Mărinimosul, Stăpân al maiestății și al preacinstirii!

Ruga a 16-a: rugă pentru curățirea de păcate

1. Dumnezeule, Tu, Cel a cărui milă este pomenită de cei păcătoși întru ajutorarea lor!

2. O, Tu, Cel a cărui pomenire a binefacerii Sale îi înspăimântă pe cei nesocotiți!

3. O, Tu, Cel de teama căruia se jeluiesc toți cei căzuți în greșeală!

4. O, Tu, mângâiere a oricărui însingurat străin! O, Tu, liniște a oricărui năpăstuit deznădăjduit! O, Tu, ajutor al oricărui părăsit, singur! O, Tu, sprijin al oricărui nevoiaș, hăituit!

5. Tu ești Cel care cuprinde totul întru milă și cunoaștere!

6. Tu ești Cel care a hotărât fiecărei făpturi o parte din binefacerile Tale!

7. Tu ești Cel a cărui îngăduință este mai mare decât

pedeapsa!

8. Tu eşti Cel a cărui milă o ia înaintea furiei!

9. Tu eşti Cel a cărui dăruire este mai mare decât reţinerea!

10. Tu eşti Cel ce cuprinde toate făpturile în cuprinsul Său!

11. Tu eşti Cel care nu doreşte răsplată de la cel pe care l-ai dăruit!

12. Tu eşti Cel care nu aspreşti pedeapsa celui care nu Te ascultă!

13. Şi eu, Dumnezeul meu, sunt robul Tău, căruia Tu i-ai poruncit să se roage şi care a zis: Răspund chemării Tale şi mă supun! Iată-mă-s, Domnul meu, smerit dinaintea Ta!

14. Eu sunt cel cu spinarea împovărată de păcate! Eu sunt cel căruia păcatele i-au sleit viaţa! Eu sunt cel care, în prostia lui, nu Ţi-a dat ascultare, iar Tu nu meritai aşa ceva din partea lui!

15. Oare, Tu, Dumnezeul meu, Te milostiveşti de cel care se roagă la Tine? Atunci, voi veni cu rugăciunile dinaintea Ta. Îl ierţi pe cel care se tânguie dinaintea Ta? Atunci, mă voi zori în tânguială. Eşti îngăduitor cu cel ce-şi pune faţa în ţărână dinaintea Ta ca semn al umilinţei? Sau Tu nu ai nicio nevoie de cel ce Ţi se plânge, cerând cu încredere să-l scoţi din sărăcie?

16. Dumnezeul meu, nu-l dezamăgi pe cel care nu găseşte alinare decât la Tine şi nu-l părăsi pe cel care nu se poate lipsi de Tine, doar de Tine şi de nimeni altcineva!

17. Dumnezeul meu, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, nu-mi întoarce spatele când eu mi-am întors faţa către Tine, nu mă lipsi când eu tânjesc către Tine, nu mă lovi cu refuzul Tău, atunci când stau dinaintea Ta!

18. Tu eşti Cel ce s-a făcut cunoscut pe El însuşi prin milă, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi şi miluieşte-mă şi pe mine! Tu eşti Cel care s-a denumit ca îngăduinţă, aşa că îngăduie-mi şi mie!

19. Poate vezi, o, Dumnezeul meu, şuvoiul lacrimilor mele de teamă faţă de Tine, bătaia inimii mele de spaimă faţă de Tine şi slăbiciunea mădularelor mele dinaintea măreţiei Tale!

20. Toate acestea din ruşine faţă de Tine pentru faptele mele rele! Glasul meu s-a domolit şi nu mai jeluieşte dinaintea Ta, şi limba s-a istovit, tot chemându-Te.

21. Dumnezeul meu, a Ta este slava! Câte cusururi nu mi-ai ascuns fără să mă faci de ruşine? Câte păcate nu mi-ai acoperit fără să mă dai în vileag? Câte greşeli am strâns fără ca Tu să mă laşi descoperit? Nu ai agăţat de mine ocara lor urâtă şi nici nu m-ai înjosit la acei vecini care îmi caută lipsurile şi sunt pizmoşi pe bunăvoinţa Ta faţă de mine!

22. Dar aceasta nu m-a împiedicat să alerg către răul pe care Tu îl ştii mai bine decât mine!

23. Aşadar, cine este mai neştiutor decât mine, Dumnezeul meu, în ceea ce priveşte buna purtare? Cine este mai nepăsător decât mine faţă de propriul său noroc? Cine este mai departe decât mine în ceea ce priveşte propria-i îndreptare? Căci eu irosesc ceea ce

Tu mi-ai hărăzit ca zestre în neascultarea pe care Tu mi-ai oprit-o! Cine se scufundă mai adânc în deşertăciune şi este mai îndrăzneţ la rău decât mine? Atunci când stau şovăitor între chemarea Ta şi a diavolului, aleg chemarea lui fără a fi orb în ceea ce-l priveşte, ştiindu-l prea bine, fără ca uitarea să-mi învăluie ţinerea lui minte.

24. Şi-n toată această vreme, eu sunt convins că sfârşitul chemării Tale este în rai, iar sfârşitul chemării lui este în foc!

25. Mărire Ţie! Cât de minunat este ceea ce mărturisesc împotriva propriului meu suflet, prin înşiruirea faptelor mele ascunse!

26. Şi mai minunat decât aceasta este lipsa Ta de grabă cu mine, încetineala Ta în locul zoririi mele şi aceasta nu că aş avea vreo trecere la Tine, ci pentru că Tu ai răbdare cu mine, eşti binevoitor cu mine ca eu să mă abţin de la neascultarea care Îţi displace şi să mă abţin de la fapte rele care mă necinstesc, pentru că îngăduinţa Ta îmi este mult mai dragă decât pedeapsa Ta.

27. Dar eu, Dumnezeul meu, am multe păcate, mulţi paşi urâţi, multe fapte hidoase, sunt prea nesăbuit în a mă grăbi la deşertăciune, prea slab în a fi treaz la ascultarea Ta, prea puţin atent şi grijuliu cu făgăduielile Tale, încât nici nu mi-aş putea număra pentru Tine greşelile sau nici nu aş avea puterea de a-mi pomeni păcatele.

28. Eu doar mă dojenesc pe mine însumi, căutând cu nesaţ blândeţea Ta cu care sunt îndreptate faptele păcătoşilor, nădăjduind în mila Ta, cu care sunt eliberate

grumazurile celor ce-au greșit.

29. Dumnezeule, acesta-mi este grumazul, potopit de păcate, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, şi eliberează-mă şi pe mine cu îngăduinţa Ta! Aceasta-mi este spinarea, împovărată de greșeli, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, şi ușurează-mi povara cu bunătatea Ta!

30. Dumnezeul meu, dacă m-aș tângui până când îmi cad pleoapele ochilor, dacă m-aş boci până mi se stinge vocea, dacă aș sta dinaintea Ta până mi s-ar umfla picioarele, dacă m-aș pleca dinaintea Ta până când mi s-ar frânge șira spinării, dacă m-aș arunca cu fața la pământ până când mi-ar ieși ochii din cap, dac-aș mânca țărâna pământului toată viața, dacă aș bea apă de cenușă până la sfârşitul zilelor mele, dacă Te-aș pomeni până îmi amorțește limba, dacă nu mi-aș ridica privirea către cer de rușine față de Tine, tot nu aș merita ștergerea unei singure fapte rele dintre toate faptele mele rele!

31. Chiar dacă mă ierți, atunci când merit iertarea Ta, și Te înduri de mine când merit îngăduinţa Ta, nu sunt vrednic pentru aceasta, nu merit să mi se dea, de vreme ce răsplata Ta pentru nesupunerea mea de la început este focul! Aşa că, dacă mă vei pedepsi, nu vei fi nedrept cu mine.

32. Dumnezeul meu, Tu m-ai ocrotit sub acoperământul Tău şi nu m-ai făcut de rușine, mi-ai dat răgaz din dărnicia Ta şi nu m-ai zorit, ai fost blând cu mine în mărinimia Ta şi nu ți-ai schimbat bunăvoinţa față de mine. Miluiește-mă în ruga mea, în necazul meu cumplit, în situaţia rea în care mă aflu.

33. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, şi fereşte-mă de fapte de nesupunere, foloseşte-mă întru ascultare, hărăzeşte-mi o bună întoarcere la Tine, curăţă-mă prin căinţă, întăreşte-mă să nu păcătuiesc, îndreaptă-mă cu sănătate, lasă-mă să gust dulceaţa iertării, fă-mă slobod cu îngăduinţa Ta, liber cu milostivenia Ta, scrie-mi o garanţie împotriva urgiei Tale! Vesteşte-mă degrabă, fără tărăgănare, despre aceasta, o veste bună pe care o cunosc, şi dă-mi un semn ca să o văd!

34. Aceasta nu Te va lipsi de ceva în vastitatea Ta, nici nu-Ţi va slăbi puterea şi nici nu Te va copleşi în tihna Ta, nici nu Te va slei de darurile Tale măreţe, care sunt arătate de semnele Tale. Cu adevărat, Tu faci ce voieşti, hotărăşti ce doreşti, căci Tu asupra tuturor ai puterea.

Ruga a 17-a: rugă împotriva diavolului

1. Dumnezeule, noi căutam oblăduire la Tine de ademenirile diavolului, cel ce trebuie bătut cu pietre, de vicleniile şi capcanele sale, de încrederea în dorinţele, făgăduielile, amăgirile şi capcanele sale,

2. De lăcomirea sa de a ne sminti de la ascultarea Ta, de înjosirea noastră din pricina neascultării Tale, şi ca nu cumva să socotim a fi frumos ceea ce ne-a făcut să vedem ca frumos sau să socotim o povară ceea ce ne-a făcut să urâm.

3. Dumnezeule, du-l departe de noi prin slujirea Ta de către noi, aruncă-l jos prin stăruinţa noastră în iubirea Ta şi pune între el şi noi un văl pe care să nu-l poată

pătrunde, o stavilă trainică pe care să nu o poată străpunge.

4. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, și abate-i atenția diavolului de la noi către unii dintre dușmanii Tăi, fereşte-ne de el prin paza Ta cea bună, scuteşte-ne de viclenia lui, întoarce-l cu spatele la noi și șterge-ne nouă urmele lui!

5. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi și bucură-ne pe noi cu buna călăuzire în locul rătăcirii lui, sporeşte-ne nouă smerenia împotriva ispitirii sale, croieşte-ne o cale a smereniei potrivnică drumului său către ruină!

6. Dumnezeule, să nu-i faci nicio putință de pătrundere în inimile noastre şi nu-l lăsa să-şi facă sălaş în ceea ce avem!

7. Dumnezeule, dă-ne nouă putința de-a recunoaște deșertăciunea cu care ne ispiteşte, iar odată recunoscută, fereşte-ne de ea! Fă-ne să vedem cum să-l păcălim, inspiră-ne cu ceea ce trebuie să-i pregătim, trezeşte-ne din aţipeala nepăsării ce duce la el, ajută-ne împotriva lui, dăruindu-ne nouă izbândă!

8. Dumnezeule, adapă-ne nouă inimile cu refuzul lucrării sale, fii Blând cu noi pe când nimiceşti vicleniile sale!

9. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, răstoarnă-i puterea pe care o are asupra noastră, taie-i orice nădejde de a ajunge la noi, domolește-i înflăcărarea pentru noi!

10. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi și pune-i pe tații noştri, pe mamele noastre, pe

copiii noştri, pe familiile noastre, pe cei de acelaşi sânge şi aceeaşi rubedenie, pe fraţii noştri, pe rudele noastre, pe credincioşii şi credincioasele dintre vecinii noştri, într-un loc de nepătruns pentru el, o cetate straşnic păzită, o peşteră ferită! Îmbracă-i în paveze împotriva lui şi dă-le lor arme cu care să-l doboare!

11. Dumnezeule, întinde aceasta asupra tuturor celor care Îţi mărturisesc dumnezeirea şi sunt sinceri în mărturisirea unicităţii Tale şi i se împotrivesc pentru Tine prin adevărul slujirii lor şi caută ajutor la Tine împotriva lui, prin cunoaşterea ştiinţelor divine!

12. Dumnezeule, dezleagă ceea ce el leagă, sfâşie-i urzelile, zădărniceşte ceea ce plănuieşte, descurajează-l când ia o hotărâre, nimiceşte ceea ce stabileşte!

13. Dumnezeule, înfrânge oştile sale, împiedică viclesugurile sale, dărâmă-i peştera şi dă cu el de pământ!

14. Dumnezeule, pune-ne în rândul duşmanilor lui şi şterge-ne dintre cei ce se numără ca prieteni ai lui, să nu-l ascultăm când ne ademeneşte şi să nu-i răspundem când ne cheamă! Noi le poruncim tuturor celor care ne ascultă să-l izoleze şi predicăm să nu fie urmat de cei ce au venit la răcnetul nostru: să fie duşmanii lui!

15. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, pecetea profeţilor şi domnul trimişilor, pe toţi ai casei sale, buni şi preacuraţi! Dă-ne nouă, familiilor noastre, fraţilor noştri şi tuturor credincioşilor şi credincioaselor oblăduire şi dă-ne ceea ce Ţi-am cerut de frica lui!

16. Ascultă-ne ruga către Tine, revarsă asupra noastră ceea ce noi, din nebăgare de seamă, am pierdut,

păstrează-ne nouă ceea ce noi am uitat! Înalță-ne prin acestea pe treptele celor virtuoși și așază-ne în rânduielile celor credincioși! Amin, Domn al lumilor!

Ruga a 18-a: rugă în caz de primejdie

1. Dumnezeule, a Ta este slava pentru împlinirea Ta minunată și pentru punerea la încercare pe care ai îndepărtat-o de mine! Să nu-mi faci însă parte de mila Ta și nici nu grăbi să-mi dai bunăstare ca nu cumva să mă nenorocesc prin ceea ce am iubit și nici ca altcineva să câștige fericire prin ceea ce am urât!

2. Dacă în această bunăstare în care mă aflu am intrat ziua, iar noaptea vine înaintea unei puneri la încercare necurmate şi a unei poveri care nu-mi este ridicată, atunci pune-mi înainte ceea ce ai stabilit să fie în urma mea și pune-mi în urmă ceea ce ai stabilit să-mi fie înainte!

3. Căci, ceea ce duce la nimicire, nu este mult, iar ceea ce duce la veşnicie nu este puțin. Binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi!

Ruga a 19-a: rugă pentru apă la vreme de secetă

1. Dumnezeule, dă-ne o ploaie bogată, revarsă asupra noastră mila Ta prin ploaia Ta zdravănă din norii cei mânați pentru ierburile pământului Tău care să rodească în toate zările!

2. Dă-le robilor Tăi siguranța prin legarea de rod, înviorează ținutul Tău cu ivirea florilor şi fă-i pe îngerii Tăi – preacinstiții scribi – martorii unei udări

folositoare din partea Ta, mereu din plin, năvalnică, fără de zăbavă,

3. Prin care Tu învii ceea ce murise şi dai la iveală ceea ce va veni, dăruind merinde bogate cu norii cei vălătuciţi aducători de bunăstare, în straturi răsfrânte, cu ploaie răpăitoare, dar şi cu oprire, fără grindină, fulgere şi fără stricăciuni.

4. Dumnezeule, dă-ne nouă ploaia salvatoare, de ajutor dătătoare, mănoasă, de spor aducătoare, cuprinzătoare a tot locul, revărsătoare, aducând înapoi înviatul, refăcând sfărâmatul.

5. Dumnezeule, dă-ne nouă ploaia pe care s-o şiroieşti pe dealuri, să umpli fântânile, să înfoi râurile, să înalţi copacii, să ieftineşti preţurile în toate ţinuturile, să înviorezi dobitoacele şi întreaga făptură, să ne desăvârşeşti nouă cu ajutorul ei bunătăţile cele trebuincioase traiului, să faci să ne răsară semănăturile, să umpli ugerele, să adaugi puterii noastre putere!

6. Dumnezeule, nu face umbra norilor să fie asupra noastră vânt dogoritor, şi nici răceala lor, tăioasă, nici revărsarea lor asupra noastră, o bătaie cu pietre, şi nici apele lor, amare!

7. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi şi dă-ne nouă binecuvântările cerurilor şi ale pământului, căci Tu asupra tuturor ai puterea!

Ruga a 20-a: rugă pentru trăsăturile morale nobile şi fapte pe placul lui Dumnezeu

1. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe

ai săi și du-mi mie credința la desăvârșire și fă-mi convingerea cea mai puternică şi pune-mi intenţia printre cele mai bune intenţii, iar faptele, printre cele mai bune fapte!

2. Dumnezeule, dăruieşte intenţiei mele din bunătatea Ta, corectează-mi convingerea cu ceea ce există la Tine şi îndreaptă, cu puterea Ta, ceea ce este stricat la mine!

3. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, fereşte-mă de preocupările care mă fac să mă abat, foloseşte-mă în ceea ce mă vei întreba mâine şi lasă-mă să-mi petrec zilele pentru ceea ce m-ai creat! Lipseşte-mă de nevoi şi sporeşte-mi mie din darurile Tale şi nu mă ispiti pe mine cu nerecunoştinţa! Întăreşte-mă şi nu mă încerca cu îngâmfarea! Fă-mă să Te slujesc şi nu mă strica cu admiraţia de sine! Fă să curgă binele din mâinile mele pentru oameni şi nu-i umbri, făcându-i pe ei să se simtă obligaţi![31] Dă-mi cele mai înalte trăsături morale şi păzeşte-mă de mândrie!

4. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, nu mă ridica în ochii celorlalţi oameni, fără să mă cobori în sinea mea, întru tocmai, şi nu-mi da tărie în afară, fără să mă înjoseşti în mine însumi, în aceeaşi măsură!

---

[31] Cf. Coran 2: 264: *Nu vă faceți zadarnice milosteniile voastre, alăturându-le o părere de rău ori o ocară, la fel ca acela care dă din averile sale ca să-l vadă oamenii, însă care nu crede nici în Dumnezeu, nici în Ziua de Apoi. Este asemenea unei stânci acoperite cu țărână: o ploaie zdravănă o va lovi și o va lăsa goală. Ei nu stăpânesc nimic din ceea ce au agonisit.*

5. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, bucură-mă pe mine cu călăuzirea cea dreaptă, pe care să nu o schimb nicicând, cu o cale a adevărului de la care să nu mă abat şi cu o năzuinţă spre o bună purtare asupra căreia să nu am nicio îndoială! Lasă-mă sa trăiesc atâta timp cât viaţa mea este un dar gratuit în ascultarea Ta, dar, dacă viaţa mea ar trebui să devină o pasiune pentru diavol, ia-mă la Tine înainte ca dezgustul Tău să ajungă la mine, înainte ca furia Ta să pună stăpânire pe mine.

6. Dumnezeule, nu pune în mine nicio trăsătură care să mă facă de ocară, doar dacă Tu vei îndrepta-o, niciun cusur pentru care voi fi dojenit, doar dacă nu îl faci frumos apoi, nicio trăsătură nobilă cu lipsuri, doar dacă Tu o desăvârşeşti!

7. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, preschimbă-mi mie ura oamenilor duşmănoşi în iubire, pizma celor obraznici în prietenie, bănuiala oamenilor dreptăţii în încredere, duşmănia celor apropiaţi în ocrotire, necuviinţa rudelor în cumsecădenie, părăsirea celor apropiaţi în sprijin, dragostea linguşitorilor în dragoste adevărată, respingerea semenilor cu tihna traiului şi amarul fricii de cei nedrepţi cu dulceaţa siguranţei!

8. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, ridică-mi o mână împotriva celui ce mă nedreptăţeşte, o limbă împotriva celui ce caută gâlceavă cu mine, şi o izbândă asupra celui ce mi se împotriveşte cu încăpăţânare! Dă-mi vicleşug împotriva celui ce lucrează împotriva mea, putere asupra celui ce mă asupreşte, fă-l mincinos pe cel ce mă defăimează, dă-

mi siguranță față de cel ce mă amenință, dă-mi reușită în a-l urma pe cel ce mă îndrumă corect!

9. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi și călăuzește-mă direct, cu un sfat bun, cum să mă opun celui ce vrea să mă înșele, și cum să-l răsplătesc pe cel ce se desparte de mine cu blândețe, cum să-i dăruiesc celui ce mă păgubește, cum să-l recompensez pe cel ce a rupt legătura cu mine prin statornicie, cum să-l pomenesc de bine pe cel ce, în schimb, mă bârfește, cum să mulțumesc pentru orice bine și să închid ochi la orice rău!

10. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi, gătește-mă cu podoaba celor drepți, înveș-mântează-mă în straiele celor pioși, prin răspândirea dreptății, înfrânarea furiei, stingerea vâlvătăii urii, adu-i laolaltă pe cei scindați, netezește zâzaniile, răs-pândește vorba bună, ascunde neajunsurile rușinoase, îmblânzește harțagul, așterne liniștea[32], răspândește purtarea cea frumoasă, domolește vântul, fă purtarea plăcută, pornește întrecerea întru virtute, punând îna-inte mărinimia, abținerea de la cârcotire, de la îmbel-șugarea celui ce nu merită, spunerea adevărului, chiar dacă este dureros, pune puțin bine în vorbele și faptele mele, chiar dacă sunt multe, dar pune mult rău în vorbele și faptele mele, chiar dacă sunt puține! Desă-vârșește-mi aceasta prin ascultare necurmată, ținând laolaltă obștea, și respinge-i pe cei ce născocesc lucruri în religie și pe cei ce se călăuzesc după păreri scornite!

11. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi, dăruiește-mi din plin când voi îmbătrâni,

[32] Cf. Coran 15: 88: *Aripa Ta coboar-o asupra credincioșilor.*

întărește-mă cu cea mai mare putere de la Tine, atunci când sunt istovit, și nu mă ispiti cu lenea când este vorba de slujirea Ta, nici nu îmi lua vederea, atunci când Îți urmez calea, și nici să întorc spatele împotrivindu-mă iubirii Tale, nu mă uni cu cei care s-au despărțit de Tine, și nu mă despărți de cei care Ți s-au alăturat Ție!

12. Dumnezeule, lasă-mă să ajung la Tine în vreme de primejdie, să-Ți cer la nevoie, să Te implor la suferință! Nu mă duce în ispita de a cere ajutor altuia decât Ție, atunci când mă aflu la ananghie, nici să mă umilesc în a cere altcuiva în afară de Tine, atunci când am trebuință, și nici să implor pe altcineva în afară de Tine, atunci când mă cuprinde spaima, pentru că atunci aș merita să mă părăsești, să mă lipsești de toate cele, și să Îți întorci fața de la mine, o, Tu, Milostivul milostivilor!

13. Dumnezeule, fă din dorința, îndoiala și invidia pe care diavolul le pune în inima mea, o pomenire a măreției Tale, o chibzuire asupra strălucirii Tale și o purcedere împotriva dușmanului Tău! Fă ca tot ceea ce pricinuiește el să treacă peste limba mea – vorbe spurcate ori nerușinate, ponegrirea onoarei, mărturia mincinoasă, bârfirea unui drept-credincios în absență, ocărârea lui în prezență, și altele așijderea – preschimbate într-o rostire de slăvire a Ta, o purcedere întru preamărirea Ta, o recunoștință față de binefacerea Ta, o înșiruire a binefacerilor Tale.

14. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi, nu mă lăsa pradă nedreptății, căci Tu o poți îndepărta de la mine, nu mă lăsa să nedreptățesc, căci

Tu ai putința de a mă struni, nu mă lăsa să rătăcesc, căci Tu mă poți călăuzi, nu mă lăsa în sărăcie, căci la Tine este bunăstarea mea, nu mă lăsa să fiu răzvrătitor, căci la Tine este prosperitatea mea!

15. Dumnezeule, vin la iertarea Ta, mă îndrept către îngăduința Ta, tânjesc către păsuiala Ta, punându-mi încrederea în bunătatea Ta, însă nu am nimic ce mi-ar îndreptăți iertarea Ta, nicio faptă de a mea nu mă face să merit iertarea Ta, și nu am nimic după ce mi-am judecat sufletul în afară de harul Tău. Binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi și revarsă-Ți harul asupra mea!

16. Dumnezeule, fă-mă să cuvânt în buna-călăuzire, insuflă-mi pioșenia, dă-mi izbândă în tot ce este preacurat și folosește-mă în ceea ce Îți este mai plăcut!

17. Dumnezeule, pune-mă pe calea cea mai nimerită și dă-mi să trăiesc și să mor în legea Ta!

18. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi, fă-mă să mă bucur de cumpătare, fă-mă dintre cei cu aleasă purtare, dintre dovezile de bună îndrumare, dintre robii Tăi plini de virtuți, și dăruiește-mi biruința în locul de întoarcere[33] și fereala de capcane[34]!

19. Dumnezeule, ia pentru Tine din sufletul meu ceea

[33] Cf. Coran 10:4: *La El este întoarcerea voastră, a tuturor. Făgăduiala lui Dumnezeu este Adevăr. El dă la iveală făptura, apoi o duce înapoi ca să-i răsplătească după dreptate pe cei care au crezut și au săvârșit fapte bune. Tăgăduitorii vor avea însă parte de o băutură clocotindă și o osândă dureroasă pentru că au tăgăduit.*

[34] Aluzie la Coran 78: 21-23.

ce îl mântuieşte şi lăsă-mi mie din el ceea ce îl îndreaptă, căci, altfel, sufletul meu va pieri, dacă Tu nu-l aperi!

20. Dumnezeule, Tu eşti mângâierea Mea la mâhnire, sprijinul meu la lipsuri, Ţie Îţi cer ajutorul la ceas de năpastă, la Tine tot ce a trecut îşi are urmarea, tot ce s-a stricat, îndreptarea, tot ceea ce respingi, schimbarea, aşadar bucură-mă cu bunăstare înainte de punerea la încercare, cu avuţie înainte de a cere, cu bună-călăuzire, înainte de rătăcire, fereşte-mă de povara ruşinii faţă de robii Tăi, dăruieşte-mi tihnă în ziua întoarcerii şi oferă-mi o bună îndrumare!

21. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, ocroteşte-mă prin bunăvoinţa Ta, hrăneşte-mă prin mărinimia Ta, îndreaptă-mă prin dărnicia Ta, tămăduieşte-mă prin fapta Ta, umbreşte-mă la adăpostul Tău, învelеşte-mă prin mulţumirea Ta, dă-mi izbândă în descurcarea treburilor, atunci când mi se încâlcesc, când lucrurile se amestecă, să le desluşesc, când legile nu se potrivesc între ele, dă-mi s-o urmez pe cea care-Ţi este cea mai plăcută!

22. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, încununează-mă cu îndestulare, ia-mă sub buna Ta oblăduire, dăruieşte-mi călăuzirea cea dreaptă şi nu mă ispiti pe mine cu bunăstarea, asigură-mi uşurinţa în toate, nu-mi face viaţa istovitoare, nu-mi respinge ruga către Tine, căci eu nu-Ţi fac pe nimeni potrivnic şi nici nu mă rog vreunui părtaş pus laolaltă cu Tine!

23. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, opreşte-mă de la risipă, întăreşte înzestrarea

mea împotriva ruinării, creşte averile mele prin binecuvântarea lor şi împinge-mă pe calea cea dreaptă a evlaviei în care m-am străduit.

24. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, fereşte-mă de povara câştigului, şi dăruieşte-mi cu nemiluita, ca nu cumva să fiu preocupat de altceva în afară de a Te sluji, fără a fi împovărat cu grija căratului câştigurilor!

25. Dumnezeule, dă-mi prin puterea Ta ceea ce cer, răsplăteşte-mă prin tăria Ta cu ceea ce caut!

26. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, ocroteşte-mi chipul, dându-i înlesnire, nu-mi înjosi demnitatea prin nevolnicii, aşa încât să ajung să cer cele trebuincioase mie de la cei cărora tot Tu le dai, să cerşesc de la cei mai răi din creaţia Ta! Apoi, aş fi tentat să-l laud pe cel ce mi-a dat şi aş fi pus la încercare prin a-l blama pe cel ce m-a lipsit de ajutorul său, pe când doar Tu, şi în niciun caz ei, eşti Stăpânul dăruirii şi al lipsirii deopotrivă!

27. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, dă-mi sănătate pentru a mă ruga, putere de a fi împăcat, atunci când renunţ la ceva, ştiinţă spre folos şi înfrânare de a strânge!

28. Dumnezeule, pecetluieşte-mi sfârşitul cu îngăduinţa Ta, fă-mi nădejdea să devină aievea în aşteptarea milei Tale, netezeşte-mi cărările pe care să ajung la mulţumirea Ta şi fă ca fapta mea să fie bună în orice împrejurare!

29. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, aminteşte-mi să Te pomenesc în clipele de

nepăsare, pune-mă să Te ascult în zilele de neglijare, deschide-mi o cale uşoară pentru a ajunge la iubirea Ta şi împlineşte-mi mie prin ea binele în Viaţa de Acum şi în Viaţa de Apoi!

30. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, cei mai buni dintre făpturile Tale pe care le-ai binecuvântat, înainte şi după el, şi dă-ne nouă binele în Viaţa de Acum şi în Viaţa de Apoi şi fereşte-ne pe noi de osânda Focului prin mila Ta[35]!

Ruga a 21-a: rugă la mâhnire şi îngrijorare

1. Dumnezeule, Tu eşti Îndeajuns celui singur şi slab, Ocrotitor împotriva lucrurilor înspăimântătoare! Greşelile m-au însingurat şi nu am pe nimeni alături. Sunt prea slab în faţa mâniei Tale şi nu am pe nimeni care să mă sprijine. Sunt tot mai aproape de frica întâlnirii cu Tine şi nu există nimic care să-mi potolească această groază.

2. Cine m-ar putea linişti, atunci când Tu mă sperii? Cine m-ar putea ajuta, atunci când Tu m-ai însingurat? Cine m-ar putea întări, atunci când Tu m-ai slăbit?

3. Nimeni nu poate să oblăduiască pe cineva în afară de Domn pe robul Său, nimeni nu poate da linişte cuiva în afară de Învingător învinsului, nimeni nu poate ajuta pe cineva în afară de Cel căruia i se cere pe cel care cere.

---

[35] Cf. Coran 2: 201: *„Domnul nostru! Dăruieşte-ne pe noi numai cu bine în Viaţa de Acum şi în Viaţa de Apoi! Fereşte-ne de osânda Focului!”.*

4. În mâna Ta, Doamne, este firul tuturor, căci la Tine sunt scăparea şi fuga. Binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, adăpostește-mă în fuga mea și dă-i cererii mele izbândă!

5. Dumnezeule, dacă Tu Îți întorci fața generoasă de la mine ori mă lipsești de harul Tău nemăsurat ori îmi oprești dăruirile Tale sau rupi legătura cu mine, nu voi afla vreo altă cale pentru orice în afară de nădejdea în Tine, nu voi putea dobândi ceva de la Tine decât ajutorul Tău și numai al Tău, și nicidecum al altcuiva, căci eu sunt robul Tău, în căuşul palmei Tale, cu fruntea plecată pe mâna[36].

6. Nu primesc nicio poruncă împreună cu porunca Ta. Judecata Ta pentru mine este înfăptuită, căci doar Tu hotărăşti pentru mine! Eu nu am puterea de-a ieşi de sub stăpânirea Ta şi nici de a fi în stare de a sta dincolo de puterea Ta. Nu pot câştiga dragostea Ta, nici ajunge la a-Ți fi pe plac și nici să obțin ceea ce este la Tine decât prin ascultarea Ta și prin mărinimia milei Tale.

7. Dumnezeule, de când mă trezesc dimineața şi până mă prinde seara, sunt robul Tău umil. Nu am niciun câştig şi nicio pierdere decât prin Tine. Mărturisesc aceasta, căci este deasupra mea. Îmi recunosc slăbiciunea puterii și puținătatea dibăciilor. Înfăptuiește-mi, aşadar, ceea ce mi-ai făgăduit, și desăvârșește-mi ceea ce mi-ai adus, căci eu sunt robul Tău, sărman, umil, slab, năpăstuit, ticălos, vrednic de dispreț, lipsit, înfricoşat, ce caută oblăduire!

---

[36] Coran 11: 56: *Eu mă încredințez lui Dumnezeu, Domnul meu și Domnul vostru. Nu este vietate pe care să n-o apuce de moț. Domnul meu este pe o cale dreaptă.*

8. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi şi nu mă lăsa să uit de a Te pomeni pentru ceea ce mi-ai dat, să fiu nepăsător faţă de binefacerile Tale, cu care m-ai pus la încercare, şi nici să deznădăjduiesc în aşteptarea răspunsului Tău, chiar de-l vei întârzia, chiar dacă voi fi în îndestulare sau la ananghie, la împovărare sau înlesnire, prosperitate sau nenorocire, mizerie sau tihnă, suferinţă sau uşurare, sărăcie sau bogăţie!

9. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, fă-mă să Te laud, să Te slăvesc, iar lauda mea către Tine să fie în orice împrejurare, astfel încât să nu mă bucur de ceea ce îmi dai Tu pe lumea aceasta şi nici să nu mă mâhnesc pentru cele de care Tu mă lipseşti! Fă-mi inima să simtă pioşenie faţă de Tine, dă-i trupului meu să împlinească ceea ce tu accepţi de la mine, preocupă-mă de ascultarea Ta de orice ar fi împotriva mea, astfel încât să nu îmi placă nimic din ce Te supără pe Tine şi nici să mă supere ceva ce Te mulţumeşte pe Tine!

10. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, goleşte-mi inima pentru iubirea Ta, şi umple-o apoi cu pomenirea Ta, împrospăteaz-o cu evlavia faţă de Tine şi fă-o să se înfioreze dinaintea Ta, întăreşte-o cu tânjirea către Tine, apleac-o către ascultarea Ta, trage-o spre calea cea mai potrivită către Tine şi smereşte-o cu năzuinţa către ceea ce ai pentru toate zilele vieţii mele!

11. Fă-mi merinde din pioşenia faţă de Tine pe lumea

aceasta[37], fă-mi călătoria să fie către mila Ta, și ajungerea mea să fie spre mulțumirea Ta. Fă-mi locuință în grădina Ta! Dăruiește-mi mie tăria de a duce tot ceea ce Te mulțumește pe Tine! Fă-mă să alerg la Tine și să-mi doresc ceea ce este la Tine! Îmbracă-mi inima cu urârea răului ce vine de la făpturile Tale şi dăruieşte-mi mie mângâiere întru Tine, alături de prietenii Tăi şi de toți cei care Te ascultă!

12. Nu lăsa niciun depravat, niciun tăgăduitor, să-mi arate bunătate ori să-mi întindă o mână care să mă oblige, nici ca eu să am vreo nevoie de vreunul dintre ei! Ci fă ca inima mea să fie liniștită, sufletul meu, tihnit, să nu am nevoie, şi să-mi fie de ajuns, decât de Tine şi de cele mai bune făpturi ale Tale!

13. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, fă-mă tovarăşul lor, ajutorul lor şi hărăzeşte-mi să-mi fie dor de Tine şi să fac pentru Tine ceea ce Tu iubeşti şi-Ți face plăcere! Tu peste toate ai puterea și totul Îți este Ție ușor.

Ruga a 22-a: rugă la vreme de greutăți şi trudă

1. Dumnezeule, Tu m-ai împovărat cu sinea mea care este mai mult în stăpânirea Ta decât a mea. Puterea Ta asupra ei şi asupra mea este mai răzbătătoare decât a mea, aşadar dă-mi de la mine însumi ceea ce Te mulțumește pe Tine şi ia Tu însuți ce-Ți face plăcere de la mine însumi întru bunăstare!

2. Dumnezeule, nu am tărie la trudă, nici răbdare la

[37] Coran 2: 197: *Luați-vă merinde pentru călătorie , însă cea mai bună hrană este teama de Dumnezeu. Temeți-vă de Mine!*

necaz, nici putere de a îndura sărăcia, aşadar nu mă lipsi de cele trebuincioase şi nu mă încredința făpturilor Tale, ci ai doar Tu grijă de mine şi fă ca doar Tu să fii de ajuns pentru mine!

3. Uită-te la mine şi veghează-mă în tot ceea ce fac, căci, dacă Tu mă încredințezi mie însumi, voi fi neputincios în fața mea însumi şi nu voi putea întreprinde ceea ce este în interesul sufletului meu, iar dacă mă încredințezi făpturilor Tale, se vor uita la mine încruntate, iar dacă mă voi oploşi la neamul meu, mă va lipsi şi, chiar de-mi va da, îmi va da puțin şi cu strângere de inimă, obligându-mă să mă ploconesc multă vreme şi să mă tot bombănească.

4. Cu harul Tău, Dumnezeule, lipsește-mă de nevoi, cu măreția Ta, întremează-mă, cu puterea Ta, întinde-mi mâna şi îndestulează-mă din ceea ce ai!

5. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, scapă-mă de pizmă, ridică-mi o stavilă împrejur împotriva păcatelor, fă-mă să mă înfrânez de la lucrurile oprite şi nu mă pune la încercare cu fapte de neascultare, dăruieşte-mi iubire pentru tot ceea ce este de la Tine şi mulțumire pentru tot ce-mi vine de la Tine. Binecuvântează-mă prin tot ceea ce îmi dai, prin tot ce mă întărește, prin toate binefacerile pe care le reverşi asupra mea, şi fă-mă în toate împrejurările să fiu bine-păzit, ocrotit, acoperit, de neatins, oblăduit, protejat.

6. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, dă-mi să duc la bun sfârşit tot ceea ce mi-ai dat să fac, tot ceea ce ai făcut o obligație de-a mea față de Tine, prin una din căile de supunere față de Tine sau

față de una dintre făpturile Tale, deşi s-ar putea ca trupu-mi să fie prea vlăguit pentru aceasta, tăria mea, prea nevolnică, puterea mea să nu-l poată ajunge şi nici tot ce deţin sau mâna mea stăpâneşte să nu-l poată cuprinde, oricât aş pomeni sau aş uita.

7. Aceasta, Domnul meu, este printre cele pe care le vei socoti împotriva mea, pe când nu îmi păsa de ele. Lasă-mă sa îndeplinesc aceasta prin dărnicia Ta, prin preaplinul ce se află la Tine, căci Tu eşti Nemărginitul, Dăruitorul, astfel încât nimic să nu mai rămână împotriva mea, ci doar ceea ce Tu vrei să-mi drămuieşti din faptele mele bune şi din cele rele, în Ziua în care Te voi întâlni pe Tine, Domnul meu!

8. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi şi sădeşte în mine dorinţa de a Te sluji pentru viaţa mea de apoi, astfel încât eu să cunosc sinceritatea acestei dorinţe în inima mea, să fiu stăpânit de gândul renunţări în viaţa mea de aici, să tânjesc de a săvârşi fapte bune, să mă feresc de faptele rele, cu înfiorare şi frică! Dăruieşte-mi lumină de a putea merge în mijlocul oamenilor[38], de a mă călăuzi în întuneric, de a afla iluminarea în clipele de îndoială şi de nesiguranţă!

9. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, sădeşte în mine frica de bezna ameninţării şi jinduirea după răsplata făgăduită, încât să aflu plăcere în ruga mea către Tine şi mâhnire pentru tot faţă de care caut adăpost la Tine!

10. Dumnezeule, Tu ştii să mă îndrepţi în treburile mele din viaţa de acum şi din viaţa de apoi, aşadar fii

[38] Cf. Coran 6:122.

mereu Dăruitor față de nevoile mele!

11. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi și dă-mi ceea ce mi se cuvine atunci când nu izbutesc îndeajuns în a-Ți mulțumi pentru cele cu care m-ai binecuvântat la bine şi la rău, la sănătate şi la boală, astfel încât să recunosc în mine duhul mulțumirii, al liniștii sufletești, față de tot ceea ce trebuie pentru Tine, în orice împrejurare de ivire a fricii sau a siguranței, a mulțumirii sau a tulburării, a pierderii sau a câștigului!

12. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, dă-mi tihna de la sânul (mamei), ferit de pizmă, astfel încât să nu invidiez pe nimeni din creația Ta pentru vreo binefacere dăruită lui prin harul Tău, să nu am ochi pentru nicio binecuvântare din binecuvântările Tale asupra cuiva din creația Ta, nici în religie sau în lumea aceasta, nici ca bunăstare sau evlavie sau bogăție ori trai ușor, fără să nu nădăjduiesc pentru ceva mai bun, prin Tine şi doar de la Tine, fără de părtaș!

13. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, hărăzește-mi să fiu ferit de greșeli, și păzește-mi de alunecări în viața de acum și în viața de apoi, fie la mulțumire sau la supărare, încât sa rămân nepăsător față de orice vine la mine din cele două stări, să mă străduiesc spre ascultarea Ta şi să prefer buna Ta plăcere tuturor, prieteni şi dușmani. Atunci, dușmanul meu ar putea sta liniștit în ceea ce privește faptele mele rele şi nedreptatea mea, iar prietenul meu ar deznădăjdui şi s-ar îndoi de intenția mea.

14. Fă-mă unul dintre cei care Te imploră cu ușurință şi sinceritate, cu ruga celor care Te cheamă cu since-

ritate, atunci când se află în primejdie! A Ta este slava şi măreţia!

Ruga a 23-a: rugă pentru bunăstare

1. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, înveşmântează-mă în bunăstarea Ta, înveleşte-mă în bunăstarea Ta, întăreşte-mă cu bunăstarea Ta, cinsteşte-mă cu bunăstarea Ta, lipseşte-mă de nevoi prin bunăstarea Ta, miluieşte-mă cu bunăstarea Ta, dăruieşte-mi bunăstarea Ta, aşterne-mi bunăstarea Ta, îndreaptă-mi bunăstarea, nu mă despărţi de bunăstarea Ta în lumea de aici şi în lumea de apoi!

2. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi şi înzestrează-mă cu o bunăstare îndestulătoare, tămăduitoare, înălţătoare, crescătoare, o bunăstare care va da naştere unei bunăstări în trupul meu, o stare de bine în lumea de aici şi în lumea de apoi!

3. Asigură-mi sănătate, tihnă şi siguranţă în religie şi-n trup, vedere lăuntrică în inimă, pătrundere în treburi, pioşenie faţă de Tine, putere de a mă supune faţă de ceea ce mi-ai poruncit, de a ocoli împotrivirea pe care Tu mi-ai oprit-o!

4. Dumnezeule, asigură-mi marele şi micul pelerinaj, vizitarea mormântului trimisului Tău – binecuvântările, mila şi binefacerile Tale fie asupra sa şi alor săi, asupra lor fie pacea, atâta vreme cât mă ţii, anul acesta şi în fiece an, şi fă ca acestea să se împlinească, să fie mulţumitoare şi pomenite dinaintea Ta!

5. Fă-mi limba să-Ţi aducă laudă şi mulţumire, pomenire şi recunoştinţă! Limpezeşte-mi inima faţă de căile

drepte ale legii Tale!

6. Oblăduieşte-ne pe mine şi pe seminţia mea de diavolul cel de bătut cu pietre, de răul veninosului, al demolimă-răspânditorului, al gloatei colcăitoare, al deocheturii ochiului, de răul oricărui diavol răzvrătit[39], de răul oricărui sultan îndărătnic, de răul celui uşuratic şi slugarnic, de răul oricărui slab sau puternic, de răul celui preacinstit sau umil, de răul oricărui mic sau mare, de răul oricărui apropiat sau depărtat, de răul oricui, fie dintre *ginni* sau dintre oameni, care porneşte război împotriva trimisului Tău şi alor săi, *de răul oricărei vietăţi pe care Tu o vei prinde de moţ! Cu siguranţă, Tu eşti pe o cale dreaptă!*[40]

7. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, dacă cineva îmi doreşte o nenorocire, alungă-l de la mine, du departe de mine urzeala lui, păzeşte-mă de răul lui, întoarce-i vicleşugul spre nimicirea lui.

8. Pune între mine şi el un zăgaz, astfel încât privirea-i către mine să fie oarbă, auzul, surd la pomenirea mea, zăvorăşte-i inima să nu mă mai poată chema, fă să-i fie limba mută împotriva mea, apasă-l pe cap şi sfărâmă-i ambiţia, dărâmă-i măreţia, apleacă-i grumazul, înfrânge-i mândria şi asigură-mă împotriva tuturor pagubelor, relelor, bârfelor, clevetirilor, pizmelor şi duşmăniilor, urzelilor şi capcanelor sale, împotriva pedeştrilor şi călăreţilor lui, căci Tu eşti Tare, Puternic!

[39] Cf. Coran 22: 3.
[40] Cf. Coran 11: 56.

Ruga a 24-a: rugă pentru părinți

1. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad, robul şi trimisul Tău, și pe ai săi cei preacurați și dă-le întâietate prin cele mai alese binecuvântări, milostivenie, binefaceri și pace ale Tale!

2. Dă-le întâietate şi părinților mei, Dumnezeule, cu preacinstire la Tine şi binecuvântare de la Tine, o, Tu, Milosul miloşilor!

3. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, insuflă-mi știința a ceea ce-mi revine mie față de ei, pune-mi laolaltă știința tuturor acestor îndatoriri întru desăvârșire! Apoi, fă-mă să purced la treabă întocmai cum mi-ai insuflat şi dă-mi biruință în înfăptuirea a ceea ce m-ai făcut să văd din această știință, ca nu care cumva să-mi scape folosirea vreunui lucru din cele pe care Tu m-ai învățat ori ca mădularele mele să fie prea greoaie pentru a face ceea ce Tu mi-ai insuflat!

4. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, precum ne-ai preacinstit cu el, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, precum ne-ai dat drept asupra făpturii mulțumită lui!

5. Dumnezeule, fă-mă să-i respect așa cum este respectat un sultan strașnic și fă-mă să le fiu devotat așa cum este devotată o mamă duioasă! Fă-mi ca ascultarea lor şi devotamentul pentru ei să-mi fie mai plăcut ochilor decât îi este adormirea celui somnoros şi mai înviorător sufletului meu decât adăparea celui însetat, astfel încât să pot să prefer dorințele lor alor mele şi să le pun înaintea mulțumirii mele, socoate-le devotamentul pentru mine ca fiind mare, chiar dacă este mic,

şi socoate-mi devotamentul pentru ei ca fiind mic, chiar dacă este mare.

6. Dumnezeule, coboară-mi glasul dinaintea lor, fă-mi vorbele să le fie plăcute, îndulceşte-mi purtarea faţă de ei, înmoaie-mi inima faţă de ei, fă-mă tovarăşul şi prietenul lor iubitor!

7. Dumnezeule, mulţumeşte-le pentru creşterea mea, răsplăteşte-i pentru cinstea pe care mi-au făcut-o şi ocroteşte-i aşa cum m-au ocrotit şi ei pe mine în copilăria mea!

8. Dumnezeule, şi cu orice nenorocire pe care le-am adus-o, cu orice urâciune pe care le-am făcut-o, cu orice drepturi ale lor pe care le-am lăsat să se piardă, fă să li se micşoreze din păcate şi să fie înălţaţi pe trepte, sporeşte-le numărul faptelor lor bune, o, Tu, Cel ce poţi schimba faptele rele cu de două ori măsura lor în fapte bune!

9. Dumnezeule, orice spusă cu care ei au greşit faţă de mine, orice faptă cu care au depăşit măsura faţă de mine, orice drept al meu pe care ei l-au neglijat, orice obligaţie faţă de mine pe care n-au respectat-o, eu li le dăruiesc şi le revărs asupra lor cu bunătate şi Te rog să înlături orice urmare rea pentru ei, căci eu nu-i învinovăţesc cu nimic în ceea ce mă priveşte şi nu consider devotamentul lor c-ar fi fost scăzut şi nici nu le port ranchiună pentru felul cum mi-au chivernisit treburile, Domnul meu!

10. Ei au drepturi asupra mea care sunt mai presus de orice, o întâietate prin fapta lor bună faţă de mine, pentru care le port o recunoştinţă mai puternică decât

aș putea eu socoti cu dreptate sau decât aș putea să-i răsplătesc aşijderea. Unde ar fi atunci, Doamne, truda lor să mă crească? Unde ar fi veghea lor strânsă de a mă ocroti? Unde ar fi zgârcenia cu ei înșiși pentru a-mi da de toate din belșug și a nu-mi lipsi nimic?

11. Cât de departe! Niciodată nu le voi putea șterge dreptul asupra mea și nici să-mi îndeplinesc obligațiile față de ei și nici n-aș putea încheia îndatorirea de a-i sluji. Așadar, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi şi ajută-mă, o, Tu, Cel mai Bun dintre cei al căror ajutor îl căutăm! Dă-mi izbândă, o, Tu, Cel mai Bun Călăuzitor către care se tânjește și nu mă așeza printre cei lipsiți de stimă față de tați și mame, în ziua când fiece *suflet o să fie răsplătit după ceea ce a agonisit. Ei nu vor fi nedreptățiți*.[41]

12. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, pe seminția sa, și hărăzește-le lor tot ce-i mai bun din cele hărăzite taților robilor Tăi dreptcredincioși şi mamelor lor, o, Tu, Milostivul milostivilor!

13. Dumnezeule, nu mă lăsa să uit a-i pomeni după rugăciunile mele rituale, oricând în timpul nopții mele, la orice ceas din ceasurile zilei mele!

14. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, iartă-mi mie pentru ruga pe care Ți-o adresez pentru ei şi iartă-le lor devotamentul față de mine – o iertare totală. Fii mulțumit de ei prin mijlocirea mea – o mulțumire trainică, și du-i, cu mărinimia Ta, în locurile de tihnă!

15. Dumnezeule, dacă iertarea Ta ajunge mai întâi la

[41] Cf. Coran 45: 22.

ei, fă ca ei să mijlocească pentru mine, iar, dacă iertarea Ta ajunge mai întâi la mine, fă ca eu să mijlocesc pentru ei, aşa încât să ne putem aduna laolaltă, prin bunătatea Ta, în casa dărniciei Tale, în locul iertării şi milei Tale! Cu adevărat, Tu eşti Stăpânul răsplăţii îmbelşugate şi al bunătăţii veşnice, căci *Tu eşti Milostivul milostivilor!*[42]

Ruga a 25-a: rugă pentru copii

1. Dumnezeule, fii bun cu mine prin dăinuirea copiilor mei, prin cumsecădenia lor faţă de mine, prin bucuria ce mi-o dăruiesc!

2. Dumnezeul meu, fă-mi viaţa lungă, sporeşte-mi timpul sorocit, creşte-mi-l pe cel mic, întăreşte-mi-l pe cel slab, înzdrăveneşte-mi-le trupurile, legile şi purtările, dă-le vigoare în suflete şi în mădulare, şi în tot ceea ce mă priveşte pe mine din treburile lor, şi revarsă-le asupra mea şi prin mâna mea toate cele trebuincioase lor!

3. Fă-i pioşi, evlavioşi, văzători, ascultători, supuşi Ţie, iubitori şi bine-sfătuitori ai prietenilor Tăi, şi neînduplecaţi şi plini de vrăjmăşie faţă de toţi duşmanii Tăi! Amin!

4. Dumnezeule, Întăreşte-mi braţul cu ajutorul lor, îndreaptă-mi spatele încovoiat, înmulţeşte-mi cu ei numărul, împodobeşte-mi cu ei prezenţa, păstrează-mi vie cu ajutorul lor pomenirea, dă-mi tot ce-mi trebuie prin ei, atunci când sunt departe, ajută-mă cu ei la nevoie, fă-i să mă iubească, afectuoşi, apropiaţi, fără

[42] Cf. Coran 7: 151.

ocolişuri, ascultători, şi niciodată să nu se răzvrătească, să nu se obrăznicească, să nu se îndărătnicească şi să nu greşească faţă de mine!

5. Ajută-mă în învăţarea, buna lor creştere şi cultivarea devotamentului lor faţă de mine. Dă-mi de la Tine printre ei copii de sex bărbătesc, fă aceasta ca un bine pentru mine, şi fă-i să mă ajute în ceea ce ţi-am cerut!

6. Ajută-mi mie şi stirpei mele împotriva diavolului cel blestemat de a fi bătut cu pietre, căci Tu ne-ai creat, ne-ai poruncit şi ne-ai pus oprelişti, ne-ai făcut să dorim răsplata pentru împlinirea poruncilor Tale, şi ne-ai făcut să ne temem de pedeapsa Ta! Tu ne-ai făcut un duşman care vicleneşte împotriva noastră, i-ai dat mare putere asupra noastră, dar nu ne-ai dat şi nouă putere asupra lui, i-ai dat să ne sălăşluiască în piepturi, să ne curgă cu sângele prin vene. El nu este nepăsător, deşi noi suntem, el nu uită, deşi noi uităm. El ne face să ne simţim la adăpost de pedeapsa Ta şi ne umple de frica altuia decât de Tine!

7. Dacă suntem pe cale sa comitem o faptă ruşinoasă, el ne va da curajul să o facem, însă dacă suntem pe cale să facem un lucru bun, el ne va împiedica. El ne momeşte cu patimi şi ne ridică îndoieli. Dacă ne făgăduieşte ceva, ne minte, dacă ne dă speranţe, nu le îndeplineşte. Dacă Tu nu îi îndepărtezi vicleşugurile de la noi, ne va duce pe un drum greşit, dacă nu ne aperi de stricăciunea lui, ne va face să cădem în păcat.

8. Dumnezeule, frânge-i puterea lui asupra noastră cu puterea Ta, închide-l departe de noi ca răspuns al mulţimii rugăciunilor noastre către Tine, să devenim de neatins întru Tine în faţa vicleşugurilor sale.

9. Dumnezeule, dă-mi tot ceea ce-Ți cer, nu mă lipsi de nimic din ceea ce mi-ai sorocit, nu-mi lăsa deoparte ruga către Tine de vreme ce mi-ai poruncit-o, asigură-mi tot ceea ce este bun pentru mine în viața de aici și în viața de dincolo, ceea ce am pomenit și ceea ce am uitat, ceea ce am dat la iveală sau am ascuns, ceea ce am spus cu voce tare sau am tăinuit.

10. În toate acestea, pune-mă prin ceea ce-Ți cer în rândul celor preacurați, celor cărora le dai izbândă în ceea ce-Ți cer, celor ce nu vor fi lipsiți, atunci când își pun încrederea în Tine,

11. celor ce se bucură de ocrotirea Ta, celor ce sunt câștigători în schimburile cu Tine, celor care se bucură de oblăduire prin puterea Ta, celor ce primesc din belșug din darurile binemeritate din harul Tău, celor care se înaltă prin Tine după ce au decăzut, celor cărora li se dă oblăduire în fața unei nedreptăți prin judeca Ta, celor scutiți de năpaste prin mila Ta, celor îndestulați după sărăcie prin bogățiile Tale, celor feriți de păcate, de alunecări, de greșeli prin pioșenia lor față de Tine, celor ce au parte de bunăstare, călăuzire, frumoasă purtare prin ascultarea poruncilor Tale, celor cărora li s-au șters păcatele prin puterea Ta, celor ce s-au înfrânat de la orice faptă de neascultare față de Tine, celor aflători în preajma Ta!

12. Dumnezeule, dă-mi toate acestea cu voia şi mila Ta, ajută-ne şi scapă-ne de osânda iadului, şi dă-le tuturor musulmanilor şi musulmanelor, dreptcredincioşi şi dreptcredincioase, aşijderea a ceea ce am cerut pentru mine şi copiii mei, acum degrabă în viața de aici şi, mai pe urmă, în viața de apoi! Cu adevărat, Tu eşti

Apropiatul, Răspunzătorul, Auzitorul, Ştiutorul, Îngăduitorul, Milostivul!

13. Dă-ne nouă binele în viaţa de aici şi în viaţa de apoi şi fereşte-ne de osânda Focului!

Ruga a 26-a: rugă pentru vecini şi prieteni

1. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, fă-mi mie, vecinilor mei, prietenilor mei care recunosc drepturile noastre şi luptă împreună cu noi împotriva duşmanilor noştri cea mai bună oblăduire a Ta!

2. Dă-le izbândă în hotărnicirea legii Tale**,** ia din frumuseţile bunăvoinţei Tale ca să le îndrepţi cu blândeţe slăbiciunile, să le astupi golurile, să le tămăduieşti beteşugurile, călăuzeşte-l pe îndrumătorul lor pe calea cea dreaptă, povăţuieşte-l de bine pe cel ce caută povaţă, fii alături de cel care se întoarce din călătorie, ascunde tainele lor, acoperă-le lucrurile ruşinoase, ajută-i pe nedreptăţiţi, împarte-le cu blândeţe bunătăţi, întoarce-te spre ei cu bunăstare şi dăruieşte-le răsplăţi, dându-le ceea ce li se cuvine, înainte ca ei să ceară!

3. Fă-mă, Dumnezeule, să le răsplătesc faptele rele cu fapte bune, întoarce-i de la cel ce-i nedreptăţeşte cu răbdare, fă-mă să am o părere bună despre fiecare dintre ei, să mă alătur tuturor cu devotament, fă-mă să-mi plec privirea înaintea lor, fă blândă partea mea în smerenie alături de ei, fii blând şi milos faţă de cei năpăstuiţi dintre ei, bucură-i în lipsă prin dragoste, fă-mă să iubesc faptul că ei continuă să primească binefaceri prin bunăvoinţă, păstoreşte-i aşa cum îi

păstorești și pe apropiații mei!

4. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi, dă-mi ceea ce le dai și lor, fă-mi partea cea mai mare din ceea ce au și ei, sporește-le vederea față de dreptul meu și cunoașterea meritului meu, astfel încât ei să fie fericiți cu mine, iar eu să fiu fericit cu ei! Amin, o, Domn al lumilor!

Ruga a 27-a: rugă pentru cei de la hotare

1. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi, fortifică hotarele musulmanilor prin tăria Ta, sprijină-i pe apărătorii lor prin tăria Ta și revarsă asupra lor daruri din bogăția Ta.

2. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi, înmulțește-le numărul, ascute-le armele, păzește-le pământurile, oprește-i de la a se măcelări între ei, fă-le obștea unită, rânduiește-le treburile, trimite-le provizii mereu, asigură-le merinde îndeajuns, sprijină-i întru biruință, ajută-i întru răbdare și dă-le agerime în dibăcie!

3. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi, dă-le cunoașterea a ceea ce nu știu, învață-i ceea ce nu cunosc și fă-i să vadă ceea ce nu văd!

4. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi, fă-i să uite când se întâlnesc cu dușmanul, fă-i să-și amintească această lume a lor, înșelătoare și amăgitoare, șterge-le din inimi gândurile la averi ademenitoare, ridică-le Grădina dinaintea ochilor, și arată-le acea parte din ea pe care Tu le-ai pregătit-o, locuințele veșniciei, popasurile de prea-cinstire, huriile preafru-

moase, râurile aducătoare de băuturi de tot felul, copacii din care curg fructe de tot soiul, ca nu cumva vreunul dintre ei să gândească a întoarce spatele şi a fugi de potrivnicul său!

5. Dumnezeule, învinge-le duşmanii prin aceasta, reteză-le unghiile, desparte-i de armele lor, smulge-le legăturile strânse din inimi, ţine-i departe de hambarele lor, buimăceşte-i pe drumurile lor, rătăceşte-i de la direcţia lor, taie-le întăririle, micşorează-le numărul, umple-le inimile cu groază, trage-le înapoi mâinile să nu se mai întindă mai departe, ţine-le limbile să nu mai vorbească, risipeşte-i pe cei din spatele lor, fă-i să fie o învăţătură de minte celor de după ei şi, prin umilirea lor, taie speranţele celor ce vin după ei!

6. Dumnezeule, fă pântecele femeilor lor sterp, usucă coapsele bărbaţilor lor, opreşte înmulţirea vitelor lor şi fă ca cerul lor să nu dea ploaie şi nici pământul lor să rodească!

7. Dumnezeule, prin aceasta întăreşte priceperea oamenilor Islamului, fortifică-le aşezările, fă-le averile să rodească, fă-i să se consacre luptei pentru slujirea Ta, pentru dorinţa de a fi doar cu Tine, astfel încât nimeni, în toate ţinuturile pământului, să nu Ţi se închine decât Ţie şi nici o frunte să nu se plece decât dinaintea Ta!

8. Dumnezeule, trimite musulmanii din fiece ţinut în raiduri împotriva celor care se închină la idoli! Întăreşte-i cu îngerii din preajma Ta, până când închinătorii la idoli sunt alungaţi de ei la marginea ţinutului, ucişi sau luaţi prizonieri sau până când ei mărturisesc că Tu eşti Dumnezeu şi nu există alt [dumne]zeu în

afară de Tine, Unul, fără de părtaș!

9. Dumnezeule, socoate-i între dușmanii Tăi pe cei din ținuturile de la marginea țării, indieni, bizantini, turci, khazari, abisinieni, nubieni, zanji, slavi, daylamiți și restul noroadelor închinătoare la idoli, cei ale căror nume și trăsături sunt ascunse, însă Tu le știi socoteala, prin cunoașterea Ta, și îi veghezi prin puterea Ta!

10. Dumnezeule, fă-i pe închinătorii la idoli să se îngrijească de închinătorii la idoli, așa încât să nu ajungă la granițele musulmanilor, oprește-i și doboară-i, risipește-i care-ncotro prin gâlceviri între ei!

11. Dumnezeule, golește-le inimile de siguranță și trupurile, de putere, zăpăcește-le inimile ca să nu se mai gândească la vicleșuguri, șubrezește-le mădularele să nu mai poată lupta cu bărbații, fă-i prea leși ca să nu se mai poată lupta cu eroii, trimite împotriva lor o ceată dintre îngerii Tăi cu asprime din asprimea Ta, așa cum ai făcut în Ziua acea la Badr[43], astfel încât, cu ajutorul lor, să le retezi rădăcinile, să le frângi spinii, să le împrăștii gloatele!

12. Dumnezeule, amestecă-le apele cu molime, bucatele, cu boli, aruncă-le cetățile în paragină, hărțuiește-i cu ploi de bolovani, împiedică-i cu seceta, pune-le proviziile în partea cea mai nenorocită a pământului Tău și cât mai departe de ei, oprește-i de a-și face fortărețe și lovește-i cu foame neostoită și boală dureroasă!

[43] Badr este o vale între Mekka și Medina, unde musulmanii au obținut prima victorie asupra politeiștilor din tribul Qurayš, în 623.

13. Dumnezeule, dacă un războinic din poporul care crede în Tine luptă împotriva lor, sau un luptător dintre cei care Îţi urmează legea luptă împotriva lor, astfel încât religia Ta să fie cea mai înaltă, obştea Ta, cea mai puternică, şi partea Ta să fie cea mai mare, dă-i uşurinţă, rânduieşte-i treburile, susţine-l, dăruindu-i izbânda, alege-i tovarăşii, întăreşte-i spatele, revarsă asupra lui cele trebuincioase traiului, fă-l să se bucure de voinicie, domoleşte-i dogoarea dorului, dă-i adăpost de negura singurătăţii, fă-l să uite de nevasta sa şi de copii,

14. fă-l să aibă intenţii bune, înconjoară-l cu bunăstare, fă ca tovarăşul lui să fie în siguranţă, scapă-l de laşitate, insuflă-i îndrăzneală, dăruieşte-i putere, sprijină-l cu ajutor, învaţă-l buna purtare şi cerinţele legii, fă-l să fie drept la judecată, îndepărtează de la el făţărnicia, curăţă-l de dorinţa faimei şi fă ca gândirea şi amintirile lui, plecarea-i şi şederea, să fie întru Tine şi pentru Tine!

15. Când stă în faţa duşmanilor Tăi şi duşmanilor lui, fă ca ei să pară puţini, micşorează-le însemnătatea în inima sa, fă ca el sa aibă întâietate asupra lor, şi nu ca ei să aibă întâietate asupra lui! Dar, dacă Tu l-ai pecetluit cu fericirea şi ai hotărât să fie martir, lasă-l să fie atunci după ce Ţi-a nimicit duşmanii, ucigându-i, după ce graniţele musulmanilor sunt sigure şi duşmanii Tăi au întors spatele şi au fugit ca duşi de vânt!

16. Dumnezeule, iar dacă un musulman ar trebui să ia locul unui războinic sau unui soldat, ai grijă de cei rămaşi în urmă în absenţa lui, ajută-l cu o parte a averii sale, ajută-l cu arme, desăvârşeşte-l pentru luptă, tri-

mite-i o rugăciune pentru scopul său, păzește-i onoarea în lipsa sa, răsplătește-l întru tocmai, măsură pentru măsură, și răsplătește-l pentru fapta sa cu o răsplată imediată, pentru care el se va grăbi să se folosească de cele cuvenite lui până acum și se va bucura de cele ce vor veni, până când vremea i se va isprăvi din darurile date din harul Tău, pregătite lui cu dărnicie!

17. Dumnezeule, iar dacă treburile Islamului ar îngrijora vreun musulman și unirea închinătorilor la idoli împotriva Islamului l-ar întrista, astfel încât va intenționa să meargă la război, să fie gata de a se avânta în luptă, însă slăbiciunile lui nu-i îngăduie să se scoale, neputințele îl fac să aștepte, o întâmplare îl întârzie sau un obstacol îi împiedică dorința, atunci scrie-i numele între susținători, fă să-i revină răsplata celor care luptă și așază-l în rândul martirilor și a celor drepți!

18. Dumnezeule, binecuvântează-l pe Muḥammad, robul și trimisul Tău, și pe ai săi, cu o binecuvântare înaltă, mai presus de toate binecuvântările, falnică printre toate urările, o binecuvântare fără sfârșit, fără număr, precum cea mai desăvârșită dintre binecuvântările Tale, pe care i-ai dat-o oricăruia dintre prietenii Tăi! Tu ești Vrednic de laudă, Stăpânul tuturor, Inițiatorul tuturor, Făptuitorul a ceea ce dorești!

Ruga a 28-a: rugă pentru oblăduire

1. Dumnezeule, mi-am arătat devotamentul, rupând toate legăturile, în afară de Tine.

2. Am venit către Tine cu toată ființa mea.

3. Mi-am întors fața de la oricine are nevoie de spriji-

nul Tău.

4. Mi-am retras cererea de la oricine care nu se poate lipsi de bunăvoința Ta.

5. Am văzut că cererea unuia aflat în nevoie de la altul aflat tot în nevoie nu-i decât o nebunie în percepția sa, o rătăcire a minții sale.

6. Câți oameni am văzut, Dumnezeul meu, care au căutat preamărirea, altfel decât prin Tine, şi n-au aflat decât batjocură, care jinduiau după bunăstare de la altcineva, în afară de Tine, şi au ajuns săraci, care au încercat să se ridice, şi s-au prăbuşit şi mai jos!

7. Privind cu luare aminte la cei ca ei, un om precaut se îndreaptă și, astfel, va avea sorți de izbândă, iar cea mai bună alegere a lui îl va duce pe calea cea dreaptă.

8. Așa că Tu, Stăpânul meu, singurul căruia Îi ridic cererea mea, singurul căruia Îi cer să-mi dea ce am nevoie,

9. Tu eşti cel aţintit înaintea oricăruia alt chemat în ruga mea şi nimeni nu Îţi este alăturat în nădejdea mea, nimeni nu este laolaltă cu Tine în chemarea mea, deoarece eu doar pe Tine Te strig.

10. A Ta, Dumnezeu meu, este unicitatea ca număr, atributul puterii veşnice, virtutea forţei şi puterii, treapta preaînălţării şi a preamăririi.

11. Oricine, în afară de Tine, este vrednic de milă de-a lungul vieții sale, doborât de treburile sale, copleşit de propria-i situație, diferit ca stare, schimbător ca trăsături.

12. Tu, însă, ești deasupra tuturor lucrurilor și ale

contrariilor lor, mai mare decât toate asemănările și osebirile. Mărire Ție! Nu exista alt [dumne]zeu în afară de Tine!

Ruga a 29-a: rugă când proviziile sunt pe terminate

1. Dumnezeule, Tu ne-ai pus la încercare prin neîncrederea în proviziile noastre și prin speranța într-o viață lungă, așa încât ne-am apucat să căutăm provizii la cei avuți și am râvnit să ajungem la vârsta celor ce au o viață lungă!

2. Binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi și dăruiește-ne nouă o siguranță adevărată care ne va fi îndeajuns ca provizie în căutarea noastră și ne va insufla o încredere neabătută ce ne va scuti de greutatea trudei!

3. Fă din ceea ce ai împărtășit o făgăduială în revelația Ta, pe care ai urmat-o cu jurământ în cartea Ta, oprindu-ne, astfel, îngrijorările despre proviziile pe care Tu Însuți le-ai luat asupra Ta și risipindu-ne preocupările față de tot ce Tu ai asigurat că este îndeajuns!

4. Căci Tu ai rostit o spusă adevărată fără de îndoială asupra ei și ai jurat cu jurământ bine-păstrat și cu siguranță împlinit: *În cer este înzestrarea voastră și ceea ce vi s-a făgăduit*[44]. Iar apoi ai spus: *Pe Domnul cerului și al pământului! Acesta este Adevărul precum faptul că vorbiți!*[45]

[44] Coran 51: 22.
[45] Coran 51: 23.

Ruga a 30-a: rugă pentru plata datoriilor

1. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi şi dă-mi mie scutire de o datorie ce mă face să-mi pierd onoarea, îmi tulbură mintea, îmi învălmăşeşte gândurile şi mă munceşte îndelung!

2. Eu caut oblăduire la Tine, Doamne, de grija datoriei şi a gândului la ea, de descumpănire şi nesomn din pricina ei. Binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi şi scapă-mă de ea! Eu caut adăpost la Tine, Doamne, de ruşinea datoriei în viaţa mea şi de ceea ce urmează după moartea mea. Binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi şi apără-mă de ea printr-un belşug revărsat şi necontenit!

3. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, fereşte-mă de necumpătare şi de samavolnicie, îndreaptă-mă spre cumpătare şi chiverniseală, învaţă-mă să împart totul cu chibzuinţă, ţine-mă cu bunătatea Ta să nu risipesc, dă-mi să obţin cele trebuincioase în îngăduinţa legii, mână-mi cheltuielile către porţile evlaviei şi ia de la mine tot ce stăpânesc, care m-ar face îngâmfat sau m-ar duce la tiranie!

4. Dumnezeule, dă-mi să iubesc tovărăşia săracilor şi ajută-mă să le fiu aproape cu îndelungă răbdare! Ori de câte ori Tu iei de la mine bunurile acestei lumi pieritoare, păstrează-le pentru mine în visteria Ta dăinuitoare! Fă-mi din frânturile acestei lumi pe care mi le-ai încredinţat şi din bunurile ei pe care Tu mi le-ai dat degrabă o cale de a ajunge în preajma Ta, o legătură întru apropierea de Tine, un mijloc de a intra în Grădina Ta! Cu adevărat, Tu eşti Stăpânul harului cel mare, Tu eşti Bunul, Dăruitorul.

Ruga a 31-a: rugă pentru căință

1. Dumnezeule, o, Tu, Cel ce nu poți fi descris de aprecierea celor ce descriu!

2. O, Tu, Cel ce nu dai la spate nădejdea celor care nădăjduiesc!

3. O, Tu, Cel la care nu se pierde răsplata făcătorilor de bine!

4. O, Tu, Cel ce ești culmea evlaviei pentru cei care Te slujesc!

5. O, Tu, Cel ce ești hotarul smereniei pentru cei temători!

6. Acesta este popasul celui care a fost purtat de mâinile păcatelor, dintr-una într-alta, strunit de hățurile păcatelor, aflat sub stăpânirea diavolului. El, din delăsare, n-a dus la îndeplinire ceea ce Tu ai poruncit, și s-a dedat, din amăgire, la ceea ce Tu ai oprit!

7. El a fost ca un neștiutor al puterii Tale asupra lui, sau ca un nerecunoscător al harului binefacerilor Tale asupra lui, până când i s-a limpezit vederea bunei călăuziri, iar norii orbirii i s-au risipit. Atunci, el a prins a socoate cu ce s-a nedreptățit pe el însuși și a cugeta cu ce s-a împotrivit Domnului său și a văzut cât este de mare grozăvia neascultării sale și cât este de vădită împotrivirea sa.

8. Astfel, s-a întors către Tine, nădăjduind în Tine, ruşinându-se de Tine, îndreptându-şi dorința către Tine, încrezător în Tine, râvnind către Tine neabătut, venind, cu convingere, către Tine înfiorat, cu râvna-i golită de orice râvnit în afară de Tine, cu spaima-i de

orice prevenit asupră-i, împrăștiată, rămânând temător doar de Tine.

9. Aşadar, s-a înfăţişat dinaintea Ta rugător, cu privirea în pământ, plin de smerenie, cu capul plecat dinaintea puterii Tale, cu umilinţă, Ţi-a dezvăluit, cu sfială, din nemărturisitul său ceea ce Tu ştii mai bine, şi-a numărat apoi, cu cucernicie, greşelile a căror socoteală Tu o ţii mai bine, căutând ajutor la Tine de grozăvia în care a căzut, după cum ştii, de urâciunea care îl ponegreşte la judecata Ta, de greşelile ale căror plăceri s-au dus, lăsând doar urmările care s-au hotărnicit.

10. El nu-Ţi va tăgădui dreptatea, Dumnezeul meu, dacă Tu îl osândeşti, şi nici nu-Ţi va preamări îngăduinţa, dacă îi îngădui şi îl miluieşti, căci Tu eşti Domnul Atotdăruitorul, pentru care iertarea greşelilor mari este o nimica toată!

11. Dumnezeule, iată-mă! Am venit la Tine, supus poruncii Tale, aceea prin care ai poruncit ruga, cerând împlinirea făgăduinţei Tale, aceea prin care ai făgăduit că vei răspunde, când ai spus: *Chemaţi-Mă şi vă voi răspunde*[46].

12. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, împărtăşeşte-mi iertarea Ta, precum şi eu ţi-am împărtăşit mărturisirea mea, ridică-mă din nevolniciile greşelilor mele, precum şi eu m-am încredinţat Ţie, ocroteşte-mă cu ocrotirea Ta, precum m-ai păsuit de la răzbunarea asupra mea!

13. Dumnezeule, statornicește-mi intenţia mea de a Te asculta, întărește-mi puterea de înţelegere în slujirea

[46] Coran 40: 60.

Ta, dă-mi izbândă în faptele care-mi vor spăla întinăciunea păcatelor și ia-mă în legea Ta și a profetului Tău Muḥammad – pacea fie asupra sa! – atunci când mă vei lua!

14. Dumnezeule, mă căiesc Ție din locul în care mă aflu, de toate păcatele mele, fie ele mari sau mici, de relele mele, fie ele din lăuntru-mi sau din afară, de alunecările mele, fie ele trecute sau de acum, cu căința celui ce nu-și dă ghes sieși la neascultare și nici nu are vreun gând ascuns de-a se întoarce la păcat.

15. Așa cum ai spus, Dumnezeul meu, în evidența Cărții Tale, că primești căința robilor Tăi[47], că ierți relele[48] și că-i iubești pe cei care se căiesc[49], primește-mi și mie căința, așa cum ai făgăduit, iartă-mi relele, așa cum ai garantat, și fă-mi cuvenită iubirea Ta, așa cum ai prescris!

16. Doamne, ai chezășia mea că nu mă voi întoarce la ceea ce Te scârbește, ai zălogul meu că nu voi reveni la ceea ce Tu nu îngădui, ai legământul meu că voi părăsi toate răzvrătirile față de Tine.

17. Dumnezeule, Tu știi mai bine ceea ce am făcut, iartă-mi ceea ce Tu știi și întoarce-mă cu puterea Ta la ceea ce Tu iubești!

18. Dumnezeule, sunt multe urmări, pe care le-am strâns împotriva mea, și altele, pe care le-am uitat, însă toate sunt în ochiul Tău care nu doarme, în știința Ta

[47] Coran 9: 104.
[48] Coran 42: 25.
[49] Coran 2: 222.

care nu uită! Despăgubește-i pe cei ce-au avut de suferit de la ele, ia-mi-le din cârcă, ușurează-mi povara lor, ferește-mă de a deveni josnic ca ele!

19. Dumnezeule, fiindcă nu pot fi statornic în căința mea, fără susținerea Ta, nici nu mă pot înfrâna de la păcate, fără puterea Ta, întărește-mă cu îndeajunsă tărie și ferește-mă cu susținere de neînvins!

20. Dumnezeule, dacă vreun rob se căiește la Tine, în timp ce vei vedea, în știința Ta asupra tainei, că el își bate joc de căință, întorcându-se la greșeala și păcatul său, atunci eu îmi caut oblăduire la Tine de a nu fi așijderea lui! Fă, așadar, ca această căință a mea să fie o căință ce nu mai are nevoie de încă o căință după ea, o căință trebuincioasă pentru a șterge ceea ce a fost și să țină în siguranță ceea ce este!

21. Dumnezeule, Îți cer iertare pentru neștiința mea și Te rog să-mi dăruiești pe măsura răului faptei mele! Cuprinde-mă în revărsarea milei prin bunăvoință, acoperă-mă cu bunăstarea Ta prin dărnicia Ta!

22. Dumnezeule, Mă căiesc la Tine de tot ceea ce a fost potrivnic voinței Tale sau rupt de iubirea Ta, de îndemnurile inimii mele, de căutăturile ochilor mei, de grăirile limbii mele, cu o căință prin care fiecare parte a trupului meu va fi la adăpost de urmările rele și va fi în siguranță față de pedeapsa dureroasă de care se tem încălcătorii legii Tale!

23. Dumnezeule, miluiește-mă pe mine, cel aflat singur dinaintea Ta, cu inima bătându-mi, din teamă față de Tine, și tremurând din tot trupul, din adâncă cinstire pentru Tine! Greșelile mele, Dumnezeul meu, m-au

adus în situația aceasta rușinoasă în curtea Ta. Dacă rămân tăcut, nimeni nu va vorbi pentru mine; dacă caut un mijlocitor, eu nu sunt vrednic de mijlocire.

24. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi, fă ca dărnicia Ta să mijlocească pentru păcatele mele, întoarce-Te asupra relelor mele cu îngăduința Ta și nu-mi da drept răsplata pedeapsa Ta, revarsă-Ți asupra mea bunăvoința Ta, învelește-mă cu mantia Ta și fă cu mine ceea ce face un om puternic, când un rob umil îl imploră, iar el îl miluiește, sau ca un om bogat, când un rob sărman se lasă în voia sa, iar el îl căpătuiește!

25. Dumnezeule, nu am nici un păzitor împotriva Ta, așa că fă ca puterea Ta să-mi fie mie pază! Nu am niciun mijlocitor la Tine, așa că fă ca bunătatea Ta să mijlocească pentru mine! Păcatele mele mă cutremură, așa că fă ca iertarea Ta să-mi dea siguranță!

26. Dumnezeule, nu tot ce am rostit, din neștiință, dezvăluie urmele mele rele și nici nu am dat uitării faptele mele rușinoase din trecut, însă să audă cerul Tău și cei care sunt în el, precum și pământul Tău și cei care sunt pe el, părerile de rău pe care Ți le-am dat la iveală și căința cu care am cerut adăpost la Tine.

27. S-ar putea ca unul dintre ei, prin mila Ta, să se milostivească de mine văzându-mă într-o împrejurare atât de rea sau să îl apuce înduioșarea față de situația mea jalnică, și, atunci, mi-ar putea veni de la el o rugă căreia să-i dai ascultare mai multă decât rugii mele sau o mijlocire care să fie mai convingătoare pentru Tine decât mijlocirea mea, care să-mi aducă izbăvirea de mânia Ta și să mă facă să câștig bunăvoința Ta!

28. Dumnezeule, dacă părerea de rău este o căință față de Tine, atunci eu sunt cel mai plin de păreri de rău dintre toți! Dacă părăsirea răzvrătirii față de Tine înseamnă întoarcerea către Tine, atunci eu sunt primul care se întoarce la Tine! Dacă ruga pentru iertare este o ușurare pentru greșeli, cu siguranță eu sunt unul dintre cei care se roagă pentru iertarea Ta!

29. Dumnezeule, așa cum poruncești căința și garantezi primirea ei, așa cum îndemni la implorare și făgăduiești că vei răspunde la ea, atunci binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi și primește-mi și mie căința și nu mă respinge către locul celor ce au eșuat în a căpăta mila Ta. Da, cu siguranță, Tu ești De-căință-primitorul, Milostiv cu păcătoșii care se căiesc[50].

30. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi, așa cum Tu ne-ai călăuzit prin el! Binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi, așa cum Tu ne-ai salvat prin el! Binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi, cu o binecuvântare care ne va fi mijlocitoare în Ziua Învierii, ziua când vom avea nevoie de Tine! *Tu ești Atotputernicul*[51] și totul Îți este Ție ușor!

Ruga a 32-a: rugă către El, după terminarea rugăciunii[52] de noapte ca spovedire de păcat

1. Dumnezeule, Tu, Cel care ai regatul dăinuitor de-a pururi,

2. Stăpân de neînvins, fără oșteni sau ajutoare,

[50] Coran 2: 128.

[51] Coran 3: 26.

[52] Este vorba de *ṣalāt* „rugăciune rituală”.

3. Putere veșnică peste scurgerea veacurilor, ducerea anilor, trecerea vremurilor și a zilelor!

4. Puterea stăpânirii Tale este o putere ce nu are hotar întru început și nici margine întru sfârșit!

5. Regatul Tău se înalță falnic față de lucrurile care s-au prăbușit înainte de a-și atinge sorocul,

6. fără să atingă nici cel mai de jos prag a ceea ce ai lăsat în urmă, care nu poate fi descris nici pe departe de nimeni!

7. Trăsăturile se pierd în Tine, descrierile în afara Ta sunt lipsite de noimă, iar finețurile închipuirilor sunt buimace dinaintea măreției Tale!

8. Tu ești Dumnezeu, Întâiul în întâietatea Ta, și totodată Tu ești Veșnicul, care nu piere!

9. iar eu sunt robul, slab la trudă, uriaș în nădejde. Legăturile mele mi-au scăpat din mână în afară de ceea ce s-a legat prin mila Ta; înlănțuirea mea cu speranțele a fost frântă, în afară de cea cu iertarea Ta.

10. S-a micșorat partea din mine care Te ascultă și s-a mărit partea răzvrătită față de Tine, la care m-am întors. Dar nu-Ți va fi greu să-l ierți pe robul Tău, chiar când face rele! Iartă-mă și pe mine, așadar!

11. Dumnezeule, știința Ta veghează asupra lucrărilor tăinuite, iar orice ascuns ți se dezvăluie fără a fi înștiințat de el, amănuntele lucrurilor nu se pot ascunde de Tine și nicio taină nu-Ți scapă niciodată.

12. Peste mine însă a pus stăpânire dușmanul Tău, cel ce Ți-a cerut răgaz pentru a mă duce în ispită, iar Tu i-ai dat acest răgaz, cel ce Ți-a cerut păsuire până în

Ziua Judecaţii de Apoi pentru a mă rătăci, iar Tu i-ai dat această păsuire!

13. Astfel m-a trântit pe când alergam la Tine cu greşelile mici, ruşinoase, şi cu faptele grozave de pierzanie dătătoare, şi atunci, chiar dacă am urât nesupunerea faţă de Tine, meritându-Ţi mânia prin reaua mea străduinţă, el mi-a născocit o pricină pentru trădarea-mi mişelească, apoi mi-a dat să cunosc cuvântul nerecunoştinţei sale, luându-mi nevinovăţia şi întorcându-mi spatele, lăsându-mă de izbelişte, singur, în pustiirea mâniei Tale, îmbrâncindu-mă ca pe un hăituit în curtea răzbunării Tale.

14. Nu exista nici un mijlocitor între mine şi Tine, nici un ocrotitor care să îmi asigure protecţia împotriva Ta, nici o cetate care să mă ascundă de Tine, nici un adăpost unde să cer găzduire în afară de Tine!

15. Acesta este locul celui ce-Ţi cere Ţie oblăduire, celui ce Ţi se spovedeşte Ţie: nu lăsa harul Tău să se piardă de la mine, nu lăsa iertarea Ta să se îngusteze pentru mine! Nu mă lăsa să fiu cel mai dezamăgit dintre robii Tăi şi nici cel mai deznădăjduit dintre cei care vin la Tine cu aşteptări! Iartă-mi mie, căci Tu eşti cel mai bun dintre iertători!

16. Dumnezeule, Tu mi-ai poruncit, însă eu am neglijat. Tu mi-ai interzis, însă eu am săvârşit. Gândul cel rău mi-a strecurat greşeala, iar eu am dat pe dinafară.

17. Nu pot chema ziua ca martor al postirii mele şi nici ocrotire nu-i pot cere nopţii pentru priveghiul meu; nici o lege nu mă laudă pentru însufleţirea ei. Ce bine ar fi

fost să-mi fac datoria față de Tine, căci cine o neglijează, piere.

18. Nu pot să Te implor pentru un lucru de nimic, când eu am fost nepăsător la multe din cerințele datoriei față de Tine și am trecut peste hotarele stabilite de Tine, siluind cele sfinte și săvârșind greșeli groaznice pentru care am avut credința în îngăduința Ta ca acoperire.

19. Aceasta este poziția celui rușinat de el însuși dinaintea Ta, supărat pe el însuși și mulțumit de Tine. El se întâlnește cu Tine, cu suflet smerit, cu capul plecat, cu spatele îngreunat de atâtea păcate, șovăind între tânjirea către Tine și teama de Tine.

20. Tu ești cel mai vrednic dintre cei la care el ar putea nădăjdui, cel care merita cel mai mult pioșenia și smerenia sa. Așadar, dă-mi, Doamne, ceea ce nădăjduiesc, ferește-mă de ceea ce îmi este frică și întoarce-te către mine cu mila Ta! Tu ești Mult-dăruitorul dintre cei cărora li se cere!

21. Dumnezeule, de vreme ce Tu m-ai acoperit cu îngăduința Ta și m-ai învăluit cu harul Tău, în lăcașul pieirii, în prezența celor de potriva mea, egalilor, apără-mă de ceea ce m-ar face de rușine în Lăcașul Veșniciei, în fața martorilor, dintre îngerii cei apropiați și trimișii cei preacinstiți, dintre martiri și drepți, în fața vecinului față de care am ascuns relele mele, a neamurilor de care mă sfiam, tăinuindu-mi gândurile.

22. Nu am încredere în ei, Doamne, că mă vor acoperi, însă am încredere în Tine, Doamne, că mă vei ierta! Tu ești cel mai de încredere dintre cei în care poți avea încredere, Tu ești cel mai darnic față cei care caută la

Tine şi cel mai blând faţă de cei care cer milă. Aşadar, miluieşte-mă, Doamne!

23. Dumnezeule, Tu m-ai scoborât dintr-o apă lepădată, din şira spinării, pe căi delicate, într-o mitră strâmtă pe care ai acoperit-o cu văluri[53]; şi m-ai preschimbat, apoi din stare în stare, până m-ai adus la plăsmuirea desăvârşită şi mi-ai rânduit mădularele, aşa cum ai descris în Cartea Ta; o picătură, apoi un cheag, apoi un ţesut, apoi oasele, după care ai îmbrăcat oasele cu carne şi m-ai zidit ca altă făptură, aşa cum ai vrut[54].

24. Şi chiar atunci când aveam nevoie de întreţinerea Ta, neputându-mă lipsi de ajutorul harului Tău, mi-ai dat ca hrană cele mai bune bucate şi băuturi pe care le-ai adus la îndemâna roabei Tale în al cărei pântec m-ai găzduit şi în al cărei vas trainic al mitrei m-ai aşezat.

25. Dacă, în acele stări, m-ai fi încredinţat, Doamne, propriei mele forţe sau m-ai fi silit să recurg la propria mea putere, forţa mi-ar fi fost răzleţită de la mine, iar puterea, undeva departe.

26. Aşadar, Tu m-ai hrănit prin harul Tău cu mâncarea cea mai bună, blândeţea; Tu ai făcut aceasta pentru mine în dărnicia Ta către mine, până în ziua de astăzi. Nu-mi lipseşte bunătatea Ta şi nici binefacerile Tale nu se lasă aşteptate. Cu toate acestea, încrederea mea nu a devenit atât de neclintită, încât să mă dedic întrutotul celor plăcute Ţie.

27. Diavolul a pus stăpânire pe căpăstrul meu din

[53] Coran 32: 7.
[54] Coran 23: 12-14.

pricina neîncrederii şi slabei mele convingeri. Mă plâng de reaua adăpostire pe care mi-a dat-o, de supunerea sufletului meu faţă de el! Te rog, Doamne, să mă ocroteşti de stăpânirea lui şi Te implor să înlături vicleşugurile lui de la mine!

28. Îţi cer, Doamne, să-mi înlesneşti calea către chivernisire, căci a Ta este slava pentru începutul binefacerilor Tale nemăsurate şi insuflarea recunoştinţei pentru dăruire şi binecuvântare! Binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi şi fă-mi şi mie chiverniseala lesnicioasă, convinge-mă de ceea ce mi-ai hărăzit, fă-mă să fiu mulţumit de partea pe care mi-ai împărţit-o mie şi să faci ca tot ceea ce se duce din fiinţa şi din viaţa mea să fie pentru calea ascultării Tale! Tu eşti cel mai bun dintre dăruitori!

29. O, Dumnezeule, eu Îţi cer oblăduire de focul[55] pe care-l aţâţi în vâlvătaie pentru cel care nu Te ascultă, făgăduit celui ce se răzleţeşte de la mulţumirea Ta; de focul a cărui lumină este întuneric, a cărui uşurinţa este durerea, a cărui depărtare este aproape; de focul ale cărui părţi se înghit unele pe altele, se năpustesc unele asupra altora;

30. de focul care preface oasele în pulbere[56], care-i adapă pe oaspeţii săi cu apă clocotindă[57]; de Focul care nu-l cruţă pe cel care-l invocă, care nu are milă de cel ce-i cere îndurare şi nu are nicio putere să-l aline pe cel care se smereşte dinaintea lui şi i se supune; ci îşi întâmpină oaspeţii cu ce are mai nimicitor: pedeapsă

[55] Iadul.
[56] Coran 36: 78.
[57] Coran 47: 15.

dureroasă și răutate cruntă.

31. Eu Îți cer oblăduire de scorpionii săi cu gurile hămesite, de năpârcile sale cu colți necruțători și de băuturile sale care le vor sfâșia măruntaiele[58] și sufletele oaspeților săi și le vor smulge inimile. Eu cer îndrumare de la Tine pentru a mă ține departe de el și a-l face să întârzie!

32. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi, ferește-mă de el (de foc) prin prinosul milei Tale, scutește-mă de poticneli, așa cum știi mai bine, și nu mă părăsi, o, Tu, cel mai bun Oblăduitor!

33. Dumnezeule, Tu ferești de urâciune, dăruiești binefacere, faci ceea ce vrei, căci Tu asupra tuturor ai puterea.

34. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi, atunci când sunt pomeniți pioșii și iarăși, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi, atâta timp cât noaptea și ziua vin una în urma celeilalte, cu o binecuvântare ce nu se întrerupe în timp și nu poate fi socotită printr-un număr, o binecuvântare care va încărca văzduhul și va umple pământul și cerul!

35. Dumnezeu să-l binecuvânteze până când va fi mulțumit, Dumnezeu să-i binecuvânteze pe el și pe ai săi, mai presus de mulțumire, cu o binecuvântare fără de hotar și fără de sfârșit, o, Tu, Milosul miloșilor!

[58] Coran 47: 15.

Ruga a 33-a: rugă pentru cererea a ceea ce este mai bun

1. Dumnezeule, eu Te rog să-mi dai ce-i mai bun după știința Ta! Binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi și fă-mi și mie parte de ce-i mai bun.

2. Insuflă-ne cunoașterea pentru a putea alege ce-i mai bun și fă din aceasta zălogul mulțumirii noastre pentru ceea ce ne-ai hărăzit și al acceptării a ceea ce ai hotărât. Alungă-ne nouă îndoiala ce ne macină și întărește-ne pe noi cu convingerea celor devotați!

3. Nu ne mohorî cu neputința cunoașterii a ceea ce ai ales pentru noi, încât să ajungem să disprețuim hotărârea Ta, să urâm ceea ce Ție Îți face plăcere și să ne aplecăm către cea care este departe de a sfârși bine și care se apropie mai degrabă de opusul bunăstării!

4. Fă-ne să iubim ceea ce urâm din hotărârea Ta și fă-ne nouă ușor ceea ce socotim a fi greu în judecata Ta!

5. Insuflă-ne nouă să ne lăsăm purtați către ceea ce ne-ai dat la iveală din voința Ta, ca nu cumva nouă să ne placă să întârziem ceea ce Tu ai grăbit și nici să grăbim ceea ce Tu ai întârziat, să nu urâm ceea ce Ție Îți face plăcere și nici să alegem ceea ce Ție nu-Ți place!

6. Pecetluiește-ne nouă cu ceea ce are cel mai de lăudat sfârșit, cea mai de cinste devenire! Tu ne dai câștig îmbelșugat și ne acoperi cu nețărmurirea Ta. Tu faci ceea ce voiești, căci Tu asupra tuturor ai puterea!

Ruga a 34-a: rugă la vederea ruşinii păcatului

1. Dumnezeule, a Ta este slava pentru acoperirea Ta, după ce ai aflat, şi pentru iertarea Ta, după ce ai fost înştiinţat! Fiecare dintre noi a făcut greşeli, însă Tu nu le-ai dai în vileag, sau a făptuit o necuviinţă, însă Tu nu l-ai făcut de ocară, Tu ai acoperit faptele rele şi nu ai arătat către ele.

2. Câte fapte oprite de Tine nu am comis, câte porunci de-ale Tale prin care ne preveneai nu am încălcat, câte rele nu am strâns, câte păcate nu am săvârşit, pe când Tu, doar Tu, le vedeai şi nimeni altcineva şi ai fi putut să le dai în vileag cu asupra de măsură, însă, dimpotrivă, îngăduinţa Ta a fost ca un văl peste ochii lor, ca o astupare a urechilor lor!

3. Aşadar, fă ca ruşinea pe care ai acoperit-o şi gândul lăuntric pe care le-ai ascuns să ne fie nouă predicator, o piedică care să strunească reaua purtare şi săvârşirea păcatului, o strădanie către căinţa cea ştergătoare de păcate, un drum vrednic de lăudă!

4. Fă vremea să fie mai aproape, nu ne mohorî cu nepăsarea faţă de Tine, căci noi către Tine tânjim şi de greşeli Ţie ne căim!

5. Binecuvântează alegerea Ta, Dumnezeule, din creaţia Ta, pe Muḥammad şi urmaşii săi, floarea făpturilor Tale, prietenii Tăi preacuraţi! Fă-ne să-i ascultăm şi lor să ne supunem, aşa cum ai poruncit!

Ruga a 35-a: rugă pentru mulțumire, atunci când privește la însoțitorii acestei lumi

1. Slavă lui Dumnezeu, mulțumire pentru chibzuința lui Dumnezeu! Mărturisesc că Dumnezeu a împărțit robilor săi cele trebuincioase traiului cu chibzuință și a cuprins cu harul Său întreaga făptură.

2. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi și nu mă ispiti cu ceea ce le-ai dat lor și nici pe ei nu-i ispiti cu ce mi-ai oprit mie, ca nu cumva să pizmuiesc făpturile Tale și să nesocotesc hotărârea Ta!

3. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi, încântă-mi sufletul cu hotărârea Ta, umflă-mi pieptul [de mândrie] cu pilda hotărârii Tale, dăruiește-mi credința de a fi sigur că hotărârea Ta nu a adus decât binele și fă ca mulțumirea mea față de Tine pentru ceea ce ai luat de la mine să fie mai mare decât mulțumirea pentru ceea ce mi-ai hărăzit!

4. Ferește-mă de a-mi închipui vreo josnicie despre cineva aflat în lipsuri sau să-mi închipui că vreun înstărit ar avea vreun merit aparte, căci de cinste este cel ce a cinstit supunerea față de Tine și tare, cel ce a fost întărit de slujirea Ta.

5. Așadar, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi și fericește-ne pe noi cu o bogăție ce nu se isprăvește, întărește-ne cu o putere ce nu se risipește și slobozește-ne pe noi în împărăția veșniciei! Tu ești Unul, Singurul, Absolutul, Cel ce nu naște și nu se naște; Cel căruia nimeni nu-Ți este asemenea.[59]

[59] Coran 112.

Ruga a 36-a: rugă la vederea norilor şi a fulgerelor şi la auzirea tunetelor

1. Dumnezeule, acestea sunt două dintre semnele Tale, două dintre ajutoarele Tale. Ele se zoresc să Te asculte fie cu milă folositoare, fie cu răzbunare vătămătoare, aşadar nu ploua asupra noastră cu ele cu o ploaie rea[60] şi nu ne acoperi cu ele de nenorociri!

2. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi şi trimite asupra noastră folosul acestor nori şi binecuvântarea lor şi du de la noi răul şi paguba lor. Întoarce de la noi daunele şi prejudiciul lor, nu ne lovi prin ei cu ofilirea şi nu trimite asupra traiului nostru vreo vătămare!

3. Dumnezeule, dacă i-ai trimis pe ei ca răzbunare şi i-ai dezlegat la mânie, noi cerem adăpost la Tine în faţa furiei Tale şi Te imploram să ne ierţi! Aşadar, aplea-că-Te cu mânie către închinătorii la idoli şi învârte roata răzbunării Tale către păgâni!

4. Dumnezeule, fă să se ducă nerodnicia ţinutului nostru prin udătura Ta, scoate-ne nevoinţa din inimi prin înzestrarea Ta cu cele de trebuinţă, nu ne face să dăm atenţie altora în afară de Tine. Alungă răul de la noi prin bunurile Tale. Nu ne distrage atenţia de la Tine prin altele în afara de Tine, nu ne lipsi pe niciunul de cele izvorâte din bunătatea Ta, căci bogat este doar cel căruia Tu i-ai dat bogaţii şi prosper, doar cel pe care Tu îl ocroteşti!

5. Nimeni nu are nicio apărare în afară de Tine şi nicio pavăză împotriva pedepsei Tale. Tu hotărăşti ceea ce

[60] Vezi şi Coran 25: 40.

dorești, pentru cine dorești și Tu stabilești ceea ce vrei, pentru oricine vrei!

6. Așadar, a Ta este slava, fiindcă ne aperi de nenorociri, și a Ta este recunoștința că ne-ai hărăzit cele bune! O laudă care va lăsa în urmă laudele celor care laudă, o laudă ce va umple pământul și cerul!

7. Tu ești Dăruitorul cu nețărmurită dăruire, Tu ești Darnicul binefacerilor mărețe, Cel ce primește și lauda puțină și se mulțumește cu recunoștința puțină, Binefăcător, Recunoscător, Dăruitor! Nu există [dumne]zeu în afară de Tine, *căci întru Tine este devenirea*![61]

Ruga a 37-a: rugă la vădirea unei delăsări în a da glas recunoștinței

1. Dumnezeule, nimeni nu atinge limita în a-Ți mulțumi fără să dobândească binefacerea Ta, care îi aduce mulțumire

2. și nici nu ajunge la un nivel în a Ți se supune, chiar dacă se străduiește, însă fără să fie îndeajuns față de ceea ce Tu meriți, pentru harul Tău.

3. Cel mai mulțumitor dintre robii Tăi este neputincios în a-Ți mulțumi, iar cel mai vrednic în slujire nu izbutește să Te asculte.

4. Nici unuia dintre ei nu i se datorează iertarea Ta, prin ceea ce el însuși merită, sau buna Ta plăcere pentru săvârșirea îndatoririlor sale.

[61] Coran 2: 285.

5. Când Tu ierți pe cineva, o faci din bunătate, când Îți arăți mulțumirea față de cineva, o faci din har.

6. Tu mulțumești pentru lucruri mărunte și răsplătești puținul cu care Ți s-a dat ascultare. Astfel încât se pare că, dacă recunoștința robilor Tăi trebuie răsplătită de către Tine cu asupra de măsură, acest lucru le va da posibilitatea de a se lipsi de Tine, căci Tu îi răsplătești oricum, iar motivul nu pare a fi în mâna Ta.

7. Ba, mai mult, Dumnezeul meu, Tu ai puterea asupra treburilor lor, înainte ca ei sa aibă puterea de a Ți se închina, și le-ai pregătit răsplata, înainte ca ei să facă mai mult pentru a Te asculta, căci rânduiala Ta este de a dărui, din harul Tău, obiceiul de a face bine și calea de a îngădui.

8. Așadar, toate creaturile mărturisesc că Tu nu greșești niciodată, atunci când pedepsești pe cineva, după cum mărturisesc și că Tu reverși din harul Tău asupra celui pe cel care l-ai iertat, iar fiecare admite ca nu merita pentru sine ceea ce Tu i-ai dat.

9. Dacă diavolul nu i-ar fi amăgit, îndepărtându-i de la ascultarea Ta, niciunul nu s-ar fi răzvrătit față de Tine. Și, dacă nu le-ar fi plăsmuit deșertăciunea ca asemuire a adevărului, niciunul nu s-ar fi rătăcit de la calea Ta.

10. Mărire Ție! Cât de vădită este dărnicia Ta, atât față de cel care Te ascultă, precum și de cel care nu Te ascultă! Tu arăți recunoștință celui care Te ascultă, prin ceea ce faci pentru el, și îl păsuiești pe neascultător, cu păsuirea pe care o stăpânești.

11. Tu îi dai fiecăruia dintre ei ceea ce nu ar trebui după meritul lor și le dăruiești din harul Tău, deși

faptele lor nu sunt îndeajuns.

12. Dacă l-ai fi recompensat pe cel ascultător pentru ceea ce Tu i-ai lăsat să facă, ar fi fost cât pe ce să piardă răsplata și să înceteze bunăvoința Ta față de el, însă Tu, cu dărnicia Ta, îl răsplătești nu pentru o perioadă scurtă, pieritoare, ci pentru o perioadă lungă, veșnică, nu pentru un țel imediat, vremelnic, ci pentru un țel imens, dăinuitor.

13. Apoi, să nu-i ceri ceva pe măsura a ceea ce a mâncat din cele dăruite de Tine şi care l-au întărit în ascultarea lui faţă de Tine şi nici să-l mâni către sfadă cu mijloacele pe care le-a aflat în a fi folosite pentru a ajunge la iertarea Ta. Dacă i-ai face aşa, el şi- ar lua înapoi toată truda, toată alergătura, ca răsplată pentru cele mai mici dintre beneficiile şi darurile Tale, şi va rămâne ostatic înaintea Ta pentru alte binefaceri ale Tale. Aşadar, când merită ceva din recompensa Ta şi când nu?

14. Aceasta este, Dumnezeul meu, starea celui care Te ascultă şi calea celui care Te slujeşte. Dar, ca şi pentru cel care nu-Ţi ascultă porunca şi merge împotriva opreliştilor Tale, Tu nu Te grăbeşti cu răzbunarea, astfel încât el să caute să schimbe starea lui de nesupunere faţă de Tine cu starea de întoarcere către Tine, deşi ar fi meritat, din clipa în care a hotărât să nu Te asculte, orice pedeapsă pe care le-ai pregătit-o tuturor făpturilor Tale.

15. Cu fiece osândă de care l-ai ţinut departe şi fiece asprime a răzbunării şi pedepsei Tale, pe care le-ai amânat, Tu ai renunţat la ceva din dreptul Tău şi ai arătat duioşie în locul a ceea ce trebuia făcut.

16. Aşadar, cine este mai darnic, Dumnezeul meu, decât Tine? Şi cine este mai jalnic decât acela care s-a lipsit de Tine? Într-adevăr, cine? Tu eşti prea binecuvântat pentru a fi descris altfel decât Binefăcător şi Dăruitor pentru toţi, dar dreptatea Ta este de temut! Nu există nicio temere că îl vei nedreptăţi pe acela care nu Te ascultă şi nicio spaimă că îl vei neglija pe cel care face lucruri plăcute Ţie[62]. Aşadar, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, dăruieşte-mă cu nădejde, sporeşte-mi dreapta călăuzire cu care pot izbuti în treburile mele. Tu eşti Dăruitorul, Darnicul.

Ruga a 38-a: rugă pentru iertare

1. Dumnezeule, eu cer iertare prin Tine celui năpăstuit de faţă cu mine şi pe care nu l-am apărat, celui ce mi-a făcut bine şi nu i-am mulţumit, celui care mi-a făcut rău şi mi-a cerut apoi iertare, însă eu nu l-am iertat, celui aflat în nevoie, care mi-a cerut şi nu i-am dat, credinciosului ce a avut un drept la mine, pe care nu i l-am acordat, credinciosului al cărui viciu mi s-a dezvăluit, iar eu nu l-am tăinuit, şi pentru orice păcat ce mi s-a ivit în cale şi nu am reuşit să-l ocolesc.

2. Pentru toate acestea şi altele asemenea lor, Îţi cer iertare, Dumnezeul meu, plin de remuşcare ce-mi este dojenitoare pentru toate cele aşijderea lor pe care le voi întâlni în calea mea.

---

[62] Coran 40: 40. *Cel care săvârşeşte un rău nu va fi răsplătit decât pe potriva lui, iar cel care săvârşeşte un bine, credincios fiind, fie bărbat, fie femeie... Aceia vor intra în Rai unde vor fi înzestraţi fără socoteală.*

3. Aşadar, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi şi fă-mi din remuşcarea faţă de alunecările mele şi din hotărârea mea de a mă înfrâna de la relele care îmi ies în cale o căinţă ce-mi va aduce dragostea Ta pentru mine. O, Iubitor al celor care se căiesc![63]

Ruga a 39-a: rugă pentru iertare şi milă

1. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi şi frânge-mi pofta de orice lucru oprit, dezlipeşte de mine jinduirea după orice păcat, opreşte-mă de a face rău vreunui dreptcredincios sau vreunei dreptcredincioase, vreunui musulman sau vreunei musulmane.

2. Dumnezeule, dacă vreunul dintre robii Tăi mi-a făcut rău în ceea ce Tu ai oprit sau a pângărit ceea ce tu ai ocrotit şi a trecut în moarte cu năpăstuirea, pe care mi-a făcut-o, asupra sa, sau am ajuns să am o plângere împotriva lui, în timp ce este încă în viaţă, iartă-i ceea ce mi-a făcut şi rabdă-l că mi-a întors spatele şi nu îl popri pentru ceea ce mi-a făcut şi nici nu da în vileag ceea ce a câştigat de pe urma mea! Fă cele iertate de mine lui ca parte a mea la îngăduinţa faţă de ei şi fă pomana pe care mi-am făcut cu ei cea mai curată pomană al celor ce caută apropierea de Tine!

3. Răsplăteşte-mă pentru că i-am iertat, întru iertarea Ta, şi pentru ruga mea pentru ei, întru mila Ta, astfel încât fiecare dintre noi să câştige fericire prin harul Tău şi fiecare să se mântuiască prin dărnicia Ta!

4. Dumnezeule, dacă există vreun rob printre robii Tăi, căruia i-am pricinuit vreun neajuns, sau i-am făcut

[63] Coran 2: 222: *Dumnezeu îi iubeşte pe cei care se căiesc Lui...*

vreun rău, sau asupra sa s-a abătut o nedreptate de la mine sau din pricina mea, ori l-am lipsit de vreun drept şi m-am dus (din această lume) cu nedreptatea făcută lui asupra mea, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi și împacă-l în ceea ce mă privește din belșugul Tău și dă-i dreptul său deplin de la Tine!

5. Apoi, apără-mă de ceea ce impune judecata Ta şi izbăveşte-mă de ceea ce stabileşte dreptatea Ta, căci puterea mea nu se poate împotrivi răzbunării Tale, iar ascultarea mea nu poate face faţă nemulţumirii Tale! Dacă Tu mă vei răsplăti după dreptate, mă vei nimici, și, dacă nu mă vei învălui în mila Ta, mă vei distruge.

6. Dumnezeule, Te rog pe Tine să-mi dăruieşti ceea ce, dându-mi mie, nu Te împuţinează, şi Te rog să mă ajuți să car ceea ce nu Te împovărează.

7. Dumnezeul meu, eu Te rog să dăruieşti sufletului meu pe care nu l-ai creat să se ţină departe de rău şi nici să nu găsească calea spre a trage foloase. Tu l-ai zidit pentru a-Ți arăta puterea pe care o ai asupra celor asemenea lui, ca o dovadă pentru cei de felul lui.

8. Te rog, Doamne, să mă ajuți să car acele păcate ale mele, a căror greutate mă doboară, şi să caut ajutor la Tine pentru acele păcate a căror greutate mă apasă.

9. Aşadar, binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi, dăruieşte sufletului mei în ciuda năpăstuirii sale asupra lui însuși și încredinţează-mă cu mila Ta pentru a-mi duce povara! Cât de mulți făcători de rele a învăluit mila Ta! Cât de mulți năpăstuitori au fost îmbrățișați de îngăduința Ta!

10. Binecuvântează-i pe Muḥammad şi pe ai săi și fă-

mă o pildă de urmat celor pe care i-ai ridicat, cu bunătatea Ta, din zbaterile celor păcătoşi şi i-ai izbăvit, dându-le puterea de izbândă, de necazurile încălcătorilor de lege modelul celui pe care L-ai stârnit prin toleranţa Ta, astfel încât să mă pot desprinde prin iertarea Ta de legăturile neplăcute Ţie şi să îmbrăţişez, prin lucrarea Ta, legăturile dreptăţii Tale!

11. Cu siguranţă, dacă Tu ai face aceasta, ai face-o pentru cineva care nu neagă că nu merită pedeapsa Ta şi care nici nu se dezvinovăţeşte pe sine în faţa impunerii răzbunării Tale.

12. Fă asta, Dumnezeul meu, pentru unul a cărui teamă de Tine este mai mare decât râvna către Tine, a cărui deznădejde că va scăpa este mai mare decât nădejdea sa în mântuire. Deznădejdea să nu-i fie renunţare, iar râvna să nu-i fie dusă în rătăcire. Nu, mai degrabă faptele lui bune sunt puţine printre faptele sale rele, iar dezvinovăţirile sale sunt slabe în faţa urmărilor faptelor sale.

13. Dar Tu, Dumnezeul meu, eşti vrednic ca cei neprihăniţi sa nu fie duşi în rătăcire în ceea ce Te priveşte, şi nici ca încălcătorii de lege să-şi piardă nădejdea în Tine, căci Tu eşti Domnul cel Puternic care nu lipseşte de harul Său pe nimeni şi nu ia nimănui ceea ce i se cuvine.

14. Înalţă-se pomenirea Ta peste toţi cei pomeniţi, sfinţească-se numele Tale mai presus de cei cărora le sunt atribuite, revarsă-se binefacerile Tale asupra tuturor făpturilor! A Ta este slava întru toate acestea, o, Stăpân al lumilor!

Ruga a 40-a: rugă la pomenirea morții

1. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi, cruță-ne așteptările și scurtează-le prin adeverirea lucrării, căci nu putem spera împlinirea lor ceas de ceas, zi de zi, nici suflare de suflare, sau urmărirea lor pas cu pas!

2. Apără-ne de iluziile așteptării, păzește-ne de relele ei, înalță-ne moartea în față și nu ne lăsa să o dăm uitării!

3. Fă-ne nouă, dintre toate lucrările drepte, o lucrare prin care să ne întoarcem încet către Tine și să dorim cu înfocare unirea cu Tine, astfel încât moartea să fie locul desfătării noastre, lăcașul nostru intim către care tânjim și ruda noastră apropiată a cărei venire o iubim!

4. Când Tu ne-o aduci, o pogori asupra noastră, fă-ne fericiți cu ea precum cu un oaspete, mângâie-ne cu sosirea ei precum cu un drumeț, nu ne nenoroci prin venirea ei în ospeție, nu ne umili prin vizita sa, ci fă-o una dintre porțile către iertarea Ta și una din cheile către mila Ta!

5. Dă-ne nouă moartea când suntem bine-călăuziți și nu rătăciți, ascultători și nu plini de ură, căitori și nu potrivnici, încăpățânați, o, Tu, Chezaș al răsplății făcătorilor de bine și Îndreptător al lucrării celor ce răspândesc răul!

Ruga a 41-a: rugă pentru tăinuire și ocrotire

1. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi, așterne-mi patul dărniciei Tale, du-mă la izvoa-

rele milei Tale, dezleagă-mi mie abundența grădinii Tale, nu mă însemna cu respingerea Ta, nu mă lipsi de Tine, dezamăgindu-mă,

2. Nu mă socoti întocmai cu ceea ce am comis, nu mă lua la întrebări despre ceea ce am câştigat, nu da la iveală ceea ce am tăinuit, nu dezvălui ceea ce am ascuns, nu-mi cântări faptele cu balanța nepărtinirii și nu-mi da poveștile în vileag în ochii norodului.

3. Tăinuiește-le lor tot ceea ce m-ar face de rușine și dosește față de ei ceea ce m-ar umili în fața Ta.

4. Cinstește-mi treapta pe care mă aflu cu mulțumirea Ta, desăvârșește-mi onoarea cu iertarea Ta, așază-mă printre cei de-a dreapta[64], îndreaptă-mă pe căile celor de încredere[65], pune-mă în mulțimea biruitoare[66] și, prin mine, fă să prospere întâlnirile celor drepți[67]! Amin, Domn al lumilor!

Ruga a 42-a: rugă la terminarea citirii Coranului

1. Dumnezeule, Tu m-ai ajutat să ajung la sfârșitul Cărții Tale, pe care ai pogorât-o ca lumină[68] și pe care ai pus-o[69] în fruntea tuturor cărților, dându-i întâietate asupra tuturor spuselor pe care le-ai împărtășit[70].

2. Ca o măsură cu care ai făcut deosebirea între ceea ce

[64] Coran 56:27, 38, 90, 91 și 74:39.
[65] Coran 27:89, 34:37.
[66] Coran 9:20, 23:111, 59:20.
[67] Coran 2:130, 12:10.
[68] Coran 4: 174.
[69] Coran 5: 48.
[70] Coran 4:174, 5:48 și 39:23.

ai îngăduit și ceea ce ai oprit[71], un Coran, prin care Tu ai limpezit pravilele rânduielilor Tale[72], o carte în care Tu ai lămurit totul robilor Tăi[73], o revelație pogorâtă asupra profetului Tău, Muḥammad[74], binecuvântările Tale pogoară-se asupra sa și alor săi!

3. Tu ai făcut-o o lumină prin care să fim călăuziți, urmând-o, din bezna rătăcirii și a necunoașterii[75], o tămăduire pentru cei ce-și apleacă urechea, ascultând-o, pentru înțelegerea adeveririi[76], o balanță dreaptă a cărei limbă nu deraiază de la adevăr[77], o lumină de bună-călăuzire a cărei dovadă nu se stinge pentru cei care o privesc, un reper de salvare care face ca acela ce-i urmează legea să nu se rătăcească, iar cel care a apucat-o cu tărie nu va fi atins de nenorociri.

4. Dumnezeule, de vreme ce ne-ai dat ajutor să o psalmodiem și ne-ai îmblânzit asprimile limbilor cu frumusețea cuvântării sale, fă-ne dintre cei care o păzesc, așa cum trebuie păzită, cred în Tine, convinși în a se supune adevărului de nezdruncinat al versetelor Sale, temător în a stabili părțile sale ambigue și în a limpezi semnele!

5. Dumnezeule, Tu ai pogorât-o asupra profetului Tău Muḥammad – Dumnezeu să-i binecuvânteze, pe el și pe ai săi – întru aducere-aminte și i-ai insuflat știința minunilor sale întru completare, ne-ai dat nouă

[71] Coran 2: 185, 3:4 și 25:1.
[72] Coran 12:2, 20:113.
[73] Coran 41:3.
[74] Coran 76:23.
[75] Coran 57:9, 65:11.
[76] Coran 10:57 și 17:82.
[77] Coran 57: 25.

moștenirea științei sale întru tâlcuire, ne-ai dat nouă întâietate asupra celor ce-i ignoră știința și ne-ai dat putere asupra lor ca să ne ridici deasupra celor care nu sunt în stare să o poarte.

6. Dumnezeule, așa cum ai rânduit inimilor noastre să o poarte și ne-ai făcut cunoscute, prin mila Ta, puritatea și înălțimea sa, binecuvântează-l pe Muḥammad, propovăduitorul său și pe ai săi, păstrătorii ei, și fă-ne dintre cei care mărturisesc că ea a venit de la Tine, fără ca vreo îndoială să ne încolțească asupra adevărului său, fără ca vreo abatere de la drumul ei să ne tulbure!

7. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi și fă-ne dintre cei care țin cu tărie de frânghia sa, cei ce caută adăpost de la nesiguranță în cetatea sa puternică, cei ce se odihnesc la umbra aripilor sale, cei ce află călăuzire în lumina dimineților sale, cei ce urmează strălucirea dezvăluirilor sale, cei ce dobândesc lumina de la lumina ei și nu cer călăuzire de la nimic altceva!

8. Dumnezeule, așa cum l-ai înălțat pe Muḥammad, cu ea, ca un semn călăuzitor către Tine, croind, prin ai săi, drumuri întru mulțumirea Ta, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi și fă Coranul un mijloc prin care să ajungem la cele mai de cinste locuri ale dărniciei Tale, o scară pe care putem urca spre locul siguranței oferite de Tine, o pricină pentru a fi răsplătiți cu mântuirea în Curtea Învierii și un sprijin cu care putem ajunge la îndestularea Casei Permanente!

9. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi și ușurează-ne nouă prin Coran greutatea poverilor noastre, dă-ne nouă frumoasele însușiri ale celor

pioși, fă-ne să-i urmăm pe cei ce au stat dinaintea Ta în veghea de noapte și de la capetele zilei[78], curățindu-ne de orice întinare, prin puterea sa de a curăți, și fă-ne să-i urmăm pe cei care au căutat să se lumineze de la lumina lui și a căror nădejde nu i-a abătut de la strădanie și nici nu i-a întrerupt cu iluzii deșarte!

10. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi și fă-ne nouă Coranul în întunericul nopții prilej de încântare și un paznic împotriva îndemnurilor diavolului și ale gândurilor susurătoare de rele, o piedică picioarelor noastre de a nu păși către neascultare, un opritor, făr-de stricăciune, limbilor noastre de a nu rosti deșertăciuni, o stavilă mădularelor noastre de a nu săvârși păcate, un desfășurător al atenției noastre înghiocată în nepăsare, așa încât să faci să ne ajungă la inimă înțelegerea minunilor sale, precum și alte opreliști așijderea celor spuse, pe care munții cei semeți în trăinicia lor s-au recunoscut ca fiind prea slabi pentru a le purta[79]!

11. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi și prin Coran fă-ne nouă virtute permanentă a văditului și ascunde gândurile noastre susurătoare de rele de neprihănirea lăuntricului nostru, spală-ne nouă, prin el, întinăciunea inimilor și taie legăturile poverilor, strânge-ne nouă, prin el, faptele împrăștiate, potolește-ne nouă, prin el, setea arșiței în locul unde ne înfățișăm Ție și îmbracă-ne, prin el, în haine trainice în Ziua Groazei celei Mari la vremea Învierii[80]!

[78] Coran 20:130.
[79] Coran 59:21.
[80] Coran 27: 89 și 21: 103.

12. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi și, prin Coran, îndreaptă-ne nouă lipsurile, și mână, prin el, înspre noi bunăstarea traiului și îndestularea cu cele trebuincioase, ferește-ne pe noi de purtările urâte și de josniciile firii, oblăduiește-ne, prin el, de hăul tăgadei și de pricinile fățărniciei, astfel încât Coranul să ne fie nouă, la Înviere, o călăuză întru mulțumirea Ta și către Grădinile Tale, să ne fie nouă în această lume o pavăză împotriva lucrurilor neplăcute Ție, împotriva încălcării granițelor Tale și un martor a ceea ce este pentru Tine dezlegare a celor dezlegate și oprire a celor oprite!

13. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi și fă-ne nouă, prin Coran, sufletele mai ușoare la moarte, precum și chinul mânării lor[81] și opinteala geamătului, înlănțuirea horcăielilor, atunci când sufletul stă să iasă și când i se spune: *Unde este vrăjitorul*[82]?, iar Îngerul morții se iețește de după vălurile tainelor pentru a-l lua și a-l țintui cu săgețile morții în singurătatea despărțirii, amestecându-i un pocal otrăvit la gust; și când plecarea către Viața de Apoi ni se apropie, faptele ne devin ghirlande în jurul gâtului[83], iar mormintele ne vor fi adăpost până în clipa din Ziua Întâlnirii!

14. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi, binecuvântează-ne nouă sosirea în casa putrezirii, precum și zăcerea noastră între faldurile țărânei, fă-ne nouă mormintele, după despărțirea de

[81] Coran 50:21.
[82] Coran 75: 26-27.
[83] Coran 17:13.

această lume, cel mai bun popas al nostru, lărgește-ne nouă, prin mila Ta, îngustimea mormintelor noastre, și nu ne face de rușine în fața celor prezenți la Înviere prin darea în vileag a urâciunii păcatelor noastre!

15. Miluiește-ne pe noi, prin Coran, când ne vom înfățișa umili dinaintea Ta, ține-ne zdravăn pe picioare să nu alunecăm când trecem podul clătinător întins peste iad, în Ziua Judecății, luminează-ne nouă, prin el, întunecimea mormintelor noastre înaintea Sculării și scutește-ne de orice chin în Ziua Învierii și de grozăviile spaimelor în Ziua Urgiei!

16. Albește-ne nouă chipurile, în ziua când le vei înnegri[84] pe cele ale nedrepților în Ziua Mâhnirii și a Părerii de rău, fă-ne nouă parte, în inimile dreptcredincioșilor, de iubire și nu ne face viața fără noimă!

17. Dumnezeule, binecuvântează-l pe Muḥammad, robul și trimisul Tău, așa cum a propovăduit solia Ta, a vestit porunca Ta și i-a sfătuit pe robii Tăi!

18. Dumnezeule, fă să fie asupra profetului nostru și alor săi binecuvântările Tale în Ziua Învierii, fă-l să fie cel mai apropiat dintre profeți de tronul Tău, cel mai destoinic dintre ei întru mijlocire, cel mai măreț dintre ei, la Tine, ca putere, și cel mai înălțat în rang!

19. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi, cinstește-i zidirea, mărește-i dovada, dă-i greutate balanței, primește-i mijlocirea[85], adu aproape calea sa, desăvârșește-i lumina, înalță-i treapta!

20. Fă-ne să trăim în legea sa, cheamă-ne pe noi la

[84] Coran 1: 14 și 3: 106.
[85] Coran 5: 35.

obștea sa, du-ne pe drumul său, fă-ne să mergem pe calea sa, fă-ne dintre cei ce-i dau ascultare, strânge-ne în ceata sa, du-ne la havuzul său[86] și dă-ne să bem din pocalul său!

21. Binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi cu o binecuvântare prin care Tu îl vei duce către tot ce a nădăjduit a primi mai frumos din binele, harul și dărnicia pe care le ai. Tu ești Stăpânul milei nemărginite şi al harului dăruitor!

22. Dumnezeule, răsplătește-l pentru ceea ce a propovăduit, pentru semnele Tale pe care le-a transmis, pentru sfaturile date robilor Tăi, pentru strădania neîncetată pe calea Ta, cu cea mai bună răsplată a Ta pe care ai dat-o oricăruia dintre îngerii Tăi apropiați și profeților aleși, trimiși de Tine! Pacea, mila şi binecuvântările lui Dumnezeu fie asupra sa şi alor săi.

Ruga a 43-a: rugă la vederea semilunii

1. O, tu, făptură supusă, neostoită și mereu zorită, ce tot revii în punctele hotărnicite[87], apoi purcezi pe orbita care te guvernează!

2. Îmi pun credința în Cel ce luminează cu tine bezna, ce deslușește negura, ce te-a făcut pe tine un semn dintre semnele regatului Său, un reper dintre reperele puterii Sale. El te-a pus la încercare cu creșterea și descreșterea, cu răsăritul și asfințitul, cu iluminarea și cu eclipsa. În toate acestea, tu Lui i te supui și către voința Sa cauți degrabă.

[86] Coran 108: 1.
[87] Coran 36:39.

3. Mărire Lui! Cât de minunat este ceea ce a rânduit în privința ta! Cât de delicat este ceea ce a făcut pentru tine! El a făcut din tine cheia pentru o lună nouă, pentru o situație nouă!

4. Așadar, îi cer lui Dumnezeu, Domnul meu și Domnul tău, Creatorul meu și Creatorul tău, Cel ce mi-a dat o soartă și Cel ce ți-a dat o soartă, Cel ce m-a plăsmuit și Cel ce te-a plăsmuit, să-i binecuvânteze pe Muḥammad și pe ai săi și să te facă o semilună a binecuvântării, pe care nu o vor șterge zilele, a purității pe care nu o vor întina păcatele:

5. o semilună trainică fără beteșuguri, de neatins de rele, o semilună a fericirii neumbrită de nenorociri, o semilună a bucuriei fără de greutăți, a tihnei fără amestec de împovărare, a binelui neschimonosit de rău, o semilună a siguranței și credinței, a bunăstării și binefacerii, a împăcării și supunerii!

6. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi, așază-ne printre cei care se bucură de ivirea ei, printre cei mai neîntinați care o privesc, printre cei mai fericiți, care Te slujesc pe Tine sub lumina ei, și, la vremea ei, dă-ne nouă izbânda de a ne căi, ferește-ne pe noi de nelegiuiri, păzește-ne de a nu ne răzvrăti împotriva Ta!

7. Împartă-ne prin ea mulțumiri pentru bunăstarea dăruită de Tine, îmbracă-ne în timpul ei cu veșmintele prosperității, desăvârșește-ne nouă dărnicia Ta, prin ducerea la îndeplinire a supunerii ei față de Tine! Tu ești Darnicul, Lăudatul! Binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi, cei buni și preacurați.

Ruga a 44-a: rugă la intrarea în luna Ramadan

1. Slavă lui Dumnezeu care ne-a călăuzit întru slava Sa și ne-a făcut pe noi din obștea Sa ca să-i fim mulțumitori pentru binefacerile Sale și ca să ne răsplătească întru aceasta cu răsplata făuritorilor de bine!

2. Slavă lui Dumnezeu care ne-a privilegiat cu religia Sa, ne-a făcut deosebiți prin legea Sa, ne-a îndreptat către căile binefacerilor Sale, ca să le străbatem, prin bunătatea Lui, întru mulțumirea Sa, o slavă pe care El o primește de la noi și cu care El va fi mulțumit de noi!

3. Slavă lui Dumnezeu care a făcut între acele căi și luna Sa, luna Ramadan, luna postului, luna supunerii, luna purității, luna punerii la încercare, luna săvârșirii rugăciunii, în care a fost pogorât Coranul, drept călăuzire oamenilor, cu semne vădite ale călăuzirii și ale despărțirii binelui de rău[88].

4. El a făcut vădită întâietatea sa asupra tuturor lunilor, printr-o seamă de sfințenii și deplinătăți bine-cunoscute, pe care le-a pus în ea, căci El a oprit în timpul ei ceea ce a dezlegat în altele întru preamărirea ei, a pus la fereală, în ea, locurile de mâncat și de băut întru preacinstirea ei, și a hotărnicit pentru ea un timp deslușit, pe care El – preamărire Lui, Atotputernicului – nu îngăduie nici să i se ia înainte, nici să i se rămână în urmă.

5. Apoi, El a dat întâietate uneia dintre nopțile Sale asupra nopților dintr-o mie de luni, pe care a numit-o Noaptea Destinului, în care îngerii dimpreună cu Duhul pogoară cu îngăduința Domnului lor la fiece

[88] Coran 2: 185.

poruncă, cu pace[89] și binecuvântări necurmate până la revărsatul zorilor peste cine voiește dintre robii Săi, după judecata Sa neîndoioasă.

6. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi, insuflă-ne cunoașterea harului Tău și măreția sfințeniei sale, reținerea de la toate cele asupra cărora ai prevenit, ajută-ne să postim în timpul ei prin oprirea tuturor mădularelor de la răzvrătiri față de Tine și folosirea lor întru mulțumirea Ta, așa încât să nu aplecăm urechea la deșertăciune și nici să ne zorim ochii după desfătare,

7. să nu ne întindem mâinile către ceea ce nu este îngăduit, să nu ne calce picioarele în locurile oprite, să nu ne înghită burțile decât ceea ce Tu ai dezlegat, să nu ne cuvinte limbile decât ceea ce Tu ai pilduit, să nu luăm asupra noastră decât ceea ce ne va duce mai aproape de răsplata Ta și să nu ne dăruim decât celor care ne ocrotesc de pedeapsa Ta! Scapă-ne de toate aceste amăgiri și de faima doritorilor de faimă, așa încât să nu-Ți alăturăm pe nimeni și să nu mânăm dorul către nimeni altcineva în afară de Tine!

8. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi, fă-ne să luăm parte la răstimpurile celor cinci rugăciuni, cu hotarele lor, așa cum le-ai stabilit, cu obligațiile pe care le-ai impus, cu îndatoririle pe care le-ai desemnat, cu timpii pe care i-ai rânduit.

9. Și, în rugăciuni, pogoară-ne pe noi în starea celor ce sunt atinși de stările acestora, ce păzesc stâlpii lor, ce le săvârșesc la timpul lor, așa cum a legiuit robul și

[89] Coran 97: 4-5.

trimisul Tău – binecuvântările Tale fie asupra sa și alor săi! – în plecăciunile și prosternările cerute, cu toate gesturile meritoase, în cea mai desăvârșită curățenie și cea mai vădită smerenie!

10. Dă-ne izbândă în această lună pentru a strânge legăturile noastre de rudenie cu sinceritate și dăruire, pentru a încheia legământ cu vecinii noștri întru binefacere și mărinimie, pentru a ne izbăvi bunurile de pretenții asupra lor, de a le curăța prin împărțirea de pomeni, pentru a-l aduce înapoi pe cel care ne-a părăsit, pentru a ne purta drept cu cel care ne-a greșit, pentru a ne împăca cu cel ce ne-a arătat dușmănie, în afara celui ce este socotit dușman întru Tine și pentru Tine, căci el este dușmanul cu care nu vom lega nicio prietenie, căci este din tagma celor pe care nu-i socotim neîntinați,

11. pentru a căuta să ne apropiem de Tine, în timpul ei, prin fapte curate care ne vor spălate de păcate și ne va feri de a greși iarăși, astfel încât niciunul dintre îngerii Tăi să nu-Ți aducă mai mult decât Îți aducem noi prin căile ascultării de Tine și felurile apropierii de Tine!

12. Dumnezeule, Îți cer în numele acestei luni și al celui care Te slujește în timpul ei, de la începutul până la sfârșitul ei, de la îngerul apropiat Ție sau profetul trimis de Tine ori robul virtuos pe care l-ai făcut deosebit, ca Tu să-i binecuvântezi pe Muḥammad și pe ai săi și fă-ne pe noi vrednici de dărnicia Ta pe care ai făgăduit-o prietenilor Tăi, fă-ne obligatoriu ceea ce ai socotit a fi obligatoriu pentru cei ce Te ascultă cu asupra de măsură și pune-ne pe noi în rândurile celor care merită să fie ridicați, prin mila Ta, pe cea mai

înaltă treaptă!

13. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi și ferește-ne pe noi de a tăgădui mărturisirea unicității Tale, de a nu împlini cum se cuvine preamărirea Ta, de a ne îndoi de religia Ta, de a fi orbi dinaintea căii Tale, de a fi nepăsători față de sfințenia Ta, de a nu fi amăgiți de dușmanul Tău, diavolul cel blestemat a fi bătut cu pietre!

14. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi și, dacă în fiece noapte a acestei luni, ai grumazuri pe care îngăduința Ta le va elibera, dăruindu-le iertare, atunci pune și grumazurile noastre alături de ele și fă-ne pe noi pentru această lună a noastră cei mai buni prieteni și însoțitori!

15. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi, împuținează-ne păcatele odată cu împuținarea semilunii, despoaie-ne de urmările faptelor noastre odată cu despuierea acestei luni de zilele sale, așa încât până când trece să ne curăți de păcate și să de izbăvești de rele!

16. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi și, dacă ne aplecăm într-o parte în această lună, îndreaptă-ne, dacă ne strâmbăm, întremează-ne, dacă pune stăpânire pe noi dușmanul Tău, diavolul, scapă-ne de el!

17. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi, umple această lună cu slujirea Ta de către noi, împodobește-i clipele cu ascultarea noastră față de Tine, ajută-ne în timpul zilei cu postul său, iar, în nopțile ei, cu ruga și stăruința către Tine, cu smerenia

față de Tine, astfel încât zilele ei să nu fie martore ale nepăsării noastre, iar nopțile, ale nesăbuinței noastre!

18. Dumnezeule, fă-ne aș̦ijderea în toate celelalte luni și zile, de vreme ce Tu ne dai viața și așază-ne pe noi printre robii Tai cei drepți, cei care vor moșteni Raiul în care vor veșnici[90], cei cărora li se va da ceea ce au dat, în vreme ce inimile lor se înfiorează, căci ei se întorc la Domnul lor[91], iar cei care se zoresc în bine-faceri vor avea întâietate[92]!

19. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi, de fiecare dată, în toate clipele și în orice împrejurare, în același număr cu care Tu i-ai bine-cuvântat pe cei pe care i-ai binecuvântat și încă îndoit față de acestea, și îndoit față de îndoit, într-un număr pe care nu-l poate socoti nimeni în afară de Tine! Tu ești Făcătorul a ceea ce vrei.

Ruga a 45-a: rugă de rămas-bun a lunii Ramadan

1. O, Dumnezeule, o, Tu, Cel ce nu dorești nicio răsplată!

2. O, Tu, Cel ce dăruiești fără părere de rău!

3. O, Tu, Cel care nu Te porți cu robii Tăi aș̦ijderea purtării lor!

[90] Coran 23: 11.
[91] Coran 23: 60.
[92] Coran 23: 51.

4. Dărnicia Ta este mereu la început, îngăduința Ta, revărsare de bine[93], pedeapsa Ta, dreptate, hotărârea Ta, o alegere a ceea ce este cel mai bine!

5. Dacă Tu dai, darea Ta nu-Ți zdruncină dărnicia, dacă Tu oprești ceva, oprirea Ta nu este nelegiuire.

6. Tu îi mulțumești celui care Ți-a mulțumit, Tu insuflându-i să-Ți mulțumească.

7. Tu îl recompensezi pe cel care Te slăvește, Tu învățându-l să Te slăvească.

8. Tu îl acoperi pe cel pe care, dacă ai vrea, l-ai putea da în vileag și Îți arați bunătatea față de cel pe care, dacă ai vrea, l-ai putea lipsi de ea. Amândoi ar merita, de la Tine, darea în vileag și lipsirea, numai că Tu Ți-ai întemeiat faptele pe revărsarea binelui, Ți-ai pus puterea în îngăduință.

9. L-ai primit cu blândețe pe cel care nu Te-a ascultat și nu l-ai băgat în seamă pe cel ce a intenționat să-și facă rău lui însuși. Tu aștepți fără grabă întoarcerea lor și lași deoparte zorirea lor către căință, astfel încât cel care piere dintre ei să nu piară din pricina Ta și nici cel care se nenorocește dintre ei să nu fie din pricina bunăvoinței Tale, numai după ce i-ai tot dat prilejuri peste prilej după ce s-au îngrămădit motive peste motive împotriva lui, ca un gest de dărnicie prin îngăduința Ta, o, Darnicule, și ca un gest de bunătate din duioșia Ta, o, Blândule!

10. Tu ești Cel care a deschis o poartă robilor Tăi către îngăduința Ta, pe care ai numit-o 'căință' și ai pus la poarta aceea un semn călăuzitor întru revelația Ta pen-

[93] Coran 12: 3.

tru a nu se rătăci de la ea. Ai spus apoi: binecuvântat fie numele Tău, *întoarceți-vă către Dumnezeu căindu-vă sincer. S-ar putea ca Domnul vostru să vă șteargă vouă faptele rele și să vă lase să intrați în Grădinile pe sub care curg râuri.*

11. *în Ziua când Dumnezeu nu va acoperi de rușine nici pe Profet și nici pe cei care, dimpreună cu el, au crezut. Lumina lor va zori în fața și de-a dreapta lor. Ei vor spune: „O, Doamne, Dumnezeul nostru! Desăvârșește-ne nouă lumina! Iartă-ne nouă! Tu ești Atotputernicul!”*[94] Care ar fi dezvinovățirea celui rămas nepăsător în a intra în casa aceea, după ce poarta a fost deschisa și semnul călăuzitor înălțat?

12. Tu ai acceptat târguiala spre paguba Ta, spre binele robilor Tăi, voind ca ei să câștige din negoțul lor cu Tine, și să biruiască în ajungerea lor la Tine, să crească pe seama Ta, căci Tu ai spus: binecuvântat fie numele Tău și înălțat fii Tu! *Cel care se va înfățișa cu o faptă bună va primi de zece ori pe atât. Cel care se va înfățișa cu o faptă rea, va fi răsplătit întocmai*[95].

13. Tu ai spus că *aceia care își cheltuiesc averile pentru Calea lui Dumnezeu sunt asemenea unui grăunte care dă naștere la șapte spice, iar fiecare spic are o sută de grăunțe. Dumnezeu dăruiește îndoit cui voiește*[96]. Tu ai spus că *acela care face un frumos împrumut lui Dumnezeu va primi înapoi de la Dumnezeu îndoit*[97].

---

[94] Coran 66: 8.
[95] Coran 6:160.
[96] Coran 2: 261.
[97] Coran 2: 245.

Tu ai pogorât în Coran versete similare despre înmulțirea faptelor bune.

14. Tu le-ai arătat prin vorbele Tale, din taina Ta, și i-ai făcut să tânjească către ceea ce le-a fost pus deoparte pe care dacă ai fi ascuns-o privirile lor nu ar fi dibuit-o, auzul lor nu ar fi perceput-o, închipuirea lor nu ar fi atins-o, căci Tu ai spus: *amintiți-vă de Mine și îmi voi aminti de voi, dați-mi mulțumire și nu Mă tăgăduiți*[98]! Ai spus că, *dacă sunteți mulțumitori, eu voi înmulți binefacerile Mele asupra voastră, însă dacă sunteți tăgăduitori, osânda mea va fi aprigă*[99].

15. Și ai mai spus: *chemați-Mă și vă voi răspunde! Cei care sunt prea îngâmfați să Mi se închine, înjosiți, vor intra în Gheena*[100]. De aceea Tu ai numit ruga către Tine, închinare, și nepăsarea față de ea, îngâmfare, după cum Tu le-ai făgăduit celor ce au lăsat-o de izbelișteă că vor intra înjosiți în Gheena.

16. Ei Te pomenesc pentru bunătatea Ta, Îți mulțumesc pentru harul Tău, Te cheamă prin porunca Ta și dau pomană pentru Tine, căutând să le sporești bine: în toate acestea se află salvarea lor de mânia Ta și biruința lor întru mulțumirea Ta.

17. Dacă orice făptură ar fi avut putința, prin ea însăși, de a călăuzi o altă făptură, precum Tu i-ai călăuzit pe robii Tăi, ar fi fost zugrăvită prin binefacerea sa, descrisă prin dărnicia sa și lăudată de orice limbă. Așadar, a Ta este slava, atâta vreme cât există o cale

[98] Coran 2: 152.
[99] Coran 14: 7.
[100] Coran 40: 60.

spre slăvirea Ta, atâta vreme cât sunt cuvinte cu care să poți fi slăvit și înțelesuri ale lor ce pot fi rostuite.

18. O, Tu, Cel care Te arăți vrednic de slăvire de către robii Săi mulțumită binefacerilor Sale și harului Său, și revărsării asupra lor a dărniciei și mărinimiei Sale! Cât de mult bine nu ne-a fost dezvălui nouă, cât de multă dărnicie nu am cunoscut, cât de multă bunătate dăruită fiecăruia dintre noi!

19. Tu ne-ai călăuzit către legea Ta, pe care ai ales-o, către crezul Tău care Te mulțumește, către calea Ta, pe care ai netezit-o, și ne-ai dat să vedem că prin apropierea de Tine ajungem la dărnicia Ta!

20. O, Dumnezeule, Tu ai pus printre acele îndatoriri deosebite și printre acele obligații aparte luna Ramadan, pe care ai scos-o în evidență dintre toate lunile, ai socotit-o cea mai bună dintre toate timpurile și epocile și i-ai dat însemnătate față de toate răstimpurile anului datorită Coranului și a Luminii pe care Tu le-ai pogorât în ea, a credinței pe care Tu ai sporit-o în vremea ei, prin postul pe care l-ai făcut obligatoriu în ea, a săvârșirii rugăciunii pe care ai făcut-o de dorit în vremea ei și a Nopții Destinului căreia i-ai dat măreție în ea și care *este mai bună decât o mie de luni*[101].

21. Prin ea, Tu ne-ai pus înaintea altor obști și ne-ai scos, har ei, dintre oamenii fără crezuri. Postim la lumina zilei din porunca Ta, stăm, cu ajutorul Tău, în rugăciune noaptea, înfățișându-ne prin post și rugăciune dinaintea milei Tale pe care ne-ai arătat-o și aflând în ea calea către răsplata Ta. Tu ai cu prisosință

[101] Coran 97: 3.

ceea ce se dorește de la Tine, mărinimia de a da din harul Tău ceea ce ți se cere, și ești aproape de cel care se străduiește să se apropie de Tine.

22. De această lună care se înalță în mijlocul nostru într-un loc de slavă, care ne însoțește cu temei și ne dă să câștigăm cele mai bune câștiguri ale lumilor, ne despărțim, atunci când răstimpul i s-a scurs, perioada i s-a isprăvit și menirea i s-a împlinit.

23. Așadar, ne luăm rămas bun de la ea, ca de la cineva a cărui despărțire ne doare, a cărui părăsire ne umple de jale și singurătate, căruia îi datorăm o oblăduire bine-păstrătoare, o neatingere bine-păzită, un drept bine-cuvenit. Noi spunem, atunci: Pacea fie asupra ta, o, măreață lună a lui Dumnezeu, o, tu, sărbătoare a prietenilor Săi!

24. Pacea fie asupra ta, o, cel mai cinstit timp care ne-a fost dat să ne însoțească, o, cea mai bună dintre luni, cu zilele și ceasurile sale!

25. Pacea fie asupra ta, o, lună în care nădejdile se apropie, iar faptele bune sunt pretutindeni!

26. Pacea fie asupra ta, o, prietenă, preamărită fie-Ți puterea în prezență, tu care ne mâhnești în absență, ești doritul a cărui despărțire ne doare!

27. Pacea fie asupra ta, o, aproapele nostru, care aduci alinare când vii, preafericindu-ne, și ne lași pustiiți când pleci, în caznă și jale!

28. Pacea fie asupra ta, o, ocrotitorule, cu care inimile se îmblânzesc, iar păcatele se împuținează!

29. Pacea fie asupra ta, o, sprijinitor ce ajuți împotriva diavolului și prieten care ai înlesnit căile de binefacere!

30. Pacea fie asupra ta, cât de mulți s-au eliberat întru Dumnezeu prin tine și cât de fericiți au fost cei ce ți-au dat cinstire!

31. Pacea fie asupra ta, cât de multe păcate ai șters, cât de multe greșeli felurite ai acoperit!

32. Pacea fie asupra ta, cum i-ai scos la lumină pe cei fără de lege și cât de minunată ești în inimile drept-credincioșilor!

33. Pacea fie asupra ta, o, lună în care zilele nu-i pot sta deopotrivă!

34. Pacea fie asupra ta, o, lună aducătoare de tihnă în toate treburile!

35. Pacea fie asupra ta, tu, a cărei tovărășie nu este de urât, a cărei oblăduire nu este învăluitoare!

36. Pacea fie asupra ta, după cum și tu ai venit la noi cu binecuvântări și ne-ai spălat de întinăciunea păcatelor!

37. Pacea fie asupra ta, să nu pleci de la noi cu supărare și nici să socoți că postul tău a fost lăsat deoparte din plictiseală!

38. Pacea fie asupra ta, tu, cea căutată înainte de a-ți veni vremea, întristătoare înainte de a-ți trece vremea!

39. Pacea fie asupra ta, cât de mult rău a fost îndepărtat de la noi prin tine și cât de mult bine s-a revărsat asupra noastră mulțumită ție!

40. Pacea fie asupra ta și asupra Nopții Destinului, care este mai bună decât o mie de luni!

41. Pacea fie asupra ta, cât de mult te-am râvnit ieri și cât de tare vom tânji după tine mâine!

42. Pacea fie asupra ta, pentru harul Tău de care vom fi lipsiți, de binecuvântările Tale trecute care ne vor fi fost răpite!

43. Dumnezeule, noi suntem oamenii acestei luni, cu ea Tu ne-ai preacinstit și ne-ai dat izbânda cu bunătatea Ta, în vreme ce ticăloșii rămân nepăsători în timpul ei! Lipsește-i, așadar, pe ticăloși de binefacerile ei din pricina ticăloșiei lor!

44. Tu ești Oblăduitorul care ne-ai dat nouă întâietate prin cunoașterea ei și ne-ai călăuzit către ea prin legea Ta, ne-ai dat nouă izbânda în post și stat în rugăciune, chiar dacă nu am făcut îndeajuns, ci am înfăptuit doar puțin din mult!

45. Dumnezeule, a Ta este slava! Noi recunoaștem ceea ce am făcut rău și ne mărturisim neglijența, înfățișându-Ți părerile de rău cuibărite în inimile noastre, și-Ți cerem iertare cu sinceritate cu limbile noastre. Răsplătește-ne, în ciuda neglijentei care s-a abătut asupra noastră în această lună, cu o răsplată cu care putem ajunge la bunătatea dorită și să căpătăm feluritele provizii mult râvnite!

46. Fă-ne nouă obligatorie iertarea Ta, în ciuda a ceea ce am neglijat din dreptul Tău, și fă ca viețile noastre aflate dinaintea Ta să apuce și luna Ramadan ce va veni! Odată ce ne-ai dat să ajungem la luna următoare, ajută-ne sa săvârșim închinarea pe care ești vrednic să

o primești, fă-ne să ne asumăm ascultarea pe care Tu o meriți și dă-ne nouă să facem lucruri drepte, ca să putem pricepe dreptatea Ta în aceste două luni din toate lunile veacului.

47. O, Dumnezeule, pentru tot ceea ce am strâns, în această lună a noastră, din păcate mari sau mici sau din greșeli în care am căzut ori păcate pe care le-am agonisit, fie cu voie, fie fără voia noastră, ne-dreptățindu-ne, prin urmare, pe noi înșine, sau terfelind cinstirea datorată altora, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi și acoperă-ne pe noi cu acoperirea Ta, iartă-ne nouă cu îngăduința Ta și nu ne arăta pe noi ochilor altora și nici nu întinde către noi limbile bârfitorilor, ci du-ne pe noi către ușurarea de păcate și ispășirea lor, chiar dacă disprețuiești aceasta, cu blândețea Ta, care nu se isprăvește, și harul Tău, care nu se sfârșește!

48. O, Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi, tămăduiește-ne de nenorociri în luna noastră, binecuvântează-ne în această zi a sărbătorii noastre, în ruperea de post, fă-o una dintre cele mai bune zile care a trecut peste noi, cea mai mare zi în a căpăta iertarea Ta, în a șterge păcatele noastre, și iartă-ne nouă păcatele, fie ele tăinuite sau vădite!

49. O, Dumnezeule, odată cu isprăvirea acestei luni, izbăvește-ne pe noi de păcatele noastre și scoate-ne odată cu ieșirea din ea din rele noastre și pune-ne, astfel, printre oamenii ce sunt fericiți mulțumită ei, cei cărora li s-a făcut parte și au căpătat o porție îmbelșugată!

50. O, Dumnezeule, când cineva păzește această lună așa cum se cuvine, ocrotind-o de orice atingere așa cum se cere, respectându-i hotarele așa cum trebuie respectate, se teme de faptele sale rele așa cum trebuie să se teamă, caută apropierea de Tine prin orice fapt ce Îți face, cu siguranță, plăcere, revărsând mila Ta asupra lui, dă-ne nouă, așijderea lui, din averea Ta, și copleșește-ne pe noi cu harul Tău sporit, căci harul Tău nu se subțiază, bogățiile Tale nu se sfârșesc prin ceea ce se ia din ele, ci, dimpotrivă, minele binefacerilor Tale nu se epuizează, iar dăruirea Ta este plină de încântare!

51. O, Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi și scrie-ne nouă o plată așijderea celui ce a postit în ea sau Ți s-a închinat până în Ziua Învierii!

52. Dumnezeule, ne căim către Tine în zilele de post, pe care le-ai stabilit pentru credincioși, o sărbătoare și o bucurie pentru oamenii crezului Tău, un timp de strângere și de adunare a greșelilor pe care le-am săvârșit sau a relelor pe care le-am perpetuat, ori gânduri necurate pe care le-am nutrit în taină, așadar ne căim cu dorința celui care nu dorește să se mai întoarcă la păcat, a celui care nu se mai întoarce după aceea la greșeală, o căință care cere sfaturi prin care să scăpăm de îndoială și șovăire. Așadar, primește aceasta de la noi, fii mulțumit de noi și îndreaptă-ne prin ea!

53. O, Dumnezeule, insuflă-ne nouă teama de pedeapsa amenințătoare, precum și dorul de răsplata făgăduită, astfel încât să putem găsi plăcerea, pentru ceea ce Te rugăm pe Tine, și mâhnirea, pentru ceea ce căutăm oblăduire la Tine!

54. Pune-ne lângă Tine printre cei care se căiesc, printre aceia pe care i-ai făcut să Te iubească necondiționat și de la care ai acceptat revenirea la ascultarea Ta! O, Tu, Drept al drepților!

55. Dumnezeule, arată îngăduință față de tații noștri și mamele noastre, față de tot poporul religiei noastre, față de cei care au plecat și de cei care vor trece, până în Ziua Învierii!

56. Dumnezeule, binecuvântează-i pe profetul nostru Muḥammad și pe ai săi, așa cum i-ai binecuvântat pe îngerii Tăi apropiați, binecuvântează-i pe el și pe ai săi, așa cum i-ai binecuvântat pe profeții Tăi trimiși, binecuvântează-i pe el și pe ai săi, așa cum i-ai binecuvântat pe robii Tăi drepți – și mai bine decât atât, O, Domn al lumilor! – dă o binecuvântare a cărei fericire ne va cuprinde, ale cărei foloase vor ajunge la noi ca răspuns la rugile noastre!

Tu ești cel mai darnic dintre cei ce sunt rugați, cel mai îndestulător dintre cei în care s-a avut încredere, cel mai dăruitor dintre cei cărora li se cer binefaceri! Tu peste toate ai puterea!

Ruga a 46-a: rugă la terminarea postului și în ziua de vineri

1. O, Tu, Cel care ai milă față de cel de care robii Tăi nu au milă!

2. O, Tu, Cel care îl primești pe cel pe care așezările lor nu-l primesc!

3. O, Tu, Cel care nu-l disprețuiești pe cel care are

nevoie de Tine!

4. O, Tu, Cel care nu-l dezamăgești pe cel care stăruie către Tine!

5. O, Tu, Cel care nu-l respingi pe cel care a fost călăuzit către Tine!

6. O, Tu, Cel care strângi puținul care Îți este oferit și dai mulțumire pentru orice lucru neînsemnat făcut pentru Tine!

7. O, Tu, Cel care mulțumești pentru puțin și răsplătești cu mult!

8. O, Tu, Cel care Te apropii de cel care se apropie de Tine!

9. O, Tu, Cel care îl chemi către Tine pe cel care Îți întoarce spatele!

10. O, Tu, Cel care nu schimbi binefacerea și nu Te grăbești să Te răzbuni!

11. O, Tu, Cel care faci ca fapta bună să rodească, pe care o crești ca să depășească fapta rea pe care să o lase în urmă!

12. Speranțele se întorc cu nevoile împlinite, cu măsura dărniciei Tale, talerele cu cereri sunt pline acum de revărsarea bunătății Tale, iar cuvintele rămân neputincioase în a-Ți descrie harul! A Ta este înălțimea cea mai înaltă, deasupra oricărei înălțimi, și măreția cea mai glorioasă, deasupra oricărei măreții!

13. Orice lucru maiestos în fața Ta este mărunt, tot ce este de seamă pe lângă însemnătatea Ta este demn de dispreț! Cei care ajung în altă parte decât la Tine sunt

dezamăgiți, cei care se înfățișează altora decât Ție au pierdut, cei care li se alătură altora în afară de Tine sunt pierduți, și cei care se retrag, în afara celor care se retrag de la răsplata Ta, sunt pustiiți!

14. Poarta Ta este deschisă celor care tânjesc către Tine, bunătatea Ta este îngăduită tuturor celor care cer, iar ajutorul Tău este aproape de cei care umblă după ajutor!

15. Cei care își pun nădejdea în Tine nu sunt dezamăgiți de Tine, cei care Ți se înfățișează nu vor fi nemângâiați de darurile Tale, iar cei care caută iertarea nu vor fi năpăstuiți de răzbunarea Ta!

16. Darurile Tale sunt întinse celor care nu Te ascultă, blândețea Ta este înfățișată celor care Te dușmănesc, obiceiul Tău este binefacerea față de săvârșitorii de rele, legea Ta este cruțarea celor care încalcă legea, așa încât tărăgănarea Ta îi amăgește de la a se întoarce, iar zăbava Ta, de la a se înfrâna!

17. Tu le-ai dat răgaz ca să-Ți respecte porunca, i-ai păsuit, încrezător în veșnicia împărăției Tale. Așadar, cei care sunt vrednici de fericire, vei pune pecetea ei asupra lor, iar cei care sunt vrednici de ticăloșie îi părăsești în ea!

18. Toți aceștia vin la Legea Ta, treburile lor se întorc la porunca Ta; puterea Ta nu slăbește după numărul lor și nici dovada Ta nu este umbrită prin nezorirea Ta după ei!

19. Dovada Ta există, neumbrită, puterea Ta este de neclintit, nepieritoare. Vai și iar vai de cel care se pleacă cu spatele la Tine, iar crunta deznădejde este a

celui ce a fost dezamăgit de Tine, și nenorocirea cea mai cruntă, a celui ce a fost amăgit în privința Ta!

20. Cât de mult se va perpeli în osânda Ta! Cât de mult va adăsta în pedeapsa Ta! Cât de departe este sfârșitul alinării sale! Cât de disperat va fi să găsească o ieșire ușoară! [Toate acestea] ca dreptate a legii Tale, prin care nu nedreptățești, ca nepărtinire în judecata Ta, prin care nu păgubești pe nimeni!

21. Tu ai dat la iveală dovezile, ai pus la încercare pricinile, ai venit întru început cu amenințări, apoi ai arătat blândețe încurajând căutarea către Tine, ai adus pilde, ai dat răgaz lung, ai tărăgănat, deși poți să zorești, ai păsuit, deși ești plin de hotărâre.

22. Nu din pricina neputinței este încetineala Ta, nu din pricina slăbiciunii este răgazul Tău, nu din pricina nepăsării este reținerea Ta, nu din pricina moliciunii este așteptarea Ta, ci, prin toate acestea, dovada Ta este mai bine-grăitoare, dărnicia Ta, mai fără de cusur, binefacerea Ta, mai cuprinzătoare, bunăvoința Ta, mai neștirbită! Toate acestea au fost, iar Tu ești încă, sunt, iar Tu vei fi!

23. Dovada Ta este mult prea măreață pentru a fi descrisă în întregime, gloria Ta mult prea înaltă ca să fie mărginită în esența ei, dărnicia Ta mult mai mare pentru a fi socotită pe de-a-ntregul, binefacerea Ta mult mai mare față de puținătatea mulțumirilor!

24. Lipsa cuvintelor m-a făcut neputincios în a Te proslăvi, reținerea m-a împiedicat în a Te glorifica, iar tot ce pot să recunosc este neputința, nu lipsa dorinței, Dumnezeul meu!

25. Așadar, iată-mă: am venit dinaintea Ta și cer de la Tine sprijin. Binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi, ascultă cuvintele mele șoptite, răspunde cererii mele, nu-mi pecetlui ziua cu dezamăgire, nu-mi da o palmă peste frunte, fă venirea și întoarcerea mea la Tine să fie întru preacinstire! Tu nu ești strâmtorat în ceea ce vrei, și nici neputincios în ceea ce Ți s-a cerut!

Tu peste toate ai puterea. Nu există nicio putere, nicio tărie, în afară de Dumnezeu, Preaînaltul, Mărețul!

Ruga a 47-a: rugă în ziua de Arafat

1. Slavă lui Dumnezeu, Domnul lumilor!

2. Dumnezeule, a Ta este slava! Întemeietorul cerurilor și al pământului! Stăpânul măreției și al dărniciei! Domnul domnilor! Adoratul fiecărui adorator! Creator al fiecărei creaturi! Moștenitorul tuturor lucrurilor! Nu este nimic asemenea Lui, cunoașterii Lui nimic nu-i scapă. El cuprinde totul și veghează asupra a tot și a toate.

3. Tu ești Dumnezeu, nu există [dumne]zeu în afară de Tine, Unicul, Singurul, Singularul Absolut.

4. Tu ești Dumnezeu, nu există [dumne]zeu în afară de Tine, Darnicul cel veșnic dăruitor, Mărețul cel veșnic plin de măreție, Marele ce veșnic rămâne mare!

5. Tu ești Dumnezeu, nu există [dumne]zeu în afară de Tine, Preaînaltul mereu înălțat, Aprigul la pedeapsă!

6. Tu ești Dumnezeu, nu există [dumne]zeu în afară de Tine, Milosul, Milostivul, Știutorul, Înțeleptul!

7. Tu ești Dumnezeu, nu există [dumne]zeu în afară de Tine, Auzitorul, Văzătorul, Veșnicul, Cunoscătorul!

8. Tu ești Dumnezeu, nu există [dumne]zeu în afară de Tine, Darnicul cel mai darnic, Permanentul cel mai permanent!

9. Tu ești Dumnezeu, nu există [dumne]zeu în afară de Tine, Întâiul, înainte de unu, Ultimul, după fiecare număr.

10. Tu ești Dumnezeu, nu există [dumne]zeu în afară de Tine, Apropiat în înălțimea Sa, Înalt în apropierea Sa!

11. Tu ești Dumnezeu, nu există [dumne]zeu în afară de Tine, Stăpânul strălucirii și gloriei, al măreției și al slavei!

12. Tu ești Dumnezeu, nu există [dumne]zeu în afară de Tine, Tu ai făcut lucrurile fără a avea dinainte o obârșie, ai plăsmuit tot ceea ce ai plăsmuit fără a avea dinainte un model, ai creat tot ce ai creat fără limită!

13. Tu ai hărăzit fiecărui lucru o soartă, i-ai înlesnit apoi cu dărnicie și ai rânduit totul de sub Tine cu măiestrie.

14. Tu ești Cel pe care niciun părtaș nu L-a ajutat la creația Sa și niciun vizir nu L-a sprijinit în lucrarea Sa. Nu ai nici martor și nici egal.

15. Tu ești Cel care a vrut și, într-adevăr, a fost ceea ce ai vrut, a hotărât, iar ceea ce a hotărât a fost drept, a judecat, iar ceea ce a judecat a fot nepărtinitor.

16. Tu ești Cel pe care nu-L cuprinde niciun loc, pe a cărui putere nu o poate înlocui nicio putere, și căruia

nu-i scapă nicio dovadă sau explicație.

17. Tu ești Cel care a socotit totul la număr și a făcut un termen fiecărui lucru, hărăzind fiecăruia o soartă.

18. Tu ești Cel a cărui esență este cu neputință de închipuit, al cărui fel de-a fi nu poate fi priceput și al cărui loc unde-ai fi nu poate fi perceput de niciun ochi.

19. Tu ești Cel care nu este mărginit așa, încât să aibă margini, care nu are reprezentare, în așa fel încât să fie de găsit, care nu a născut așa, încât să nu fie și El născut.

20. Tu ești Cel care nu are vreun potrivnic așa, încât să se confrunte cu Tine, și nici un egal așa, încât să deveniți mai mulți, și nici unul asemenea care ar putea să Ți se împotrivească.

21. Tu ești Cel care a început, a plăsmuit, a făcut să capete existență, a dus mai departe și a făcut bine tot ceea ce a făcut.

22. Mărire Ție! Cât de strălucitor este felul tău de-a fi! Cât de falnic este locul Tău printre alte locuri! Cât de tranșantă este, întru adevăr, despărțirea Ta a binelui de rău!

23. Mărire Ție, Blândul! Cât de blând ești Tu! Îngăduitorul! Cât de îngăduitor ești Tu! Înțeleptul! Cât de știutor ești Tu!

24. Mărire Ție! Regele! Cât de nebiruit ești Tu! Darnicul! Cât de plin de belșug ești Tu! Înălțatul! Cât de înălțat ești Tu! Stăpânul strălucirii, gloriei, splendorii și slavei!

25. Mărire Ție! Tu ai deschis mâna cu bunătăți, și

dreapta-călăuzire a venit de la Tine, așa încât cel ce caută către religie sau către lume, Te va afla pe Tine.

26. Mărire Ție! Oricine se străduiește întru cunoașterea Ta, Ți se supune și se smerește în fața măreției Tale dinaintea tronului Tău, și întreaga făptură este mânată întru închinare Ție!

27. Mărire Ție! Tu nu ești perceput prin simțuri și nici prin pipăire, nici prin atingere, nu poți fi nici ademenit, nici îndepărtat, nici contrazis, nimeni nu poate ține pasul cu Tine, nimeni nu Ți se poate opune, nici nu te poate înșela sau amăgi.

28. Mărire Ție! Calea Ta este netedă, porunca Ta, călăuzire! Tu ești Viul, Veșnicul!

29. Mărire Ție! Spusa Ta este înțelepciune, judecata Ta, fără de greș, Voia Ta, nesovăitoare!

30. Mărire Ție! Nimeni nu se poate împotrivi Voii Tale, nimeni nu poate schimba cuvintele Tale.

31. Mărire Ție! Strălucitor în semne, Creator al cerurilor, făuritor al suflărilor!

32. A Ta este slava, o slavă ce va dăinui cu dăinuirea Ta!

33. A Ta este slava, o slavă veșnică prin harul Tău!

34. A Ta este slava, o slavă pe măsura facerii Tale!

35. A Ta este slava, o slavă sporitoare întru mulțumirea Ta!

36. A Ta este slava, o slavă ce vine cu slava fiecărui slăvitor, o mulțumire dinaintea căreia pălește mulțumirea oricărui mulțumitor;

37. O slavă care nu Ți se cuvine decât Ție și lauda care cu care se dorește apropierea de Tine;

38. O slavă cu care se cere dăinuirea celui dintâi și se imploră dăinuirea celui de pe urmă;

39. O slavă care va înmulți înlănțuirea vremurilor, aducând adăugiri peste adăugiri;

40. O slavă pe care păstrătorii sunt neputincioșii în a-i ține șirul și care depășește ceea ce scribii au numărat în Cartea Ta;

41. O slavă care ține cumpăna Tronului Tău Glorios și va fi pe măsura Scaunului Tău;

42. O slavă a cărei răsplată se desăvârșite și care cuprinde recompensa fiecărei recompense;

43. O slavă care va fi deopotrivă și în lăuntrul ei și în afară, iar în lăuntru va fi după sinceritatea intenției;

44. O slavă pe care nu Ți-a mai dat-o, așijderea ei, nicio făptură, și căruia nimeni în afară de Tine nu-i cunoaște eminența;

45. O slavă cu care, cel care se străduiește să o înmulțească va fi ajutat și cel care va face tot ce-i stă-n putință să o ducă la îndeplinire va fi întărit;

46. O slavă care va strânge laolaltă toată slava pe care Tu ai creat-o și va rândui tot ceea ce Tu vei crea după aceea;

47. O slavă care este cel mai aproape de spusa Ta și peste care nu există nicio slavă mai mare cu care să fii slăvit;

48. O slavă ce poate crește întru plinătate prin dărnicia

Ta și la care Tu vei adăuga mai mult și mai mult ca semn al bunătății Tale;

49. O slavă trebuincioasă întru preacinstirea feței Tale, pe măsura tăriei strălucirii Tale!

50. Domnul meu, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi, distinsul, alesul, preacinstitul, apropiatul, cu cele mai bune binecuvântări ale Tale, binecuvântează-l cu cea mai binecuvântare a Ta cea fără de cusur, miluiește-l cu cea mai plăcută miluire a Ta!

51. Domnul meu, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi cu o binecuvântare rodnică, chiar mai mult decât rodnică, cum nu mai există o alta! Binecuvântează-l cu o binecuvântare mereu crescătoare, cum nu există o alta! Binecuvântează-l cu o binecuvântare dătătoare de mulțumire, dincolo de care nu mai există o alta!

52. Domnul meu, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi cu o binecuvântare care-i va aduce mulțumire și îi va spori mulțumirea! Binecuvântează-l cu o binecuvântare care Îți va aduce mulțumire și va spori mulțumirea față de el! Binecuvântează-l cu o binecuvântare care nu Te mulțumește decât când este vorba de el și pentru care nu este nimeni altcineva mai vrednic de ea decât el!

53. Domnul meu, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi cu o binecuvântare care va fi mai mult decât mulțumitoare pentru Tine, care va continua prin continuarea ei în veșnicia Ta și nu se va isprăvi niciodată așa cum cuvintele Tale nu se isprăvesc!

54. Domnul meu, binecuvântează-i pe Muḥammad și

pe ai săi cu o binecuvântare care strânge laolaltă binecuvântările îngerilor Tăi, profeților Tăi, trimișilor Tăi și ale tuturor celor ce Te ascultă, care cuprinde binecuvântările robilor Tăi, fie dintre ginii sau dintre oameni, ale celor vrednici de răspunsul Tău, și să adune în ea toate binecuvântările oricărei dintre făpturile Tale pe care Tu le-ai semănat și le-ai făurit!

55. Domnul meu, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi cu o binecuvântare care sa cuprindă fiecare binecuvântare trecută și nouă! Domnul meu, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi, cu o binecuvântare care Îți este plăcută, și pe toți cei aflați sub Tine, și aceasta va face să crească binecuvântările cu care vei spori binecuvântări pe care le vei repeta în înlănțuirea zilelor și al căror număr nu-l poate socoti nimeni în afară de Tine.

56. Domnul meu, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi, cei buni, pe care Tu i-ai ales pentru porunca Ta, i-ai făcut depozitarii științei Tale, păstrătorii legii Tale, locțiitorii Tăi pe pământ, dovezile Tale pentru robii Tăi pe care i-ai curățat de orice întinare, de orice pângărire, curățare după voia Ta, și i-ai făcut un mijloc de a ajunge la Tine, o cale către Grădina Ta!

57. Domnul meu, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi cu o binecuvântare ce le aduce mulțime de binefaceri din dărnicia Ta, desăvârșește-le lor lucrurile venite din dăruirea Ta și fă-le parte deplină de foloase!

58. Domnul meu, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi cu o binecuvântare al cărei început nu are soroc, al cărei soroc nu are limită și al cărei capăt nu are sfârșit!

59. Domnul meu, binecuvântează-i, totodată, și pentru greutatea Tronului Tău și pentru toate cele aflate sub el, tot ceea ce umple cerurile Tale și toate cele aflate în ele, pentru mulțimea pământurilor Tale și toate cele aflate în ele și între ele, cu o binecuvântare care îi va aduce aproape de Tine, care Îți vor aduce mulțumire, o binecuvântare care le va cuprinde pe toate acestea și pe cele așijderea lor pentru totdeauna!

60. Dumnezeule, Tu Ți-ai întărit legea în toate timpurile cu un înainte-stătător (imam) pe care l-ai rânduit ca semn robilor Tăi și far călăuzitor în ținuturile Tale, după ce frânghia lui s-a înnodat cu frânghia Ta! Tu ai făcut din El calea către mulțumirea Ta, l-ai făcut să Te asculte negreșit, ai prevenit asupra răzvrătirii față de el, ai poruncit să-i fie duse la îndeplinire poruncile, să se oprească oricine la stavilele puse de el, să nu i-o ia nimeni înainte și nimeni să nu-i rămână în urmă. El este certitudinea celor care caută adăpost, peștera ocrotitoare a drept-credincioșilor, toarta, de care se prind cu nădejde, și strălucirea lumilor.

61. Dumnezeule, așadar dă-i prietenului Tău să aducă mulțumiri pentru binefacerile revărsate asupra lui, și dă-ne și nouă asemenea lui, dă-i de la Tine o putere care să-l ajute, fă-i o biruință ușoară, sprijină-l cu cel mai puternic stâlp al Tău, întărește-i spatele, fă-i brațul puternic, veghează-l cu ochiul Tău, apără-l cu oblăduirea Ta, sprijină-l cu îngerii Tăi și înzestrează-l cu oștile Tale cele mai victorioase!

62. Prin el, desăvârșește Cartea Ta, hotarele Tale, pravilele Tale și prescripțiile trimisului Tău – binecuvântările Tale, Doamne, fie asupra lui și alor săi, reînvie

prin el semnele legii Tale pe care le-au nimicit cei nedrepți, îndepărtează rugina asupririi de pe calea Ta, limpezește cu ajutorul lui necazurile de pe drumul Tău, înlătură-i pe cei care se răzlețesc de la drumul Tău și șterge-i pe cei care caută vreo strâmbătate în îndrumarea Ta!

63. Limpezește-le prietenilor Tăi care-i partea lui, fă-i mâna să se întindă asupra dușmanilor Tăi, dăruiește-ne nouă răbdarea și mila lui, simpatia și duioșia lui, fă-ne pe noi ascultători și supuși lui, dă-ne să ne străduim întru mulțumirea lui, să-i fim de ajutor în a-l sprijini și a-l apăra și, prin binecuvântările Tale, adu-l aproape de Tine – binecuvântările Tale, Dumnezeule, fie asupra lui și alor săi!

64. Dumnezeule, binecuvântează-i și pe prietenii lor, mărturisitori ai rangului lor, cei care le urmează povețele, cei care îi sprijină, cei care țin aproape de ei, cei ce le duc în siguranță imamatul, cei care socot porunca lor corectă, cei care se străduiesc să îi asculte, cei care așteaptă zilele lor, cei care își îndreaptă ochii către ele, cu binecuvântări preacurate, crescătoare, proaspete și înmiresmate!

65. Dăruiește-le lor și duhurilor lor pace, strânge-le truda în evlavie, îndreaptă-le purtările, întoarce-Te către ei, căci Tu ești De-căință-primitorul, Milostivul, cel mai bun Iertător! Pune-ne laolaltă cu ei în Casa Păcii, prin mila Ta, o, Tu, Milostivul milostivilor!

66. Dumnezeule, aceasta este Ziua de Arafat, o zi pe care Tu ai înnobilat-o, i-ai dat preacinstire, ai preamărit-o. În ea, Tu ai răspândit mila Ta, ai dăruit binefaceri prin îngăduința Ta, Ți-ai îmbelșugat darul și

Ți-ai arătat harul față de robii Tăi.

67. Dumnezeule, eu sunt robul Tău pe care Tu l-ai binecuvântat înainte de a-l crea, precum și după ce l-ai creat. Tu l-ai făcut unul dintre cei pe care i-ai călăuzit către religia Ta, i-ai dat izbândă în îndeplinirea drepturilor Tale, l-ai legat strâns de Tine, l-ai băgat în obștea Ta, l-ai îndrumat să se împrietenească cu prietenii Tăi și să fie dușman dușmanilor Tăi.

68. Apoi, i-ai poruncit, însă el nu a urmat poruncile Tale, i-ai pus opreliști, însă el nu s-a oprit la opreliștile Tale, i-ai înfrânat răzvrătirea față de Tine, însă el a nesocotit porunca Ta, făcând ceea ce Tu i-ai oprit, nu din încăpățânare, nici din îngâmfare față de Tine, ci la chemarea patimilor sale, ducându-se chiar către cele de care ai vrut să-l depărtezi, către cele asupra cărora l-ai prevenit, ajutat fiind de dușmanul Tău și al lui, deopotrivă. Așadar, el a mers tot înainte, cunoscând amenințarea Ta, nădăjduind în îngăduința Ta, încrezător în bunătatea Ta, deși el era cel mai obligat dintre robii Tăi – având în vedere binefacerile pe care i le-ai dăruit – să nu facă acest lucru.

69. Iată-mă, așadar, dinaintea Ta, netrebnic, rușinat, supus, smerit, temător, mărturisindu-mi păcatele grele, cu care m-am împovărat, și greșelile mari pe care le-am săvârșit, căutând oblăduire în iertarea Ta, cer adăpost în mila Ta, căci, sigur, nimeni nu-mi va da adăpost ca al Tău și nimeni nu mă va opri de la Tine.

70. Așadar, întoarce-Te către mine, precum Te întorci către acela ce săvârșește păcate, dăruindu-i adăpost, fii bun cu mine, precum ești îngăduitor cu acela ce se pleacă dinaintea Ta, dăruiește-mă, căci nu este mare

lucru pentru Tine să dăruiești, precum îl ierți pe cel ce și-a pus nădejdea iertării în Tine!

71. Fericește-mă și pe mine în această zi, căpătând o parte din mulțumirea Ta, și nu mă da înapoi cu mâna goală, ci dă-mi ceea ce primesc la schimb robii Tăi care Te slujesc cu dăruire!

72. Chiar dacă eu nu am înfățișat atâtea fapte bune precum ei, am susținut mărturia unității Tale și respingerea potrivnicilor Tăi, cei ce se socot așijderea Ție. Eu am venit la Tine, prin porțile prin care Tu ai poruncit să se vină la Tine, și am căutat să mă apropii de Tine, căci nimeni nu poate fi aproape de Tine fără ca Tu să nu Te apropii de el.

73. Apoi, am urmat toate acestea în mod repetat, întorcându-mă la Tine, smerit și plecat în fața Ta, cu gând curat și încredere în ceea ce este la Tine, având ca mijlocitor nădejdea mea în Tine, căci cel care nădăjduiește în Tine este rareori dezamăgit!

74. Te-am rugat, Doamne, ca un nemernic ce sunt, josnic, ticălos, sărman, temător, cerând oblăduire, copleșit de teamă, cu toată implorarea, cerând ocrotire și căutând adăpost și nicidecum îngâmfat cum sunt îngâmfați unii și nici sumețit, precum unii supuși, și nici abuzând, precum unii mijlocitori.

75. Căci eu sunt încă cel mai mic dintre cei mai mici și cel mai umil dintre umili, ca un fir de praf sau chiar mai puțin! O, Tu, Cel care nu-i zorește pe făcătorii de rele și nici nu-i limitează pe cei ce trăiesc în bunăstare! O, Tu, Cel care arată bunătate, prin eliberarea celor care se poticnesc, și mărinimie, prin așteptarea celor ce

greșesc.

76. Eu sunt săvârșitorul de rele, mărturisitorul, greșitorul, împiedicatul!

77. Eu sunt cel ce a venit dinaintea Ta cu îndrăzneală!

78. Eu sunt cel care s-a răzvrătit împotriva Ta dinadins!

79. Eu sunt cel care m-am ascuns de robii Tăi, însă Ție m-am arătat sfidător!

80. Eu sunt cel care am fost speriat de robii Tăi, însă m-am simțit în siguranță cu Tine!

81. Eu sunt cel care nu se temea de pedeapsa Ta și de asprimea Ta!

82. Eu sunt cel ce și-a făcut rău sieși!

83. Eu sunt înrobitul propriului său necaz!

84. Eu sunt nerușinatul!

85. Eu sunt cel mult chinuitul!

86. Prin dreptul celui căruia i-ai dat întâietate între creaturile Tale, al celui pe care l-ai ales pentru scopul Tău! Prin dreptul celui care Ți se supune și îl asculți, și prin dreptul celui care nu Ți se supune și l-ai făcut răzvrătit! Prin dreptul celui cu care ai legat prietenie și prin dreptul celui care-Ți este dușman și l-ai legat de dușmănia Ta! Apără-mă în această zi a mea, precum l-ai oblăduit pe cel care se roagă cu patimă la Tine, cel ce-Ți cere iertare, căindu-se!

87. Înzestrează-mă cu ceea ce-i înzestrezi pe cei ce-Ți dau ascultare și se străduiesc să vină aproape de Tine,

de orânduiala Ta!

88. Fă-mă deosebit așa cum pe cel care ține legământul Tău, se ostenește de dragul Tău și caută mulțumirea Ta!

89. Nu-mi lua în nume de rău neglijența mea față de Tine, încălcarea hotarelor Tale, ieșirea din pravilele Tale!

90. Nu mă pune să urc încet, treaptă cu treaptă, precum cel care m-a lipsit de binele pe care îl are, dând cu țârâita și nu împarte, întru Tine, bunăstarea lui cu mine

91. Trezește-mă din toropeala nepăsătorilor, din picoteala celor care au întrecut măsura, din moțăiala celor oropsiți!

92. Du-mi inima către cele cu care i-ai încântat pe cei supuși, i-ai cucerit pe cei stăruitori în rugăciune și i-ai salvat pe cei delăsători!

93. Ferește-mă de ceea ce mă va ține departe de Tine, care se așterne între mine și partea mea hărăzită de Tine, care se împotrivește strădaniei mele pentru Tine!

94. Înlesnește-mi drumul faptelor bune către Tine, luându-mă la întrecere pentru ele așa cum ai poruncit, jinduind după ceea ce Tu dorești!

95. Nu mă nimici dimpreună cu cei ce ți-au luat în râs făgăduielile!

96. Nu mă da pieirii dimpreună cu cei care s-au expus urii Tale!

97. Nu mă stârpi dimpreună cu cei ce s-au abătut de la căile Tale!

98. Izbăvește-mă de întortochelile dezbinării, scapă-mă de măcinările nenorocirilor, oblăduiește-mă de cel ce impune!

99. Așază-te între mine și dușmanul care mă duce-n rătăcire, în patima care mă năruiește, în decăderea care mă copleșește!

100. Nu-mi întoarce spatele, precum îl întorci celui de care ești nemulțumit, după ce Te-a mâniat.

101. Nu mă lăsa să-mi pierd nădejdea în Tine, ca nu cumva să pună stăpânire pe mine dezamăgirea de a nu căpăta îndurarea Ta!

102. Nu mă pune la încercare cu mai mult decât pot să îndur, ci dă-mi prinos din iubirea Ta, revărsând-o asupra mea!

103. Nu mă trimite de dinaintea Ta ca pe unul care nu-i bun de nimic, de care nu ai nicio trebuință și care nu are nicio căință față de Tine!

104. Nu mă azvârli ca pe unul care a căzut în dizgrația Ta și a fost învăluit de rușinea trimisă de Tine! Mai degrabă ia-mă de mână și salvează-mă de a nu cădea precum șovăielnicii, de a nu mă zbuciuma precum cei ce rătăcesc, precum cei ce alunecă în greșeală, precum cei aflați la mare strâmtorare, aceea de a pieri!

105. Scutește-mă de aceea cu care Tu ai pus la încercare șirurile de robi și de roabe și fă-mă să ating treptele unde este cel de care se are grijă, căruia îi dăruiești binefaceri și de care ești mulțumit, așa încât Tu îi dai să trăiască vrednic de laudă și îl chemi apoi la Tine fericit fiind!

106. Încinge-mă cu o cingătoare care să mă smulgă de la cele irositoare de fapte bune și alungătoare de binecuvântări!

107. Fă-mi inima să se înfrâneze de la rele și de la nelegiuiri rușinoase!

108. Nu-mi da să mă-ngrijesc de ceea ce nu pot avea decât prin Tine, de la ceea ce trebuie să fac pentru a Te mulțumi pe Tine!

109. Smulge-mi din inimă dragostea pentru această lume josnică, care năruie tot ceea ce se află la Tine, care împiedică ajungerea la Tine, care zăpăcește de la apropierea de Tine!

110. Împodobește-mi mie singurătatea-mi în ruga murmurată Ție, noaptea și ziua!

111. Dăruiește-mi legătura care să mă aducă smerit în apropierea Ta, curmă-mi putința de a săvârși cele oprite de Tine, descătușează-mă din ferecarea păcatelor groaznice!

112. Dăruiește-mă cu curățarea de întinăciunea neascultării, du-mă de la necuviința greșelilor, înveșmântează-mă cu straiele bunăstării Tale, acoperă-mă cu mantia Ta eliberatoare, învelește-mă cu binefacerile Tale, izvodește-mi mie harul Tău și dărnicia Ta!

113. Întărește-mă cu izbânda dată de Tine, du-mă pe calea cea dreaptă, ajută-mă în bunele intenții, în vorbele plăcute, în faptele aducătoare de bine, și nu mă lăsa să mă încred în tăria și puterea mea, ci în tăria și puterea Ta!

114. Nu mă face de ocară, de vreme ce mi-ai dat să

urmez calea pentru a Te întâlni, nu mă face de rușine dinaintea prietenilor Tăi, nu mă lăsa să uit pomenirea Ta, nu-mi lua putința de a-Ți mulțumi, ci fă-mi din aceasta o trebuință în vremea nepăsării de care dau dovada neștiutorii față de binefacerile Tale! Dă-mi să preamăresc ceea ce ai făcut pentru mine și să mărturisesc tot ceea ce mi-ai hărăzit!

115. Așază dorința mea către Tine deasupra dorințelor celorlalți și slăvirea mea pentru Tine deasupra slăvirilor celorlalți!

116. Nu mă părăsi, când am nevoie Tine, nu mă da pieirii pentru ceea ce am făcut pentru Tine. Și nu mă plesni peste frunte, precum îi plesnești pe potrivnicii Tăi, căci eu mă încredințez cu totul Ție. Știu că dovada este la Tine, că Tu ești de îndată cu răsplata, cel mai obișnuit cu facerea de bine, cel mai vrednic de pioșenie, cel mai vrednic în a da iertarea, căci Tu ești mai aproape de îngăduință, decât de pedepsire, și mai aproape de tăinuire, decât de darea în vileag!

117. Dă-mi să trăiesc o viață bună care să împletească ceea ce-mi place mie cu ceea ce nu vine să-ți displacă Ție, nesăvârșind, astfel, ceea ce Tu ai oprit; dă-mi să mor cu moartea celui înaintea căruia, precum și la dreapta lui, aleargă lumina!

118. Smerește-mă dinaintea Ta și semețește-mă dinaintea făpturilor Tale, fă-mă umil, când sunt singur cu Tine, și înalță-mă între robii Tăi, izbăvește-mă de nevoia de cel care nu are nevoie de mine și crește-mi nevoia de Tine!

119. Ferește-mă de bucuria dușmanilor, de venirea

nenorocirilor, a umilinței și a îngrijorării! Ocrotește-mă pentru cele văzute de la mine, precum cel puternic ocrotește față de silnicie, chiar cu blândețe, și nu se zorește a profita de nelegiuiri, ci este iertător.

120. Când Tu dorești unui popor dezbinarea sau răul, izbăvește-mă de el, căci eu caut oblăduire la Tine; și, deoarece nu m-ai lăsat de izbeliște în această lume a Ta, nu mă lăsa nici în lumea Ta care va urma!

121. Pune-mi laolaltă începuturile dărniciei Tale cu sfârșiturile ei, vechile foloase de la Tine cu cele nou ivite! Nu-mi prelungi sorocul cu o prelungire care-mi va împietri inima! Nu mă izbi cu o izbitură care mi-ar lua strălucirea! Nu-mi hărăzi vreo josnicie care mi-ar micșora valoarea sau vreun neajuns care mi-ar face rangul necunoscut!

122. Nu mă înspăimânta cu o spaimă care mă va buimăci sau cu o frică care mă va îngrozi, ci fă-mă să am teamă doar de amenințarea Ta, să fiu precaut doar cu prevenirea dată de Tine, să mă înfiorez doar la psalmodierea versetelor Tale!

123. Dă-le nopților mele viață, ținându-mă treaz pentru a mă închina Ție, veghind, în singurătatea-mi, în rugă către Tine, ostoindu-mă doar la Tine, înfățișându-mi trebuințele dinaintea Ta, implorându-Te să-mi descătușezi gâtul din strânsoare, oblăduiește-mă de osânda Ta, alături de cei vrednici!

124. Nu mă lăsa să orbecăi în obrăznicie și nici să mă cufund în nepăsare pentru o vreme, nu mă face să-l dojenesc pe cel care este dojenit, nici să-l pedepsesc pe cel care ia aminte, nici să-l învrăjbesc pe cel care ia

seama, nu urzi nimic împotriva mea, punându-mă laolaltă cu cei împotriva cărora Tu urzești, nu mă înlocui cu un altul, nu-mi da un alt nume, nu-mi preschimba trupul, nu mă face de râsul făpturilor Tale, ci doar ținta ironiei Tale, fă-mă să urmez ceea ce-Ți aduce mulțumire, un smerit rob al Tău, care Te răzbună!

125. Lasă-mă să găsesc prospețimea îngăduinței, dulceața milei Tale, tihnirea și înlesnirea date de Tine, grădina fericirii Tale! Lasă-mă să gust din belșugul fără margini a ceea ce Tu iubești și să mă străduiesc pe calea ce duce la Tine, în apropierea Ta, și dăruiește-mă cu un dar din darurile Tale!

126. Fă-mi negoțul câștigător și venitul fără pierderi! Fă-mă să mă tem de înălțimea Ta și să tânjesc după întâlnirea cu Tine, fă-mă să mă căiesc cu o căință neșovăielnică în urma căreia să nu mai păstrezi nimic din păcatele mele, fie ele mari sau mici, să nu mai dăinuie nicio strâmbătate, vădită fie ea sau tăinuită!

127. Smulge-mi din piept ranchiuna față de credincioși, apleacă-mi inima către cei smeriți, fi-mi mie precum le ești celor drepți, împodobește-mă cu podoaba celor pioși, fă-mi limba grăitoare de adevăr despre cei plecați și fă-mă o pomenire tot mai mare printre cele care vor veni și du-mă pe întinderile celor dintâi!

128. Desăvârșește revărsarea dărniciei Tale asupra mea, arată-Ți mărinimia Ta față de mine, umple-mi mâna cu foloasele Tale, mână înzestrările Tale neprețuite către mine, fă-mă vecinul celor mai buni prieteni ai Tăi, în Grădinile pe care le-ai împodobit pentru aleșii Tai, și bucură-mă cu darurile Tale nobile în locurile pregătite celor dragi Ție!

129. Fă-mi un loc de odihnă la Tine, unde să mă retrag în tihnă, și un loc de repaus la care să mă întorc ca să-mi astâmpăr ochii, nu mă cântări după grozăviile mele, nu mă da pieirii în ziua când cele tăinuite vor fi puse la încercare, îndepărtează-mi orice îndoială și orice bănuială, fă-mi întru adevăr un drum către milă, fă-mi din belșug parte la darurile Tale, desăvârșește-mi părțile ce-mi revin din răsplățile Tale!

130. Fă-mi inima încrezătoare în ceea ce este la Tine, iar grija să-mi fie în permanență la cele ale Tale, dă-mi sarcini așa cum le dai celor mai curați prieteni ai Tăi, îmbibă-mi inima cu ascultarea Ta, atunci când mințile se smintesc, și pune laolaltă în mine lipsa nevoii de altcineva, neîntinarea, ușurința, libertatea, sănătatea, belșugul, tihna și bunăstarea.

131. Nu-mi face faptele bune să eșueze, prin neascultarea mea, care le pângărește, sau în timpul meu de însingurare, când mă hărțuiesc îndemnurile de a mă despărți de Tine! Păzește-mi fața de a cere cuiva din aceste lumi și du-mă departe de la a căuta să capăt ceva de la cei depravați!

132. Nu face din mine un sprijin pentru cei nedrepți, și nici mâna și ajutorul lor în ștergerea cărții Tale! Păzește-mă cu o ocrotire de care să nu știu! Deschide-mi porțile căinței către Tine, ale milei Tale, ale bunăvoinței Tale, ale belșugului Tău nemărginit, căci eu după Tine tânjesc! Desăvârșește dăruirea bunurilor Tale către mine, căci Tu ești cel mai bun dăruitor!

133. Fă restul vieții mele pentru pelerinajul mare și pelerinajul mic, căutând către fața Ta, o, Domn al lumilor! Fie ca Dumnezeu să-i binecuvânteze pe

Muḥammad și pe ai săi, cei preabuni și preacurați, și pacea fie asupra sa și asupra lor, în vecii vecilor!

Ruga a 48-a: rugă din ziua Sacrificiului și din ziua de vineri

1. Dumnezeule, aceasta este o zi binecuvântată și preafericită, în care musulmanii se strâng laolaltă în toate ținuturile pământului Tău. Printre ei sunt prezenți întrebătorul și căutătorul, doritorul și înfricoșatul, în vreme ce Tu le cercetezi trebuințele. Eu Îți cer bunătate și dărnicie, iar ceea ce Îți cer este lesne pentru Tine, și anume să-i binecuvântezi pe Muḥammad și pe ai săi.

2. Te rog, Dumnezeule, o, Domn al nostru, căci a Ta este împărăția și slava; nu este nici un alt [dumne]zeu în afară de Tine, Blândul, Darnicul, Iubitorul, De-bine-dăruitorul, Stăpânul Măreției și al Preacinstirii, făuritorul cerurilor și al pământului, ori de câte ori împarți robilor Tai credincioși bine, bunăstare, binecuvântare, dreaptă-călăuzire, făptuire întru ascultarea Ta, sau un bine pe care li-l dăruiești pentru a-i călăuzi către Tine ori să îi înalți pe o treaptă la Tine sau le dai vreun bun pe lumea aceasta sau pe cealaltă, atunci să-mi dai cu prisosință și partea mea din toate acestea.

3. Te rog, Dumnezeule, căci a Ta este împărăția și slava; nu este nici un alt [dumne]zeu în afară de Tine, să-l binecuvântezi pe Muḥammad, robul și trimisul Tău, multiubitul și cel mai ales prieten al Tău, cel mai bun dintre făpturile Tale, și pe cei ai lui Muḥammad, cei pioși, preacurați, preabuni, cu o binecuvântare pe care nimeni nu are putința de a o socoti în afară de

Tine, și să ne pui alături de cei mai drepți dintre robii Tai credincioși, care astăzi Te roagă, O, Domn al lumilor!, ca Tu să ne ierți nouă și lor, deopotrivă, căci Tu peste toate ai puterea!

4. O, Dumnezeule, către Tine mă îndrept cu trebuințele mele și dinaintea Ta mi-am pus sărăcia, nevoia, amărăciunea, căci am mai multă încredere în iertarea și mila Ta, decât în propriile mele fapte. Iertarea și mila Ta sunt mult mai întinse decât păcatele mele. Așadar, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi și orice trebuință de-a mea să fie împlinită cu ajutorul puterii Tale asupra ei, căci acest lucru este lesne pentru Tine! Eu sunt prea sărac ca să nu am nevoie de Tine, însă Tu ești prea bogat ca să ai nevoie de mine! Nu țintesc niciun bun decât de la Tine și, cum nimeni în afară de Tine nu va alunga răul de la mine, nu am altă nădejde decât în Tine pentru treburile mele, pe lumea aceasta și pe cealaltă.

5. Dumnezeule, dacă cineva vreodată s-a dichisit, s-a aranjat, s-a pregătit pentru a merge la o făptură să-i ceară cele trebuincioase traiului, atunci eu, astăzi, pentru Tine, Stăpânul meu, m-am dichisit, m-am aranjat, m-am pregătit și am venit la Tine, nădăjduind în îngăduința și dăruirea Ta de bunuri, căutând răsplata Ta.

6. O, Dumnezeule, așadar binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi și nu mă dezamăgi în nădejdea pe care mi-am pus-o astăzi! O, Tu, Cel care nu este tulburat de cei care-I cer și nu este strâmtorat de cei care capătă de la El! Nu vin înaintea Ta încrezător în faptele mele bune și nici în mijlocirea vreunei făpturi

nu am nădejde, în afara mijlocirii lui Muḥammad și a alor săi – pacea Ta fie asupra sa și asupra lor!

7. Eu vin la Tine, recunoscându-mi fărădelegea și răul săvârșit împotriva mea însuși. Vin la Tine, nădăjduind în îngăduința Ta cea mare cu care îi îngădui pe cei care greșesc, iar îndărătnicia lor în a sta în mari fărădelegi nu Te-a împiedicat să Te întorci către ei cu milă și iertare!

8. O, Tu, Cel a cărui milă este imensă și a cărui îngăduință este mare! O, Preamărite! Preamărite! O, Preadarnice! Preadarnice! Atotputernicule! Binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi, întoarce-Te către mine cu mila Ta, fii blând cu mine cu harul Tău și răsfiră asupra mea iertarea Ta!

9. O, Dumnezeule, acest loc înalt aparține locțiitorilor Tăi, aleșilor Tăi, în vreme ce locurile oamenilor Tăi de încredere, puse pe o treaptă înaltă, așa cum li l-ai hotărât, au fost întinate, însă Tu ai făcut cu putință acest lucru, căci nimeni nu poate birui porunca Ta, iar ceea ce este de nezdruncinat în ocârmuirea Ta nu poate fi încălcat! Totul este așa cum vrei și când vrei, iar Tu știi aceasta cel mai bine! Tu nu poți fi învinovățit pentru creația Ta ori pentru voia Ta! Apoi, aleșii Tăi, locțiitorii Tăi, au fost copleșiți, biruiți, izgoniți și au văzut cum legea Ta a fost schimbată, cartea Ta aruncată, obligațiile față de Tine, din legile Tale, schimonosite, iar felul de-a se purta al profetului Tău, părăsit!

10. Dumnezeule, aruncă blestemul asupra dușmanilor lor, de la cei dintâi la cei din urmă, și asupra tuturor celor mulțumiți de faptele acestora, asupra celor ce-i susțin și îi urmează!

11. Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi! Tu ești Slăvitul, Gloriosul precum binecuvântările Tale, binețele Tale asupra alesului Tău Avraam și asupra poporului Său! Și grăbește-le lor alinarea, ușurința, ajutorul, susținerea și sprijinul!

12. Dumnezeule, pune-mă în rândul celor care mărturisesc unitatea Ta, care și-au pus credința în Tine, care-l socot adevărat pe trimisul Tău și-i urmează pe imamii față de care Tu ai poruncit ascultare, și fă-mă unul dintre cei prin care, cu mâinile lor, acest lucru este înfăptuit! Amin, o, Domn al Lumilor!

13. Dumnezeule, nimic nu se împotrivește mâniei Tale în afară de blândețea Ta; nimic nu se împotrivește urgiei Tale în afară de îngăduința Ta; doar iertarea Ta; nimic nu oblăduiește pedeapsa Ta în afara milei Tale; nimic nu mă va izbăvi de Tine în afară de ruga către Tine, dinaintea Ta! Așadar, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi și dăruiește-ne nouă din partea Ta, Dumnezeul meu, alinare prin puterea cu care Tu îi aduci pe robii Tăi morți la viaţă, așa cum aduci și ținuturile moarte.

14. Nu mă da pieirii cât sunt încă în beznă, Dumnezeul meu, înainte de a-mi răspunde, de a-mi face cunoscut răspunsul Tău la ruga mea! Lasă-mă să simt gustul bunăstării până la sfârșitul sorocului meu! Nu-l lăsa pe dușmanul meu să se bucure de răul meu, nu-i da putința să mă gâtuie, nu-l lăsa să pună stăpânire pe mine!

15. Dumnezeul meu, dacă Tu mă ridici, cine ar putea să mă dea jos? Dacă Tu mă împingi în jos, cine ar putea să mă ridice? Dacă Tu mă ții la mare cinste, cine ar putea să mă înjosească? Dacă Tu mă înjosești, cine

m-ar putea ține la mare cinste? Dacă Tu mă osândești, cine ar putea să mă miluiască? Dacă Tu mă dai pieirii, cine ar putea să Ți se împotrivească pentru robul Tău sau să-Ți ceară socoteală pentru situația lui? Eu știu că nu este nimic rău în judecata Ta și nicio grabă în răzbunarea Ta. Se grăbește doar cel ce se teme să nu-i scape ceva, iar nevoia de a fi nedrept o simte doar cel slab. Tu însă ești înălțat cu mult deasupra tuturor lucrurilor acestea!

16. O, Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi și nu mă face ținta nenorocirii și nici țelul răzbunării Tale, dă-mi răgaz, lasă-mă să răsuflu, scapă-mă de poticniri, nu mă pune la încercare cu o nenorocire după o alta, căci Tu ai văzut slăbiciunea mea, puținătatea putințelor mele de a mă descurca și ruga mea arzătoare către Tine!

17. La Tine caut oblăduire astăzi, Dumnezeul meu, de mânia Ta, așadar binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi și oblăduiește-mă și pe mine!

18. Îți cer să mă adăpostești de osânda Ta, așadar binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi și adăpostește-mă și pe mine!

19. Îți cer să fiu la fereală de osânda Ta, așadar binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi și ferește-mă și pe mine!

20. Îți cer să mă călăuzești, așadar binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi și călăuzește-mă și pe mine!

21. La Tine caut ajutor, așadar binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi și ajută-mă!

22. Îți cer milă, așadar binecuvântează-i pe

Muḥammad și pe ai săi și miluiește-mă și pe mine!

23. La Tine caut îndestulare, așadar binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi și îndestulează-mă și pe mine!

24. La Tine caut înzestrare, așadar binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi și înzestrează-mă și pe mine!

25. Ție Îți cer ajutorul, așadar binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi și ajută-mă și pe mine!

26. Te rog să mă ierți pentru păcatele mele trecute, așadar binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi și iartă-mă și pe mine!

27. Îți cer, Doamne, să mă păzești de păcate, așadar binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi și păzește-mă și pe mine, căci nu mă voi întoarce la nimic care nu-Ți place la mine, dacă Tu dorești astfel!

28. Domnul meu! Domnul meu! O, Iubitorule! O, Dăruitorule! O, Stăpân al măreției și al preacinstirii, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi și dă-mi tot ceea ce am cerut de la Tine, tot ceea ce caut la Tine și tot ceea ce Te rog! Dorește, poruncește, stabilește și înfăptuiește! Dă-mi bunătățile pe care le stabilești! Binecuvântează-mă în toate, fii darnic cu mine, fericește-mă cu tot ceea ce mi-ai dat, sporește-Ți bunătatea, belșugul a tot ceea ce este la Tine, căci Tu ești Mult-dăruitorul! Leagă toate acestea de binele și fericirea de pe lumea cealaltă, o, Tu, Milostivul milostivilor!

Ruga a 49-a: rugă pentru alungarea dușmanilor

1. Dumnezeule, Tu m-ai călăuzit, însă eu m-am rătăcit, m-ai îndemnat, însă eu m-am împietrit, m-ai luat cu frumosul, însă eu m-am răzvrătit. Apoi, când Tu m-ai făcut să cunosc, am aflat de ce Tu Te-ai întors de la mine, așa că am cerut iertare, iar Tu m-ai eliberat, m-am întors, iar Tu m-ai acoperit. Așadar a Ta este slava, Dumnezeul meu!

2. M-am avântat în văile pieirii, am poposit în locuri ruinătoare, primejduindu-mă în fața furiilor și a pedepselor Tale!

3. Mijlocul meu de a ajunge la Tine este mărturisirea unității Tale și faptul de a nu-Ți fi pus alături nimic, de a nu lua cu Tine un alt dumnezeu. Am fugit la Tine cu sufletul, căci la Tine este locul de scăpare al celui ce săvârșește rele, locul de spaimă pentru cel ce și-a risipit sufletul și acum caută refugiu.

4. Câți dușmani nu au scos sabia dușmăniei lor asupra mea, nu și-au ascuțit tăișul cuțitelor pentru mine, nu le-au lustruit lama pentru mine, nu au amestecat otrăvuri ucigașe pentru mine, nu și-au îndreptat săgețile către mine, nu au închis ochiul cu care mă pândeau, nu s-au gândit că ceva rău va da peste mine și mă va face să înghit amărăciunea fierii lui?

5. Dar Tu ai privit, Dumnezeul meu, la slăbiciunea mea nevolnică de a duce poveri mari, la neputința mea de a ieși biruitor în fața celui ce mă ține cu războiul, la singurătatea mea împotriva multora care-mi sunt ostili și mă pândesc cu o nenorocire la care nici cu gândul n-am gândit.

6. Tu ai hotărât de îndată să mă ajuți și mi-ai întărit spatele cu puterea Ta, apoi le-ai tocit tăișurile și i-ai făcut dintr-o mare mulțime să fie singuri, mi-ai ridicat călcâiul asupra lor și ai întors către ei cele cu care ei mă țineau de ei. Așadar i-ai respins, dar furia lor nu s-a potolit, setea lor arzătoare nu s-a stins! Mușcându-și mâinile, s-au întors degrabă fără ca trupele să le fie de vreun folos.

7. Câți nemernici nu au încercat să mă prindă cu vicleșugurile lor, câți nu mi-au întins capcane de tot felul, câți nu m-au scrutat cu luare aminte, câți nu m-au pândit precum fiara-și pândește prada, așteptând clipa potrivită pentru a se năpusti, în vreme ce-mi zâmbeau mieros, aruncând-mi priviri furioase?

8. Atunci când ai văzut Tu, Dumnezeul meu – binecuvântat și preaînălțat să fii! –, deșănțarea gândurilor lor tainice și urâciunea a ceea ce-au strâns în ei, i-ai dat de-a berbeleacul în propriile lor capcane, i-ai prăvălit în gropile săpate. Așadar, ei au fost târâți, după îngâmfarea lor, de băierile propriilor lor capcane în care sperau să mă vadă pe mine și care m-ar fi înhățat, dacă nu ar fi fost mila Ta.

9. Câți roși de pizmă, făcând spume de furie, nu m-ar spinteca cu tăișul limbii lor, nu m-ar dușmăni, dosindu-și propriile vicii și aruncându-mi-le mie în cârcă, făcând reputația mea ținta săgeților lor, punând în seama mea lipsurile lor permanente, urmărindu-mă, apoi, cu tot felul de vicleșuguri și răutăți!

10. Așadar Te-am chemat pe Tine, Dumnezeul meu, cerându-Ți ajutor, încrezător în iuțeala răspunsului Tău, știind că acela care caută adăpost la umbra aripii

Tale, va fi bine primit, iar acela, care caută adăpost în tabără victoriei Tale, nu va fi înspăimântat. Tu m-ai întărit împotriva asprimii lor cu puterea Ta.

11. Câți nori de ură ai împrăștiat de la mine și câți nori de binefaceri ai făcut să plouă peste mine, câte pâraie de milostenie ai răsfirat asupra mea, cu câtă bunăstare m-ai înveșmântat, câți ochi ai nenorocirilor nu ai închis și câte suferințe nu ai înlăturat!

12. Câtor gânduri bune nu le-ai dat viață, câte lipsuri nu ai îndreptat, câte beteșuguri nu ai înviorat, câte închistări nu ai schimbat!

13. Toate acestea au fost binefaceri și dărnicii din partea Ta, pe când eu, în toate acestea, m-am dedat răzvrătirilor împotriva Ta, însă relele săvârșite de mine nu Te-au oprit să duci la bun sfârșit binefacerea Ta, însă nici pe mine nu m-au împiedicat să săvârșesc alte fapte de nesupunere față de Tine. Tu nu ești întrebat de ceea ce faci!

14. Ți s-a cerut și ai dat. Nu ți s-a cerut și ai preconizat. Ți s-a pretins bunătate și nu Te-ai zgârcit. Tu poți refuza, o, Maiestate, orice, în afara binefacerii Tale, a bunătății Tale, a dărniciei și milosteniei, pe când eu am refuzat totul, în afara scufundării mele în tot ceea ce Tu ai socotit oprit, încălcându-Ți hotarele, nepăsător la amenințarea Ta. A Ta este slava, Dumnezeul meu, Atotputernicule de nebiruit, Stăpâne al răbdării fără de grabă!

15. Aceasta este poziția celui care mărturisește revărsarea binefacerilor, cărora nu le-a răspuns pe măsură și care recunoaște propria neglijență.

16. O, Dumnezeule, așadar am căutat apropierea de Tine prin înalta poziție a lui Muḥammad și prin poziția strălucitoare a lui ‘Alī și mă întorc la Tine cu ele, ca Tu să-mi dai oblăduire de răul [cutare...], căci aceasta nu Te va stânjeni pe Tine în bogăția Ta și nu Te va tulbura în puterea Ta, căci Tu ești puternic peste toate!

17. Așadar dăruiește-mi, Dumnezeul meu, prin mila Ta, izbânda permanentă, pe care aș putea-o lua ca pe o scară pe care să urc spre buna Ta plăcere, să fiu ocrotit de pedeapsa Ta, o, Tu, Milostivul milostivilor!

Ruga a 50-a: rugă în momente de spaimă

1. O, Dumnezeule, Tu m-ai creat fără de cusur, m-ai crescut de când eram mic și m-ai înzestrat cu îndestulare.

2. O, Dumnezeule, am găsit în Cartea, pe care ai pogorât-o și cu care i-ai bine vestit pe robii Tăi, că ai zis: O, robii Mei, care ați fost risipitori ai sufletelor voastre, nu vă pierdeți nădejdea în mila lui Dumnezeu, căci El iartă toate păcatele! De la mine a plecat ceea ce Tu știi – și Tu știi mai bine decât mine! O, ce rușine este ceea ce Cartea socoate împotriva mea!

3. Dacă nu ar fi fost situațiile când am așteptat cu speranță iertarea Ta, care învăluie toate lucrurile, m-aș fi aruncat la pământ [de deznădejde]! De-ar fi fost cineva în stare să fugă de Domnul său, eu aș fi fost cel mai îndreptățit să fug de Tine! Dar nu este nicio taină nici pe pământ și nici în cer, care sa fie ascunsă de Tine, în afara celei pe care o dai Tu la iveală. Tu ești îndeajuns ca Răsplătitor, ca Socotitor!

4. O, Dumnezeule, cu siguranță Tu m-ai căuta, dacă aș fugi, și m-ai prinde, dacă aș alerga. Așa că iată-mă dinaintea Ta supus, smerit, umil, iar, dacă mă pedepsești, este pentru ca merit aceasta, și ar fi, Doamne, o justiție din partea Ta. Dar, dacă mă ierți, va fi așa cum iertarea Ta m-a cuprins cu mult timp în urmă, iar bunăstarea Ta m-a înveșmântat!

5. Așadar Te rog, Dumnezeul meu, prin numele Tale păstrate în visteria Ta, prin strălucirea Ta ascunsă de voaluri! Dacă Tu nu Te milostivești de acest suflet neliniștit și de aceste oase în plin putregai ce nu pot îndura căldura soarelui Tău, așadar cum ar putea îndura căldura Focului Tău? El nu poate îndura bubuitul tunetului Tău, așadar cum ar putea îndura bubuitul mâniei Tale?

6. Miluiește-mă, o, Dumnezeul meu, căci sunt un om netrebnic, cu merite puține. Osânda mea nu va adăuga nici greutatea unui fir de praf la Regatul Tău. Dacă osânda mea ar fi adăugat ceva regatului Tău, ți-aș fi cerut să ai răbdare cu mine și mi-ar fi plăcut, de vreme ce era pentru Tine; dar puterea Ta, Dumnezeul meu, este mai mare, iar regatul Tău, mai de durată decât ascultarea celor care se supun ar putea să o sporească, sau neascultarea păcătoșilor ar putea-o micșora!

7. Miluiește-mă, Tu, Milostivul milostivilor, îngăduie-mi mie, o, Stăpân al măreției și preacinstirii! Întoarce-Ți fața către mie, O, Tu, De-căință-primitorul, Milostivul!

Ruga a 51-a: rugă de implorare și smerenie

1. Dumnezeul meu, Te voi slăvi, căci Tu ești vrednic de slavă, pentru binefacerile Tale față de mine, pentru revărsarea binelui Tău asupra mea, pentru preadărnicia Ta față de mine, pentru cele dăruite mie din milostivenia Ta. Mi-ai făcut atât de mult bine, încât îmi este cu neputință să-Ți mulțumesc.

2. Dacă nu ar fi fost binefacerea Ta față de mine, revărsarea binelui Tău asupra mea, nu aș fi ajuns să îmi iau partea, nici sufletul meu nu s-ar fi îndreptat, însă Tu ai început cu binefaceri către mine, mi-ai dat îndestulare în toate treburile mele, ai întors de la mine truda necazului și ai dat îndepărtat de la mine temuta hotărâre.

3. Dumnezeul meu, câte necazuri răscolitoare nu ai îndepărtat de la mine! Cu câte daruri îmbelșugate nu mi-ai încântat ochiul! De câte ori nu am avut parte de binefacerile Tale alese!

4. Tu ești Cel ce a răspuns rugii mele la nevoie, Cel ce m-a izbăvit de care alunecări și poticniri și mi-ai luat partea în fața dușmanilor ca să nu mă oropsească.

5. Dumnezeul meu, eu nu am găsit un zgârcit, când Ți-am cerut ceva, și nici un calic, când am avut nevoie de Tine, ci am găsit un ascultător al rugilor mele și un dăruitor la cererile mele. Am găsit binefacerile Tale, revărsându-se asupra mea în orice împrejurare și în orice timp Așadar Tu, la mine, ești mereu slăvit, iar binefacerile Tale, cinstite cum se cuvine!

6. Sufletu-mi, limba și mintea Te slăvesc, o slavă care atinge profunda sinceritate și mulțumirea cea adevă-

rată, o slavă care adună în ea mulțumirea Ta față de mine. Așadar scapă-mă de urgia Ta!

7. O, Tu, peștera mea, când drumurile îmi vor fi istovitoare! O, Tu, Cel care mă ferești de poticneli! Dacă nu mi-ai fi acoperit cele de rușine, aș fi fost respingător. O, Tu, Cel ce mă sprijini cu izbânda! Dacă n-aș fi avut ajutorul Tău, aș fi fost doborât! O, Tu, Cel dinaintea căruia regii își pun gâturile în jugul umilirii, temători de asprimea Lui! O, Tu, Cel vrednic de adâncă evlavie! O, Tu, Cel ce are cele mai frumoase nume[102]! Te rog să mă îngădui și să-mi ierți, căci nu sunt fără de vină și, ca atare, Îți cer iertare, nu sunt atât de puternic, ca atare cer ajutor, nu am unde să fug, ca atare fug la Tine!

8. Te rog să mă ferești de poticneli și să mă ajuți să mă descotorosesc de păcatele care care m-au copleșit, m-au împresurat și m-au nimicit! Eu fug de ele la Tine, Doamne, spăsit, așadar primește-mi căința, Îți cer oblă-duire, așadar oblăduiește-mă, Îți cer ocrotire, așadar nu mă alunga, Te rog, așadar nu mă lipsi, nu mă respinge așa încât să nu plec dezamăgit!

9. Te rog, Doamne, ca un sărman, umil, vrednic de milă, speriat, înfiorat, sărac, care nu are altă cale decât către Tine!

10. Mă plâng Ție, Dumnezeul meu, de nevolnicia sufletului meu care nu poate să se zorească la și nici să se ferească de cele asupra cărora i-ai prevenit pe dușmanii Tăi, și nici de mulțimea îngrijorărilor și a îndemnurilor sufletului meu.

---

[102] Coran 20: 8.

11. Dumnezeul meu, Tu nu mi-ai dat în vileag gândurile mele tainice și nu m-ai dat pieirii din pricina netrebniciilor mele! Te chem, iar Tu îmi răspunzi, chiar dacă eu sunt încet, când Tu mă chemi pe mine. Eu Îți cer tot ce am nevoie și Îți încredințez tainele mele, oriunde aș fi. Nu chem pe nimeni în afară de Tine și nu am nădejde decât în Tine.

12. Răspund chemării Tale! Răspund chemării Tale! Tu îl auzi pe cel care se plânge la Tine! Tu îl primești pe cel care își pune încrederea în Tine! Tu îl mântuiești pe cel care ține de Tine! Tu îi dai alinare celui care caută oblăduire la Tine!

13. Dumnezeul meu, nu mă lipsi de bunătățile lumii de apoi și ale lumii dintâi, ale ultimei lumi și ale primei lumi, din pricina puținătății mulțumirii mele, și iartă-mi mie păcatele pe care Tu le știi!

14. Dacă Tu mă osândești, este pentru că eu sunt nedreptul fără de măsură, pierdutul, păcătosul, cel ce nu face îndeajuns pentru sine, trândavul, nepăsătorul cu partea ce-i revine sufletului meu! Iar, dacă Tu mă ierți, este pentru că Tu ești Milostivul milostivilor!

Ruga a 52-a: rugă în stăruința întru Dumnezeu

1. Dumnezeule, căruia nu-I este ascuns nimic nici pe pământ și nici în cer! Și cum ar putea fi, oare, ascuns de Tine, Dumnezeul meu, ceea ce Tu ai creat? Cum să nu ai socoteala a ceea ce Tu ai creat? Cum ar putea lipsi de la Tine ceea ce Tu ocârmuiești? Cum ar putea să fugă de Tine cineva care nu ar fi avut viață, dacă Tu nu i-ai fi dăruit-o? Cum ar putea să se lepede de Tine

cineva care nu are alt drum decât prin regatul Tău?

2. Mărire Ție! Cele mai evlavioase dintre făpturile Tale sunt cei care Te cunosc cel mai bine[103], cei mai supuși Ție sunt cei ce cunosc bine ascultarea Ta, iar cei mai josnici față de Tine sunt cei pe care Tu îi dăruiești, iar ei se închină altuia!

3. Mărire Ție! Puterea Ta nu este împuținată de cel care Îți face părtași și-i socoate mincinoși pe trimișii Tăi. Cel care urăște judecata Ta nu-Ți poate respinge porunca. Cel ce socoate minciună puterea Ta nu se poate ține departe de Tine. Cel care se închină altuia în afară de Tine, nu scapă de Tine. Cel căruia nu îi e pe plac întâlnirea cu Tine, nu va veșnici în această lume.

4. Mărire Ție! Cât de măreață este firea Ta, cât de copleșitoare ocârmuirea Ta, cât de tare este puterea Ta, cât de pătrunzătoare este porunca Ta!

5. Mărire Ție! Tu ai sorocit moartea tuturor făpturilor Tale și celui ce crede în unitatea Ta și celui care Te tăgăduiește; fiecare va gusta moartea[104], fiecare va veni la Tine. Binecuvântat fii și preaînălțat! Nu există [dumne]zeu în afară de Tine, Unul, fără de părtași!

6. În Tine îmi pun credința, și îi socot adevărați pe trimișii Tăi, primesc Cartea Ta, tăgăduiesc orice închinat lui în afară de Tine, și isprăvesc cu oricine se închină altuia în afară de Tine!

7. O, Dumnezeule, mă trezesc dimineața cu puținătatea faptelor mele bune, mărturisindu-mi păcatele, recunoscându-mi greșelile; sunt rușinat de făr-de măsura mea

[103] Coran 35: 28.
[104] Coran 29: 57.

împotriva mea însumi. Faptele mele m-au pierdut, patimile m-au ruinat, poftele m-au secătuit.

8. Te rog, Stăpânul meu, cu ruga celui al cărui suflet este distras de așteptările sale, al cărui trup este nechibzuit din pricina înțepenirii venelor sale, a cărui inimă este vrăjită de mulțimea darurilor primite, al cărui gând nu stă la întoarcerea la Tine;

9. ruga celui pe care l-au copleșit așteptările, l-au încântat pasiunile, această lume luându-l, astfel, în stăpânire, o lume peste care sorocul și-a aruncat umbra; ruga celui ce săvârșește o puzderie de păcate, dar care mărturisește greșelile sale; ruga celui care nu are alt [dumne]zeu în afară de Tine, niciun prieten în afară de Tine, niciun salvator în afară de Tine și nicio ocrotire de Tine, în afara Ta.

10. Dumnezeul meu, Te rog pe Tine în temeiul dreptului pe care îl ai asupra tuturor făpturilor Tale, al numelui Tău măreț cu care i-ai poruncit trimisului Tău să Te proslăvească, al strălucirii Feței Tale preacinstite, care nu îmbătrânește, nu se schimbă, nu se schimonosește, nu piere, să-i binecuvântezi pe Muḥammad și pe ai săi, sa mă eliberezi de nevoia de orice prin închinarea la Tine, să îmi abați sufletul de la lumea aceasta prin teama față de Tine, și să mă răsplătești, în dărnicia Ta, din milostenia Ta!

11. La Tine alerg, de Tine mă tem, Ție Îți cer ajutor, în Tine îmi pun nădejdea, pe Tine Te chem, la Tine caut oblăduire, în Tine îmi pun credința, Ție mă încred, mă bizui pe bunătatea și dărnicia Ta.

Ruga a 53-a: rugă întru smerenie

1. Doamne, m-au năpădit păcatele și m-au redus la tăcere. Nu am nicio dezvinovățire, căci sunt înrobit de propria mea ticăloșie, înlănțuit de fapta mea, înglodat în propria-mi greșeală, buimac în intențiile mele, rupt de mine însumi.

2. M-am oprit acolo, unde stau păcătoșii cei netrebnici, neobrăzații care îndrăznesc față de Tine, cei care iau în derâdere amenințarea Ta.

3. Mărire Ție! Cât de neobrăzat am fost față de Tine! Cum am putut să mă las pradă amăgirilor!

4. Stăpâne, ai milă de alunecarea mea, iartă-mi neștiința cu blândețea Ta și faptele mele rele, prin binefacerea Ta, căci eu îmi recunosc păcatul și-mi mărturisesc greșeala. Aici îmi sunt mâna și creștetul! Sunt resemnat cu represaliile împotriva sufletului meu! Ai milă de căruntețea mea, de zilele mele deja scurse, de sorocul ce mi se apropie, de nevolnicia mea, de netrebnicia mea, de puținătatea putințelor mele de a mă descurca

5. Stăpâne, ai milă de mine, când mi se va rupe legătura cu lumea aceasta, când amintirea îmi va fi ștearsă dintre făpturi și voi fi dat uitării ca toți cei uitați!

6. Stăpâne, ai milă de mine la schimbarea chipului meu și a stării mele, când trupul îmi va putrezi, mădularele mi se vor împrăștia, încheieturile mi se vor frânge! O, cât am fost de nepăsător față de ceea ce s-a dorit de la mine!

7. Stăpâne, ai milă de mine, când mă vei chema, de zbaterea mea în acea zi, pune-mă laolaltă cu prietenii Tăi, cu cei preaiubiți de Tine, și sălașul meu să fie în

vecinătatea Ta! O, Stăpân al lumilor!

Ruga a 54-a: rugă pentru îndepărtarea grijilor

1. O, Tu, Dezrobitor de griji! O, Tu, Scăpător de mâhnire! O, Tu, Milosul lumii acesteia și al celeilalte și Milostiv în ambele, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi, dezrobește-mă din chinga grijilor și scapă-mă de mâhnire!

2. O, Tu, Unicul, Unul, Absolutul! O, Tu, Cel ce nu naște și nu se naște și nimeni nu-I este asemenea! Ține-mă, curăță-mă și du de la mine năpasta! Recită aici versetul „Tronul”[105], cele două sure de izbăvire[106] și sura „Crezul”[107] și spune apoi:

3. O, Dumnezeule, Te rog cu ruga celui ale cărui lipsuri s-au adâncit, a cărui putere s-a slăbit, ale cărui păcate s-au înmulțit, ruga celui care nu găsește niciun ajutor pentru lipsurile sale, niciun întremător pentru slăbiciunea sa, niciun iertător al păcatelor sale, în afară de Tine, o, Stăpân al măreției și al preacinstirii! Îți cer să-mi dai o muncă pe care cel ce o face va fi iubit de Tine, precum și siguranța că, acela care o săvârșește, o săvârșește întocmai poruncii Tale!

4. O, Dumnezeule, binecuvântează-i pe Muḥammad și pe ai săi, ia-mi sufletul întru sinceritate, taie-mi nevoia de lumea aceasta, fă-mi dorința pentru ceea ce este la Tine, dorul de a Te întâlni, și dă-mi încredere deplină

[105] Coran 2: 255.

[106] Coran 113 și 114. Ambele sure încep cu sintagma „Izbăvire caut la Domnul...”, de unde și denumirea lor.

[107] Coran 112.

în Tine!

5. Te rog, dă-mi binele așa cum a fost scris! Eu Ție Îți cer oblăduire de răul așa cum a fost scris! Îți cer să-mi dai teama slujitorilor Tăi, slujirea celor evlavioși față de Tine, siguranța celor încrezători în Tine și încrederea celor care au credință în Tine.

6. O, Dumnezeule, fă-mi dorința din rugă așijderea dorinței din rugile prietenilor Tăi, și pioșenia, așijderea pioșeniei prietenilor Tăi! Folosește-mă, întru mulțumirea Ta, pentru fapte în care nu voi lăsa nimic deoparte din religia Ta, de teama vreuneia dintre făpturile Tale!

7. O, Doamne, aceasta-mi este nevoința, așadar mărește-mi dorința de a-i da de capăt, fă ca, odată cu ea, să-mi apară și dezvinovățirea, să-mi aflu dovada, să-mi întremez trupul!

8. O, Dumnezeule, unii se trezesc dimineața având încredere sau nădejde în altcineva decât în Tine. Eu mă trezesc dimineața, iar Tu îmi ești încredere și nădejde în toate treburile mele, așadar hotărăște-mi treburile care dau cele mai bune urmări și izbăvește-mă de ispitele ducătoare în rătăcire. O, Tu, Milostivul milostivilor!

9. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe domnul nostru, Muḥammad, trimisul ales al lui Dumnezeu, și pe ai săi, cei preacurați!

Lector: *Brânduşa Tămaş*

Tehnoredactare computerizată: **ARS LONGA**

Apărut 2022. Format 13x20 cm.
Editura Ars Longa, Str. Elena Doamna nr. 2
Tel.: (0)724 516 581 • Iasi - Romania
E-mail: arslonga@mail.dntis.ro
Printed in Romania

ʻAlī bin al-Ḥusayn Zaynu l-ʻĀbidīn a strâns toate rugile sale pentru a le oferi ca învățătură fiilor săi, cu precădere lui Muḥammad al-Bāqir și lui Zayd.

Cartea cuprinde cincizeci și patru de rugi de o mare diversitate tematică, atât mărturisirii ale unicității lui Dumnezeu, ale atributelor Sale, cât și implorări pentru iertare, milostivenie, îndreptare a neajunsurilor naturii umane.

George Grigore

Religio